

בעזה"יית

ספר

# המאבק למען קיום היהדות בתקופה שלנו

תמונה חיה מכל שהתרחש בתקופה בה רבינו הגדול  
והקדוש נאבק למען קיום היהדות בעולם היהודי  
הגדול בכל תחומים החיים היהודיים, ואשר מסר  
נפשו על קידוש ה' למען הצל בני ישראל מרדת שחת

יו"ל ע"י

איגוד חסידי ותלמידי  
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מהא"למין

נערך ונסדר ע"י

י. שפיגל

בעמח"ס "דברי חכמים" על פרקי אבות וט"ו שירי המעלות

נדפס בירושלים עיה"ק תובכ"א  
שנת תשמ"ט לפ"ק

## מפתח הענינים

א	זכרונות רבינו הגדול והקדוש כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א	ג
ב	דברי פתיחה מאת העורך והמלקט מתולדותיו של רבינו	טז
א	רוח החיים ימי נעוריו	כה
ב	מוכיח בשער בשנות הבחורות	כה
ג	מבצע טהרת המשפחה עם הארצות	כו
	טהרת המשפחה	כז
ד	רבינו מביא לבית הדפוס ספרי מוסר ויראת ד' באורה של תורה	כח
ה	מוכיח בעניני זמן קריאת שמע ותפילה	כט
ו	ובלכתך בדרך לומדים חק באוטיבוס	ל
ז	רבינו מוכה בבלגיה על שהוכיח גלגולו של הספר "ואמרו אמן" / ר' איציקעל מכין בעצמו ארוחת בוקר לרבינו / מעין עולם הבא בתוך היער	ל
ח	סוכות בביתו של רבי איציקעל זי"ע	לב
ט	ר' מרדכי'לע מנדבורנא בא לרבינו כחלום סדר האכילה והשתיה בישיבה תורה ויראה	לד
		לה

# מפתח הענינים

ד

לו	בתור בחור במחנה	י
לו	עופות של סאטמאר כשרות בדיעבד	יא
	עופות לאברכים	
לז	ההיסטוריה של הרפסת "ואמרו אמן" באמריקה בשנת תשכ"ה	יב
	העולם הבא של ר' וולף / שיעור בזוה"ק / הרפסת "ואמרו אמן" / האדמו"ר מסאטמאר ז"ל משאיל את הספר	
מא	האדמו"ר מסאטמאר מברך	יג
	ר' וולף החיה את נפשו	
מב	מבצע אהבת ישראל	יד
מג	מבצע צניעות	טו
	השטן . . . . . / הרבי מכחיש...	
מד	לימודי חול בישיבה	טז
	לימודי אנגלית בסאטמאר	
מו	קונטרס התקנות	יז
	בערקאוויץ חשש שיגלו מי נתן את התקנות / רבינו מתערב בדברי אשכנזי ודייטש	
מז	דת משה ויהודית	יח
	תקציבי הממשלה	
מח	הספרים הטמאים עם תמונות המנזרים	יט
	דברי כפירה ומינות	
נ	מבצע כשרות	כ
	החלטה על הקמת וועד הכשרות / הרבי מסקווער מחזק ידי העושים / מעשה עם כרוב... / הרב המכשיר מתרוצץ כשרץ מסומם / הרב בעל המכשיר בטלפון עם רבה של אונגוואר / בעל המכשיר התכלכל והודה / איך גילו את הפעילים בענין / המאבק על הכרוב / רוצחים רוצים להרוג את הר"ר צבי וועבער ג"י	
נז	מבצע הצלה	כא

# מפתח הענינים

ה		
נט	כב	מבצע סת"ם ר' ... מוכר מזוזות פסולות / מזלזל ברבי... / דרשת הרבי מסאטמאר בוואשינגטאן / סוחרי המזוזות רוגזים / נסים גלויים מעגין המזווה
סד	כג	העיר קראקע באמריקה אנשי המחנ"ט מחפשים את רבינו
סו	כד	תרופות לפסח תרופות חמצות בפסח
סז	כה	מלחמת המצות לפסח מצות סאטמאר אסורות
ע	כו	קונטרס קול יעקב אמן להב של קדושה / בלתי לדי' לבדו / הספר תורגם לאנגלית
עד	כז	הזקן בישראל כהלכתו (צורת יהודי) יהודי החל לגדל זקן
עה	כח	מבצע צניעות — יחוד — רופאים — וועד קדושת בנות ישראל רבה של קאשוי מוחה נגד הפריצות
גח	כט	דיני תורה בישראל דיני תורה מזויפים / הרב חטף את הטייפ
פ	ל	המערכה נגד הזריקות (רפואיות) — עולם הפוך בא"י הוא איסור חמור ובחור"ל אסור להרהר אחרי ההיתר הרב לייטנער מהרהר על כשרות העופות / הרב מאיץ לחבר ספר / הרב לייטנער חתם שהעופות כשרים !!! / הרב ווייס מסתכך / הרב ווייס חתם שלא ברצונו / הפסיקו לאכול בשר
פז	לא	מבצע להנהיג תקנות שני שובי"ם הרב ביק מתעלם מהחתם סופר / שקרי הרבנים
צ	לב	רב מארץ ישראל זועק כי השחיטה בארה"ב אינה שחיטה כלל! הרב מארץ ישראל / השחיטה פסולה / טשטוש עיני הרבנים / 10 לשונות על כל בהמה

מפתח הענינים

צה	המקוראות במחנות הקיץ (קאנטריס בלע"ז) ההבדל בין השוחטים לאכרכים	לג
צו	מצות הכנסת אורחים	לד
צו	ספר הראשון נפש ישעי' על מאכלות אסורות "סימילאק" / ה"דער איד" מסרב לפרסם איסור / תרומה לרבינו	לה
ק	המערכה על קדושת השבת בברוקלין הפגנה נגד "וואלכאום" / ראשי הקונסול מסלפים	לו
קג	מערכת הכשרות והשחיטה (בקיצור נמרץ) שוחט מבקש לרצוח את רבינו / איומים על בעלי האיטליזים / השוחטים נענשים / רכה של דעברעצין כראש ועד הכשרות	לז
קח	מערכת ציצית ושעטנו	לח





## זכרונות רבינו הגדול והקדוש כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

### זכרונות מרנא ורבנא

ברטט וכמורא כיראת הכבוד ובנשיאת חן, ניגשים אנו לכתיבת ספר זה בו אנו ממלאים חובתנו כלפי איש מורם מעם רבינו הגדול והקדוש מרנא ורבנא הגאון החסיד האמיתי רבי שלום יודא גראס אבדק"ק האלמין שליט"א שבצילו אנו חוסים מחייו ודרכיו אנו מורים, ומברכותיו אנו חיים, ואשרינו שזכינו לכך.

כמשך רבות בשנים הצלחנו אנו איגוד החסידים והתלמידים לאסוף וללקט שושנים, ציצים ופרחים מדבריו, וממערכות הקודש שניהל ומנהל למען כל דבר שבקדושה, אוסף עשיר זה בא לידי ביטוי בחיקים עבי כרס שהתאספו אצלנו שכולם ממתקים ללשון וחיך כל יהודי, באשר נחיצות הדברים הינם לאין ערוך, ולכן החלטנו לסדר את הדברים, ולחכרם בתוך כמה קבצים, על מנת שאחינו בני ישראל בכל מקום שהם ישמעו ויראו ילמדו וילמדו איך וכיצד לשמור ולהשמר מכל נגע ופגע רע, ובמיוחד מכל אלו הלובשים מסוה "קנאיי" על פניהם, ומכשילים את הרבים, מאכילים נבלות וטרפות, ומוליכים את בית ישראל הנלכדים כרשתם מדחי אל דחי.

דבינו הגדול מסד נפשו למען הצלת כלל ישראל, בכל מקום שהם, היה מוכן לעלות על המוקד למען גלות האמת, ולהסיר המסוה מעל פני רשעים הולכי רכיל, מאכילי נבלות וטדפות חלב ודם, הוא החלוץ ההולך לפני המחנה לשרתם להעמיד דברים על תילם, וליישר דרך, על מנת יוכלו בית ישראל ללכת בדרך הישר, לשנות מן המעיינות הכשדות, ולאכול מסלתה ושמנה מאכלים מעורניים בטיב ההידוד והכשדות, ולא חלילה מן אותם המוצרים שעליהם חותמת שוא שאין בינה ובין כשרות ולא כלום.

זיו אורו וקדושתו של רבינו הגדול התפשט על פני תבל, מקצה העולם ועד קצהו הגיעו ספריו של רבינו הגדול, שמו הגדול הולך לפניו כמורה דרך, וכנודע בשערים המצויינים למען הרכות כבוד ה' והסר המכשול מדרך בת עמי למען כבוד שמו הגדול והנורא.

נודה את ה' על החסד הגדול שגמל עמנו, להעמיד לנו איש גדול ורם הגודר גדר ועומד בפרץ, לוחם מלחמת ה' בעוז וברמה, ובזכותו הגדולה העמיד ארץ, למען הצל את עם ישראל משאול תחתיו, גדול האיש וגדול שמו, כחד מקמאי מנהיג בעמו.

אשרינו בעולם הזה שזכינו שרבינו הגדול יורה לנו הדרך, ואשרינו בעולם הבא שבזכות המעשים טובים נזכה לחיי עולם הבא חיים נצחיים.

אין אומרים שבחיו של אדם בפניו, אך כידוע שעד שמינית מותד לציין את שבחיו, ולכן איגלאי מילתא, כי מנינו כאן רק מעין דמעין, גרגיר קטן שמינית שבשמינית מכל מסכת פעליו הגדולים, גדלו ותפארתו, שעליהם ניתן וחייבים לספר ולפרט, אך בשל קוצר היריעה אנו מסתפקים בשורות אלו בלבד, ואי"ה בהוצאה הבאה נוסיף בע"ה בל"נ עוד כהנה וכהנה.



כאמור, מטרת קובץ זה הוא ללקט מכל מה שהצלחנו לאסוף במשך השנים, מאז ששמענו ועקבנו אחר עבודתו של רבינו הגדול, השתדלנו להוציא מתוך החומר הרב את העילית, ואם השמטנו או דילגנו על עובדות חשובות, אנו מבקשים את סליחת הקורא.

אנו המלקטים המסדרים והמוציאים לאור עשינו ככל שביכלתנו למצות את הטוב עד כמה שניתן, ומה שהושמט נתקן אי"ה במהרודה השניה.

זכויותיו ועבודתו הגדולה של רבינו הגדול יעמוד לנו בכל עת ועונה, ובזכות אותם המעשים טובים נזכה להגאל במהרה, ונזכה לדאות בתשועת ישדאל, ובביאת משיח צדקנו במהרה בימנו.

### ה מ ס ד ר י ם

חסידי ותלמידי מרן רבינו הגדול מהאלמין





**דברי פתיחה מאת העורך והמלקט**

לאנשים רבים שאיפות כחיים, חלקם מצליחים להגשים את חלום חייהם, ואילו אחרים שלא זוכים לזה נותר הדבר בגדר חלום בלבד.

אחת הסיבות לכך שלא מצליחים להגשים את החלום הוא, שחסר להם את האמצעים הפיננסיים והפיזיים, אך במקרה כזה לא כולם מוותרים אלא מנסים בכל זאת וישנם שבכוחות על אנושיים מצליחים לגבור על מציאות זו ועושים מבלתי אפשרי לאפשרי.

כזה הוא רבנו הגדול מוה"צ רבי שלום יהודה גרוס שליט"א רבה של ק"ק האלמין, הוא הצליח להוכיח כלפי עם ועדה, גם כאשר חרב חדה היתה מונחת על צווארו, כאשר מכל עבר התנכלו, וחיבלו בכל אפשרות ריאלית, בכל זאת הוא הצליח לשרוד על אף המגבלות הפיננסיות והפיזיות.

ההיסטוריה של רבינו הגדול ארוכה ומענינת, היא החלה עוד בקהילתו של אביו זצ"ל בחיפה שבארץ ישראל, הוא נולד לאביו רבי ישע"י זאב זצ"ל שנפטר בגיל צעיר, הוא גדל בשנים הראשונות שלו בעיר האדומה חיפה, שם ינק את השיטה והדרך של אביו זצ"ל.

כאן החל מסכת חייו, הוא למד שחיטה ובריקה ונמנה על טובי השוחטים, הוא הגיע למשחטות תוך תקוה למלאות שליחות גדולה של ציבור המבקש לשמור על קלה כבחמורה, הוא האמין באמונה שלמה שתפקיד השו"ב הוא תפקיד קדוש וחיוני ובמדה מסוימת אף גדולה וחשובה מתפקיד הרב, על השוחט מוטלת אחריות גדולה, וכדחף הפנימי למלאות משאלת כל נפש יהודי שהשוחט ישחוט ויבדוק על פי כל הכללים שנקבעו העמיד עצמו כחייל נאמן לתפקיד העדין והרגיש מהבחינה היהודית.

אך כאן הוא התאכזב קשות, פנים חרשות נתגלו לו, לא עוד הקפדה ושמירה על קלה כבחמורה, אלא בקושי שמירה על הקלה. הוא מצא שם פגמים קשים, כאשר שוחטים בניגוד גמור לכל הכללים אותם למד, כשחזר ושינן לעצמו שיש לשחוט תוך זהירות מרובה, לבדוק סכינים היטב, ולשחוט במתינות, לבדוק את הריאות, ולהכשיר כהלכה.

מצפוננו נקף, הוא שאל את עצמו השכם והערב האם לזאת התפללנו. האם הצבור יודע על הנעשה במשחטות, ומה שחמור בהרבה שבמרבית המקרים מדובר בהאכלת הצבור בנכילות וטרופות, דבר שעמו הוא לא יכל להסכים, ולכן פתח במסכת התרוצצויות בין בעלי המשחטות, המשגיחים והרבנים המכשירים מתוך מטרה לשנות את המצב, ולחדש ימים כקדם, להחזיר את עטרת השחיטה ליושנה, הוא קיוה כי יצליח להזיז דברים, והמציאות תשתנה לטובה.

כשפנה לבעלי המשחטות בבקשה לתקן דברים הוא נתקל בזלזול, הוא היה עדיין תמים להבין שהתיקונים שהוא מבקש לעשות צריכים לעלות כסף ובעלי המשחטות אינן הכתובת לכך, הוא לא הבין איך כספו של בעל המשחטה חשוב לו יותר מאשר ההלכה, אך היה זה רק השיעור הראשון שלו בהלכות דרך ארץ בעולם זה.

כשראה שאינו יכול להזיז דברים הוא פנה אל המשגיחים, הללו חששו מאוד ממעסיקיהם בעלי המשחטות — שמהם הם מקבלים משכורתם — ולכן פנה אל הרבנים המכשירים.

גם כאן הוא לא שבע נחת, הללו דחו אותו בלך ושוב, עד שבסופו של דבר נאלצו להיכנס לעובי הקורה של הענין ולהזיז דברים.

אך מעשה שטן הצליח, ואחד הרבנים המכשירים — שהוא שותף של אחד הקצבים הגדולים — הניח את כל כובד משקלו נגד כל תיקון, הוא לא היה מוכן להזיז דבר שיפגע ברווחי הקצבים, הוא נלחם כארי למען אנשיו ולא חס על תיקון השחיטה, וכל מאמציו להציל את אוכלי המשחטות שבהכשר התאחדות הרבנים מאכילת נכילות וטרופות עלו בתוהו.

עמו יחד היו שוחטים נוספים שהאמינו וידעו כי מאבקו צודק, אך הללו לאחר שראו שלא ניתן להזיז דבר, החליטו להרים ידים.

אך לא יהודי כמו רבינו הגדול ירים ידים, הוא החליט כי זו השעה, וכי עליו מוטלת החובה להיכנס לעובי הקורה, לפתוח במאבק ולא להרפות, הוא החליט לעזוב את אומנות השחיטה, הוא לא רצה לשאת באחריות הגדולה של האכלת נבילות וטריפות ופרש מזה.



בספר להלן, אנו מביאים פרקים מענינים בהיסטוריה הארוכה והמענינת של רבינו מהאלמין מאז ימי הבחורות בעת שרוח יראה וטהרה בערה בקרבו, דרך שנותיו הצעירים כתלמיד ישיבה, אברך ככולל, עסקן בעניני כשרות, ועד לימינו אלה בעת שהוא יושב על כסא רם ונשא בשושלת אדמור"י בית האלמין.

ההיסטוריה רצופת חוויות מענינות מהנעשה בשמירה על הצביון היהודי בקרב יהודים יראי השם, אם נדמה היה שהבעיות הללו רחוקות מאותו צבור, הוא נוכח לדעת כי הבעיות בקרב צבור זה הנן גדולות מנשוא, וכי הדברים חייבים לבא על תיקונם.

תקופת היותו בחור בישיבה היה עבורו "התקופה" בה"א הידיעה שהניעה אותו להקדיש את עיתותיו וזמנו לתיקונם של בעיות חמורות בכלל ישראל, הוא נכח לדעת כי מספר הבחורים בישיבת סאטמאר שהם יראים באמת הינו נמוך ביותר, הוא נדהם לראות שבישיבה שאמורה היתה להוות סמל של קנאות, קיימות פירצות מחרידות.

לא היו בחורים רבים שיוכלו לשאת על שכמם את המלאכה הכבדה, ורבינו היה מן הבודדים שנטל על עצמו את המשימה, ובמשך תקופה הוא הצליח לחולל שם מהפיכה גדולה.

מאותן הימים שהחל במלאכה, לא פסק אף ליום אחד, הוא לא ישב בשקט כשראה שאנשים מדברים באמצע התפלה, הוא לחם בעיתונים וחוברות פסולות ועד לגולת הכותרת בעבודתו והיא המערכה על שדה הכשרות.

כאן למעשה הוא מצא כר פעולה רחב, השדה במערכת הכשרות פרוץ, איש לא התעניין כלל בנעשה בדברים פעוטים כגון אכילת כרוב ממולא שמעולם לא נבדק אם יש בהם תולעים, וכן בשורה ארוכה של דברים שלא היה מי שיקים קול זעקה על הנעשה בחוכנו, כשאנו אוכלים בשקט וללא רתיעה מאכלות אסורות.

על נושא השחיטה אין צורך להרחיב את הדיבור, השנים שבהם כיהן כשוחט הספיקו בכדי ללמוד על הנעשה שם, ועל הסכנות האיומות בשדה כשרות השחיטה, ספרים רבים פרסם רבינו בענין זה, וככל שנרבה בנושא רק נמעיט מן החשיבות, אלפי מאמרים וספרים הינם ערות חיה למאבק קשה עקוב מדם.

הספרים הינם הנוי וההדרר בעבודתו של רבינו, אמנם את רוב הספרים לא חיבר בעצמו אלא ליקט אותם, אך הוא עשה בכך שרות גדול לצבור, הוא דאג לכך שרבים מן הספרים העוסקים בעניני יום יום יבואו לידי ביטוי חשוב וחיוני.

בעת שהוא נאבק על עניית אמן, הוא הדפיס את הספר "ואמרדו אמן", וכך הלאה בכל נושא וענין הוא הדפיס ספרים שעסקו בנושא, וכך קשה היה למתנגדיו להילחם בו, הוא נעזר בכוחות גדולים שקשה היה להם לצאת נגדם.

כאמור, מסכת ארוכה ומעניינת היא פעלו של רבינו, ובספר שלפנינו הבאנו אי אלו פרקים בחייו המאירים את אשר אירע וקרה באותן תקופות.



את חינוכו ינק רבינו מאביו הרה"ג מרן רבי ישעי' זאב גרוס זצ"ל, מי שהכיר מקדוב את עבודתו הגדולה, יכול להבין איך וכיצד הוא הצליח לחנך ולהקים דור ישרים חדש לתפארת המפאר את היהדות החרדית בעולם היהודי הגדול.

אמרו רבותינו ז"ל שיש אדם מישראל אשר כימי עלומיו הוא מרבה כל כך מעשים טובים לטובת כלל ישראל כולו וכאילו הי' זקן בא בימים. הפתגם הזה מתאים מאוד לשבחו של הגאון הצדיק

המפורסם רבי ישעי' זאב גראס זצ"ל, אשר כל כך השלים עצמו בשלימות נפלאה במעשים טובים ודכים ובהקמת מוסדות מצויינים לצדקה וחסד וכיוצא בהם, יצירות טובות לאין מכביר, והכל בהיותו עוד צעיר לימים, אשר מאות בני אדם המגיעים לימי זקנה של שמונים ותשעים שנה, לא היו יכולין לכלכלן בשלימות כזו.

תומ"י כשהצילו השי"ת מהגיהנם של הנאצים ימ"ש וכא בשלום לחיפה בא"י, וראה למאות פליטים מארצות התופת מגיעים שמה יום יום בעירום ובחוסר כל, עבר מיד לייסד מוסד גמילות חסד בשם "קופת מלוה" שהושיטה הלוואות למאות יהודים חרדים פליטי הגיהנם הנאצי, ונתן להם בזה האפשרות לקומם ולייסד משפחה בישראל.

בראותו מאות יהודים אודים מוצלים מהאש של הרוצחים ימ"ש, שכאו לארה"ק, אבל נתקררו ונתרחקו מתורה וממצות ונפלו ר"ל ביאוש, התמסר בכל כוחותיו, לדבר על לבם ולנחמם ולהחזירם תחת כנפי השכינה, והרגילם מעט מעט בתורה ובמצות עד שחזרו כליל לדת אמת.

אחרי ימים כשנתרכו ילדים ולא הי' להם בית ספר מתאים, התמסר בכל לב ונפש להקים בית תלמוד תורה "בית משה" וישיבה בשם "מחזיקי תורה" עם בית הכנסת גדול ומקוה טהרה מפואר לכל הסביבה ההיא.

בעת התחיל את כל המעשים והמוסדות איש לא האמין שהגוף הדל והרזה הזה, יהיה בכוחו לקומם ולנהל את המוסדות הענקיים האלו, הוא בעצמו ובעוזרים מועטים. אבל כמה רבה היתה ההתפעלות שהכל נעשה ונבנה ומתקיים על ידו בעצמו הוא במשך זמן קצר.

עניה וקצרה היא השפה מלתאר ולמסוד במלים את כל המעשים והפעולות, לא יאומן כי יסופר, וכן עוד הרבה דברים קטנים וערכים, בתורה ובחסד ובעזרה שעשה ופעם בחייו. כל דכפין וכל דצריך לאיזו עזרה וישועה, ידע שהכתובת הכי מוצלחת היא כתובתו של מדן רבי ישעי' זאב גראס זצוק"ל, שהי' מוכן ומזומן בכל עת ובכל

שעה לרוץ באש ובמים באחרית כוחותיו, ולעולם אין עיף ואין כושל בו כשהי' המדובר לבוא לישע איזה נענה ונדכה, בעל עוני ונתון בצרה, תמיד הי' מוכן ללכת ולרוץ ולהושיע בלי כל מעצור ובלי לאחד אף כרגע. כשראוהו רץ בחוצות כבד ידעו שהוא רץ לאיזה דבר נחוץ, להקים מוסד של צדקה, חסד, תלמוד תורה, להושיע למדוכא, לעזור לילדי ישראל, ליתומים לאלמנות וכיו"ב באין דומה לו.

אחד מעיקרי מעשי ההצלה שלו היו, כשהגיעו האניות מאירופא עם מאות משפחות בכל אניה, וכל המשפחות נשתלחו מיד לקיבוצים שונים, לא שקט ולא נח עד שהציל כמה שהי' יכול, מילדי וצעירי ישראל, והכניסם לביתו והי' בסערם באכילה, שתיה, ולינה, ובשאר צרכי הגוף, וכמו תלבושת וסמי דפואה וכיו"ב, והחזיקם בביתו או סידרם בבתי מחסה חרדים, עד חתונתם וראה בעיניו שהקימו בתים בישראל לשם ותפארת והנם כיום מהמשפחות המפוארות בארצנו הקדושה.

הוא בעצמו ואשתו וילדיו הפעוטים חיו חיי פשטות וכמעט של עוני, בדירה צדה ישנה וכלי בית זולים, אבל בשביל הכלל הקים בנינים הכי יפים והכי מפוארים, המקוה היה צריך להיות נקי ומפואר, באמבטיות חדשות והכתלים בכל היופי וההוד, כדי למשוך את ההמונים לטהרה, הישיבה והתלמוד תורה היו ענין של מותרות, אבל בביתו בפשטות רכה.

בית הכנסת אורחים הכי גדול בארה"ק הי' בביתו. מפורסם הי' אשר כל הבא בצל קודתו הדגיש עצמו כמו בביתו הוא, הוא הפקיד את ביתו לכל אחד ואחד. דבכות היו מבאי ביתו, מעשה הכנסת אורחים שלו הי' "שם דבר" בכל א"י, גם כ"ק מן אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל התאכסן בבית מן רבי ישעי' זאב זצוק"ל כמה פעמים בהיותו בארה"ק.

היה לומד שיעורים ברכים, גם בליל שבת קודש התכנסו הרבה יהודים לביתו כדי לשמוע שיעוריו בתורה ומוסר. מאות מן ילדי מוסדותיו, בתי ת"ת ישיבות שלו, נשאו נשים והתפשטו בכל ישובי

א"י והם הם המפיצים תורותיו והשקפותיו בכל חמימות התורה בכל א"י.

כדאי להזכיר שה"י רגיל להתנצל ולהתלונן למכריו, היתכן, שאף אחד מהארגונים האורטודוקסים מצאו אז לנכון, להציל את שרידי התופת מידי הציונים והמסיונרים, שפרשו רשתם על כל שהגיעו ארצה, למרות הבקשות והתחנונים לא נעשו ע"י הארגונים שום פעולות להציל יהודים משמד, העתונים מסרו אז באותיות צעקניות על דבר השוד והשבר הנורא של המסיונרים, ששים אלף ילדים השמידו המסיונרים בשנה אחת ואין פוצה פה מהארגונים לנקוף באצבע להושיע ולהציל.

עוד לפני צאתו לארה"ב עשה ממלא מקומו, את הרה"ג רבי חיים אל"י שטערענבערג שליט"א, שהקים ישיבות בירושלים ת"ו ומוסדות ת"ת לילדים בכמה ישובים בארה"ק. גם חיבר הרבה ספרים, עשרים ושנים בערך, בזמן האחרון הדפיס חיבורו המפורסם "בית אליהו" ועוד ספרים נכבדים. הוא נשאר מנהיגם של מוסדות הקדושים של הגה"צ מרן רבי ישעי' זאב גראס צוק"ל.

ויהי בנסעו מא"י לארה"ב אמר לממלא מקומו, שמעשהו הראשון בכואו לאמריקא יהיה, לבנות בית כנסת גדול, גדול מזה שיש לו עכשיו, ועל יד בית הכנסת ישיבה גדולה. לא חשב כלל מה תהי' הכנסת ביתו בכואו לארץ נכריה וכל סעיפי רעיונותיו היו מלאים ועסוקים אך ורק לעשות טובות לכלל ישראל ולהרכות ולהפיץ תורה ומע"ט. כל מעשיו שעשה הי' בהצנע לכת בלי כל רעש, כי היה עניו באין דומה, והכל בצנעא ובהסתר מכני אדם.

בעוה"ר לא זכה להוציא אל הפועל את רצון קדשו האחרון, כי הוכרח לבוא לארה"ב לשום ממונות ונסתלק אחרי זמן קצר, נקצץ אילן גדול פורה ועושה פירות טובים ומתוקים ברמי ימיו ופריזונו, השמש באה בצהררים והקיץ הקץ על צדיק גדול ופועל נצורות ונפלאות לישע התורה ולעזרת ישראל סבא.

בצאתו מא"י עם ב"ב כל העיר הצטערה מאוד והכל אמרו, יצא צדיק מן העיר פנה הודה פנה זיוה, ואיה עוד עסקן נפלא כמותו

מנהיג ומורה דרך לרבים ואב לעניים ולנדכאים.

אולם זאת נחמתנו בדעתנו כי אור תורתו שהבעיר בלב מאות תלמידיו ואנשי שלומו, הולך ומאיר בכל יפעת הדרתו והם מפיצים אותה, תורת אמת ויראת שמים בישובים בארה"ק, הרבה מהם גם בארצות אמריקא וגם בשאר ארצות.

עוד נחמתנו שהשאיר אחריו דור ישרים, בנים תלמידי חכמים מפורסמים יראי השם ובעלי מעשים טובים ומה גם בנו האחד המפורסם בגאונותו וצדקותו ובמדות טובות כרא כרעי' דאבוה, ה"ה הגאון האדיר הצדיק המפורסם מרן רבי שלום יודא גראס שליט"א רב דקהל "מגן שאול" דהאלמין ור"מ דכולל וישיבה בית ישעי' החונה בברוקלין שבניו יורק.



כאמור, בספר זה ימצא הקורא רק זעיר מן זעיר מתקופת חייו של הארמו"ר מהאלמין וממעשיו הגדולים.

ה ע ו ר ך







## מתולדותינו של רבינו

### פרק א

#### רוח החיים, ימי נעוריו

האזירה שבה גדל וחונך מאז ינק חלב אם בכית אביו כ"ק מרן רבי ישעי' זאב גראס זצ"ל כחיפה, דרך חינוך תינוקות של בית רבן ככל השנים הראשונות לחייו ועד להגיעו לימי הבחירות, היתה של קדושה וטהרה, ובמיוחד של יראת ה', ולכן טבעי היה שכל דבר שהיה בניגוד לאותו רוח, צרם והפריע לו מאוד.

בחיים הצעירים, ובמיוחד בקרב צבור גדול, טבעי שישנם אנשים ותופעות שאינם תואמים את רוח החינוך, רוח חיי היהדות, המשבשים את ההליך החינוכי, וכשהדבר חורג ומגיע לממדים רחבים הוא מקבל משנה תוקף.

לכן טבעי היה כשראה דברים חמורים, במיוחד כשמדובר היה בקרב אנשים דתיים, שהקפיצו אותו והוציאו אותו משלוותו.

כשהוא מעלה זכרונות מימי חרפו הוא מספר מה הניע אותו לפעול בענינים שעסק בהם, הוא ראה שהצבור מאוד מקולקל בהרבה ענינים, הוא ראה שמדברים באמצע התפלה, באמצע שמונה עשרה ובאמצע הקדיש וכדומה, ולכן בעת שהוא היה בן 20 הוא הדפיס והו"ל מחדש את הספר "ואמרו אמן", בכדי לתקן את הענין האמור, הוא שלח אותם לכל הרבנים ובתי הכנסת בחנם ללא תשלום, הוא

הלך מבית לכנסת לבית כנסת ומכר גם לאנשים פרטיים את הספר תמורת חצי דולר בלבד לספר, (על היסטוריית הספר "ואמרו אמן" ראה להלן הנספחים).

## פרק ב

### מוכיח בשער בשנות הבחרות

כשהוא למד בארה"ב בישיבת סאטמאר, וראה שהבחורים שם מושחתים בתכלית רח"ל, בס"ה היו רק כמה בחורים יראי שמים, הוא למד עם מספר בחורים את הספר ראשית חכמה פי"ז בכדי שידעו אלו עבירות גדולות הם עוברים וישתדלו להזהר מהם. אחד המשגיחים אמר לו אז שלא צריכים כלל ללמוד מאותם הענינים, רבינו שאל את המשגיח, האם הוא יודע שבכל הישיבה לא ימצא אפילו 5 או ששה בחורים שהם יראי השם באמת, הלא כאן עוברים עבירות בגלוי, הלא זה ממש מפחיד. ישנם בחורים שכלל אינם יודעים מה הם עושים, אף אחד לא לימד אותם, ומה יעשה הבן ולא יחטא? ועל זה הוא השיב שצריכים ללמוד חובת הלבבות ועם השכל יבינו מה מותר ומה אסור.

### שיחה בטלה בשעת התפלה

באמצע התפלה היו נוהגים לדבר בקביעות, אפילו הבחורים הטובים ואולי יותר נכון הבחורים שהיו בין הלמדנים היו מדברים באמצע התפלה בצורה נינוחה ואף אחד לא הפריע להם, את אף אחד לא עניין אם צריך לענות אמן, וכאילו כלל לא מתכוונים אליהם, וכשהיו עסוקים בענין מסויים אסור היה כלל להפריע להם, ולכן רבינו הסתובב באמצע שמונה עשרה ובאמצע קדיש בין הבחורים, והיה מפריע להם לדבר, הללו היו מסתכלים עליו כאילו הוא "שוטה דתי" שאין לו דאגות אחדות רק אם מישהו אחר אומר אמן או לא. הוא שוחח עם ראשי הישיבה באותן הענינים, חלק מהם לא עניין הדבר כלל, והיו מתחמקים בתירוצים שונים, וחלק האחר היה אומר שאכן צריכין ללמוד ספרי מוסר, אבל המכשולות גדולים, והרבי שליט"א הלא כבר אומר מוסר, וכפי שהרבי שליט"א כבר אמר כמה פעמים הוא יודע בדיוק מה כל בחור עושה, אז הרי הכל על אחריותו.

היו מבין הבחורים שרצו להיות יראים ושלמים, אך לא ידעו מה מותר ומה אסור וכו'.

יש הרבה מה לספר מאותה תקופה איומה (ובעיניו כבר לא היה חידוש שרוד זה אוחז היכן שהוא אוחז, ולאחר יוכל שנים הרברים הם כפי שהם).

בתקופה שלאחר מכן נוכח רבנו לדעת שגם האברכים הינם מושחתים, ואז הוא דיבר עם הרב בערקאוויץ מנהל בית הספר לבנות בית רחל, ושאל אותו איך זה קורה שהם כל כך מושחתים? ועל כך השיב הרב בערקאוויץ שהבעיה העיקרית שאין לצבור מספיק ספרי קריאה כשרים וכו', ולכן הוא החליט להכין לצבור ספרי קריאה כשרים, ובכל נושא שעסק בו הוא פדסם מתוכם ספרים כשרים.

## פרק ג

### מבצע טהרת המשפחה

מיד לאחר חתונתו נהג היה רבינו ללכת לשיעורו של להבל"ח רבה של קאפיש זצ"ל, הוא היה לומד יו"ד ח"ב, הוא התקרב אליו בקירבה יתירה, ובכל יום שישי היה נהג לבא ולשוחח עמו בנושאים העומדים על הפרק של הכולל ולשוחח עמו על פרצות שונות שאירעו מדי יום.

רבה של קאפיש אמר לו אז, שלדעתו המצב בעיניי טהרת המשפחה הוא איום ונורא, ובמיוחד כאשר בין כל כך הרבה אברכים אין כמעט שאלות, והוא היה אז כמעט יחיד מבין הרבנים שהשיבו בשאלות בעיניי אל. באותה תקופה נתגלה שנסותיהם של אברכים חשובים כלל אינן שומדות את טהרת המשפחה, הן אינן הולכות לטהרה, הנשים עשו זאת ללא ידיעת הבעל.

### עם הארצות

כששמע זאת רבינו הוא שאל את רבה של קאפיש, אולי אותם האברכים שואלים רבנים אחרים, ונקב בשמותיהם של הרב מלאנצבערג, ורבה של שאפראן ועוד?, ועל כך השיב לו רבה של קאפיש שהוא שוחח על כך עם אותם הרבנים, והם טענו בפניו את

אותה טענה, הללו הוסיפו, כי העם ארצות מאוד גדולה ומי יודע אם לא זה הגורם לכך.

היו להם אז גם קשרים עם בעלי המקוואות, הללו סיפרו על הרבה משפחות מיוחסות בישראל שאינן הולכות למקוה, ואז התעורר הענין שיחלו לערוך רשימות, מי הן המשפחות שאינן הולכות למקוה.

אז החליט רבינו להדפיס את הספר גדר עולם של החפץ חיים ב-5000 עותקים ושלח אותם בדואר למקוואות וכו'.

לאחר שהוא הוציא לאור את הספר גדר עולם פגש אותו הר"ר מעכלע ניימאן שליט"א והוא סיפר לו כי הוא עוכר בימים אלה על ספר בעניני טהרת המשפחה, והוא זקוק לעזרה לצורך הדפסת הספר בכדי שיוכל לשלוח לכל המקוואות בעולם (ראה נספחים).

ביחד עם עזרתו של ר' העדשיל וועבער הדפיס רבינו ספר בענין טהרת המשפחה ב-1200 עותקים, לאחר תקופה הדפיסו מהדורה נוספת ב-20.000 עותקים, ובפעם השלישית 40.000 ספרים, בס"ה בתקופה של חצי שנה הוא הדפיס מהם 72.000 ספרים.

את חבילות הספרים בהם עבדו באריזה ומשלוח, היה חלק אצלו, וחלק אצל הרשיל וועבער נ"י שכנו, הוא היה גר עמו באותו בנין ב-171 טיילור סטריט בויליאמסבורג, הם היו נוהגים לשלוח חבילות גדולות לכל המקוואות לפי מספר הנשים ויותר.

ר' מיכעלע ניימאן שליט"א המשיך בעבודתו והמשיך ושיפר עוד ועוד את הספר, תרגמו והדפיסו בכמה שפות.



## פרק ד

### רבינו מביא לבית הדפוס ספרי מוסר ויראת ד'

רבינו המשך בעבודה והדפיס את הספר נדחי ישראל של החפץ חיים באידיש ובלשון הקודש, את הספר לב טוב שמחת הנפש, אבן שלמה מאת הגר"א, טעמי המנהגים באידיש, הוא פיזר את הספרים והוא גרם לכך שאכן היה מה לקרוא, הרב בערקאוויץ אמר לו אז שצריך להדפיס עוד ספרים כשרים בכדי להציל את כלל ישראל שהוא ממש נמצא בסכנה בגלל הספרים הפסולים, הוא טען בפניו שכל הבעיה היא שאותם הספרים גורמים להורדת הדור רח"ל, ואז החליט רבינו להכניס את ראשו ורובו בחיפוש אחר ספרים, וכשמחפשים מוצאים.

מאחר והרב בערקאוויץ הסביר לרבינו כי הבעיה היא שאין מספיק ספרים כשרים לקרוא, והוא הגורם לכך שקוראים ספרים חיצוניים ומתקלקלים, החליט רבינו לעשות את כל אשר לאל ידו להדפיס ספרים כשרים ולהפיצם ברכים, אך עד מהרה נוכח רבינו לדעת, כי לאותן האנשים אין כלל ענין בספרי מוסר, והוא נאלץ למכרם במחצית ממחיר ההוצאה והוא הפסיד בשל כך הרבה כסף. ולכן הוא החליט לרמות בכך את הצבור, על ידי הדפסת סיפורי מעשיות כשכתובם הוא מבליע את המוסר, הוא האמין כי הצבור עדיין אוהב את הסיפורים ולכן בצורה כזו הוא יצליח להגיע לצבור.

### באורה של תורה

במאמץ מיוחד הדפיס רבינו סעט מיוחד של 20 מיני ספרים שהיו מודפסים וכרוכים בכריכה מהודרת שנמכרו במחירים מוזלים ביותר, השם של הסעט היה "אין ליכט פון די תורה" (באורה של תורה) שעלה אז בס"ה רק \$8.00 הודפסו אז 2.500 עותקים מכל ספר ס"ה כ-50.000 ספרים בבת אחת, ובאמצע כשבדפוס היו כבר 50.000 ספרים הוא הכין כבר אז עוד 4 חלקים ממספר 21 עד מספר 24 והדפיס זאת בכריכה עבה, מהארבעה החלקים החדשים הודפסו 2000 חתיכות מכל אחד ס"ה 2000 כרכים (8000 ספרים), זה עלה לו אז אוצרות של כסף בכדי לגייס את כל הספרים וכך הוא הצליח

להו"ל קרוב ל-150 ספרים, אבל לא היה לו כל אפשרות פיננסית להמשיך ולהדפיס את הספרים.

וכאן אנו מצטטים חלק מן המודעות שפורסמו אז בענין הספרים.

הפרצודורה של 24 הספרים, ואיסוף כל הספרים להכין אותם לדפוס לקח תקופת זמן של שנתיים.

הוא לקח אז הסכמה מרבה של שארמאש שליט"א (זצ"ל) נוסח ההסכמה, ונוסח המודעות (ראה נספחים).

## פרק ה

### מוכיח בעניני זמן קריאת שמע ותפילה

לאחר מכן הוא ראה שהצבור מגיע לבית המדרש להתפלל מאוחר לאחר זמן ק"ש ותפלה, ואז הוא החליט להכין ספר בעניני ק"ש בזמנה, הוא החל לחפש חומר בענין זה, ולמזלו הוא מצא ספר מוכן בענין "אזהרות זמן ק"ש" וב"ה זה נכנס מיד לדפוס, שם הספר היה "שעות צדיקים אזהרת זמן ק"ש ותפילה" — זה אירע בשנת תשכ"ט (ראה נספחים).

## פרק ו

### ובלכתך בדרך

ביום בהיר היה רבינו זקוק לנסוע למנהעטן, ואז ראה שהצבור נוסע כל יום שעה הלך ושעה חזור, ורובם, למעט יחידי סגולה במקום לקיים את מצוות ובלכתך בדרך ולהסתכל לתוך ספר, מסתכלים לתוך עיתונים מלוכלכים. הוא דיבר עם האנשים היתכן שאינם לוקחים ספר או חומש וכדומה, ועל זה השיבו כי זה דבר כבד מדי עבורם לקחת ספר עבה בידם בדרך, ולכן הוא הגיע למסקנה שעליו להכין ספר שיהיה שוה לכל נפש, בכדי שיוכלו לקחת לדרך. והדבר הטוב ביותר שמצא היה להדפיס את ה"חק לישראל" כל פרשה לחוד ולתרגם לאידיש ובאותיות גדולות ובהירות, הוא פנה אל

הדכנים והסביר להם את הנושא, והתכנית מצאה חן בעיניהם, הוא ביקש הסכמה מרבה של שאראמאש שליט"א (זצ"ל) שבין רבינו לבינו שררה קירבה גדולה.

רבינו הגיה את כל הספר "חק לישראל" בעט סופר בכדי שהאותיות יהיו שלמות ונוחות לקריאה לכל, וכן הוא הדפיס מראה מקומות של חובת לימוד חק לישראל בכל יום וכו'.

### לומדים חק באוטובוס

כן הוא הדפיס בכת אחת 4 פרשיות והוא החל לנסוע על האוטובוסים המובילים אנשים דתיים למנהעטן, הוא מכר לנוסעים את החק, כן הוא החל לנסוע לבתי החרושת ומכר במחיר של 50 סענט כל פרשה, הצבור שם קבל זאת בכרכה רבה, והוא הצליח להחזיר את לימוד החק לישראל בדרך לעבודה וחזרה.

בשנת תשכ"ט הדפיסו 54 פרשיות בודדות, כפול 1500 כל פרשה ס"ה 81.000 ספרים.

חוץ מזה גם הדפיסו 500 סעטים בתוך 10 כרכי דה-לוקס ס"ה 5000 כרכים.

העבודה הזו נמשכה בערך של שנתיים וחצי, רבינו הסתובב עם חובות של \$30.000, הוא הפסיד אז בערך \$10.000 בפרוייקט הגדול, זו היתה עבודה קשה מאוד. הסיבות שהפסיד היו שלשה.

1. כי הוא לא הדפיס את כולם בכת אחת ומכר סעטים שלמים, וכל זאת בשל בעיות פיננסיות.

2. מאחר והוא הסתובב למכור באוטובוסים ובבתי החרושת וכדומה, היו שבועות שהוא לא יכל ללכת, ואז קרה, שבשבוע אחד הוא מכר 700 פרשיות, ואילו בשבוע אחד הוא מכר רק 200, כך שחסרו מן הסעט הרבה חלקים, ובעת שמדפיסים מחדש, המחיר ל-200 הוא כמעט כמו ל-1000.

3. היו לו פעמיים שטפונות של מים במחסן וממילא התקלקלו לו הרבה סחורה, ואז הוא מכר את כל הסחורה לסוחר תמורת רבע

מהמחיר והתפטר מהרבה חוכרות עם סחורה ב"ה. היה זה חסד מן השמים שהוא יכל להתפטר מן הסחורה, כי לא היו לו מושגים של מסחר, הוא לא היה בקי בתכסיטי מסחר ולא ידע איך לעשות כסף, הסוחרים חייבים לו עוד היום סכומי עתק כדרכם, חלקם אף פעם לא הכחישו שהם חייבים לשלם אך פשוט לא היה להם לשלם.

החקים ב"ה הודפסו שוב ושוב כמה וכמה פעמים (ראה נספחים).

## פרק ז

### רבינו מוכה בבלגיה על שהוכיח

בדרך בעת נסיעתו לארה"ב כשהיה עדיין בחור בן 16.5 התאכסן בבלגיה אצל דודו הרה"ח ר' אברהם שמואל גראסס נ"י, ובגלל בעיות של ניירות הגירה, הוא נאלץ לשהות שם שלשה חודשים, רוב הפעמים הוא נהג להתפלל אז אצל רבי איציקעל זי"ע שמאוד קירבו כידוע.

הרבה פעמים נהג רבינו להתפלל בבית הכנסת של חסידי סאטמאר, זה היה קרוב מאוד לאכסניה שלו, שם היה יהודי ת"ח שמדי יום היה לומד שם שיעור עם היהודים, אבל בקדיש ושמונה עשרה היה נוהג לדבר, רבינו נגש אליו פעמיים, והראה לו במשנה ברורה שאסור לדבר !!! בפעם הראשונה כשהוא עשה זאת, נזף בו אותו יהודי ברבים וקרא לו "מחוצף!", ובפעם השניה כשהמשיך לעשות זאת, הוא החטיף לו סטירה בפנים. שם היה יהודי יר"ש ששמו היה ר' זלמן בינער נ"י הוא ניגש אליו לאחר התפילה וחיזק אותו, וסיפר לו שיש בידו ספר מצויין בענין עניית אמן, שם הספר הוא "ואמרו אמן".

### גלגולו של הספר "ואמרו אמן"

הוא נתן לו את הספר ורבינו עבר עליו בעיון רב, העיון בספר חיזק אותו יותר ויותר, ואז הוא החליט להמשיך ולהפריע לאותו יהודי הוא אמר לו שהוא לא יפסיק מלהפריע לו עד אשר יפסיק לדבר באמצע התפלה כי זה חילול השם גדול שיהודי ת"ח מדבר



באמצע התפילה, והוסיף: אתה יכול להכותי ולביישי כמה שתרצה, קיבלתי כבר מספיק מכות מהמשרטה בא"י, ובכלל לא נבהלתי, — אמר לו רבינו — הענין עמו היה קשה ומסובך.

להתח"ח הנ"ל הי' טענה נגד רבינו שהוא משוגע ונונדיק, ולך תחיל עם משוגעים וכך נמשך הענין עד שהוא הפסיק לדבר באמצע קדיש וכו'.

רבינו היה מקורב מאוד לר' איציקעל זי"ע, והיה נוהג להתפלל וללמוד אצלו הרבה, היו לו שיעורים עם ר' יאנקעלע שליט"א, הוא למד עמו הרבה ספרי חסידות: סידורו של שבת, באר מים חיים ועוד, הוא גם היה נוהג לספר סיפורים מענינים ועוד. זו היתה חווייה מענינת.

### ר' איציקעל מכין בעצמו ארוחת בוקר לרבינו

ר' איציקעל היה נוהג בעצמו להכניס לרבינו ארוחת בוקר, הוא לא היה נותן לו ללכת בשום אופן הביתה עד שהוא יאכל אצלו בבוקר, וזאת על אף שהוא טען בפניו שדרודו יכעס עליו שאינו אוכל אצלו, אבל הוא לא יכל להגיד לר' איציקעל לא והוא נשאר לאכול אצלו.

רבינו שהה הרבה במחיצתו של רבי איציקעל והוא שוחח עמו רבות בענינים שונים, כן הוא שמע מרבי איציקעל הרבה סיפורים על צדיקים, רבי איציקעל אמנם הי' מצניע עבודתו והנהגתו בקודש, אך כשנמצאים מקרוב ניתן לראות הרבה. הענוה שלו היתה ממש אין לשער, הוא היה שולח הרבה מאוד כסף לא"י, היו לו הרבה ארנקים היכן שהוא היה מניח כסף, תמיד היו רואים אותו מנענע בשפתיו אף אחד לא ידע מה הוא אומר, ורבינו שחקר אז מה ר' איציקעל אומר בעת שהוא מנענע בשפתיו הוא מצא כי הוא חוזר מסכתות בע"פ.

כל שבת הוא היה לומד את כל מסכת שבת בע"פ, כמעט ולא ראו אותו מסתכל לתוך ספר.

### מעין עולם הבא בתוך היער

בקיץ היה רבינו במחנה סאטמאר בבלגיה, שם הוא שימש בתור

מלמד ומדריך שלמד עם הילדים, כי היה חסר להם מלמד. ובעת ההיא היה ער בלילות עד לשעה 2-3 בלילה, כי בלילה אף אחד לא הפריע לו, והיה לומד בעצמו בבית המדרש שהיה בחוף היער. הוא חש שם ממש, מעין עולם הבא.

ויהי היום ור' יוסף רוזנבערג אחיו של ר' יודיל רוזנבערג מאמריקא צעק עליו למה הוא ער כל כך מאוחר בלילה, הוא טען בפניו שהחשמל ביוקר !!! וחבל על כסף יהודי, ועל זה ענה לו רבינו שמאחר וכידוע בימים ההם האנטישמים היו נוהגים לשדוף בתי יהודים וכן בתי כנסת, כך שהוא ער הוא שומר על הבית מדרש, אבל התירוץ לא הועיל, הוא הודיע לו כי הוא מתנגד שילמד בלילה, והוא אינו מוכן שהאור יהיה דלוק בשום אופן.

באותו זמן שהה שם אז לכמה שבועות רבי איציקל זי"ע, ורבינו נכנס אליו וסיפר לו את אשר אירע, ושאל היתכן שלא מרשים כאן לשבת וללמוד? רבי איציקעל השיב לרבינו שהוא יכול ללמוד אפילו כל הלילה בביתו, זה לא יפריע לו. אדרבה הוא ישן יותר טוב. מאז נהג רבינו ללמוד בביתו של ר' איציקעל. שהיה נוהג לשכב במיטתו עם כובע גדול על ראשו, ורבינו הסתכל אחריו וראה שבמשך כל הלילה הוא מנענע בשפתיו.

## פרק ח

### סוכות בביתו של רבי איציקעל זי"ע

לפני סוכות הצטנן רבינו מאוד והשתעל בצורה חמורה. דודו לא הסכים בשום אופן שישיין בסוכה, אבל רבינו השיב כי הוא ישן בסוכה של ר' איציקעל.

לפני סוכות נפל ר' איציקעל על רגליו וחבשו את רגלו בגיפס, היו לו יסורים נוראים, הוא היה חייב להיות בבית החולים, אבל הגיע סוכות ור' איציקעל לא רצה בשום אופן להיות בבית החולים, ואז הביאו אותו לסוכה עם מיטת בית חולים, והוא שכב במטה כל הזמן עם הרגל למעלה.

לאחר הסעודה השכיב עצמו ר' איציקעל לישון, ורבינו ביקש

ממנו רשות לישון על הספסל בסוכה, רבי איציקעל ביקש ממנו שישן עמו יחד במיטת בית החולים שהיתה בסוכה, אבל רבינו סירב בתוקף ואמר: בודאי כוונתכם שאשן בצורה נינוחה, אבל אין זה כך, כי אפחד כל העת שמא אגע ברגלו ואכאיב לרבינו ולא יוכל לישון, ופחד זה לא יאפשר לי לישון, עד שהסכים שרבינו ישן על הספסל, אבל בתנאי שיקח את הפעלץ היפה שלו, ולכך הסכים רבינו.

### ר' מרדכי'לע מנדבורנא בא לרבינו בחלום

רבינו ישן אז שנת ישרים. בתחלה אמנם השתעל בצורה חמורה, אך כשהתכסה בפעלץ מיד נרדם, הוא חלם אז חלום מעניין על ר' מרדכי'לע מנדבורנא זי"ע וסיפר זאת לר' איציקעל. רבינו סיפר על החלום גם לרבה של קרעטשינעף מכפר אתא (שהוא נכד הצה"ק הנ"ל) ותיאר בפניהם בדיוק איך שהוא היה נראה. רבינו אינו זוכר אם הוא רשם לאחר מכן את החלום, אך זה היה משהו מיוחד. (בפעם השניה שהוא חלם מר' מרדכי'לע בשנת תשל"ח בענין שחיטה וכו'. את זה הוא רשם).

יש הרבה מה לספר מתקופת היות רבינו אצל ר' איציקעל זי"ע אך על כך נרחיב בל"ג בהזדמנות אחרת.

## פרק ט

### סדר האכילה והשתיה בישיבה תורה ויראה

הגמרא אומרת בשלשה דברים האדם ניכר בכיסו בכוסו ובכעסו. סדר הישיבה בעת הארוחות היה ממש פחד להסתכל, מילא איך שנראית היתה ארוחת הבוקר עוד ניתן היה להבין, אבל כשהגיעו לארוחת הצהריים לסעודת הבשר, היה ממש זוועה. הטבח היה אז ר' יוסף שווארץ אביו של ר' לוי יצחק החזן, האבא היה אדם חשוב מאוד.

כשהיה המחלק נכנס לחדר האוכל עם מגש שעליו היו בקושי 8 מנות קפצו עליו 20 בחורים (כמו חיות טורפות) ותפסו מנות, זה רצה כנף, וזה רצה שוק וכו' ואז היתה פורצת קטטה שזה היה נראה ממש נורא, נדמה היה שהבחורים מגיעים ממחנות השואה שבמשך שלש

שנים כלל לא נגעו בכשר.

הסעודה ארכה יותר משעה, זה היה ממש מגעיל להסתכל על התנהגות שכזו, רבינו לא יכל לשאת זאת, ולכן הכין לעצמו בעת ארוחת הבוקר 2 סנדוויצים עם לחם וכיצה והיה לוקח עמו לשיבה, ובצהריים הוא היה אוכל לעצמו שם, כשתוך 12 דקות הוא היה גומר את הסעודה, וכך היה מרויח כל יום שעה נוספת ללמוד וזה היה שוה אצלו כמוצא שלל רב, וכך ניצל מנבילות וטריפות חלב ודם, שאז כלל לא היה לו מושג מהנעשה בשטח זה.



### פרק י

#### בתור בחור במחנה

רבינו למד אצל רבה של שאפראן זצ"ל, והיה נבחן אצלו מדי שבוע באו"ח ויו"ד, קירבו מאוד, והיה נוהג ללמוד עם רבינו ביער, את תיקוני זוהר עם עץ חיים. הוא היה לומד בכיות נוראות את אותם הענינים, בפרט בחודש אלול זה היה משהו מיוחד. הוא היה הולך לשולחנותיו, שם למד ש"ס ועוד.

### פרק יא

#### עופות של סאטמאר כשרות בדיעבד

בתור אברך ככולל (במחנה זופניק) היה רבינו נוהג ללכת הרבה פעמים לטייל ביחד עם רבה של שאפראן להבל"ח והיה משוחח עמו בענינים שונים, פעם הוא שאל אותו בענין העופות של סאטמאר הנמכרים באטליז המקומי, שכולם נהגו לקנות שם את הבשר, האם זהו באמת כשר כמו שצריך, ועל זה הוא השיב רבה של שאפראן כי הבשר כשר רק בדיעבד!

הוא שאל אותו למה? אז הוא הסביר לו שישנם הרבה פעמים שאלות בעת שמכשירים את העופות, וקורה הרבה פעמים שזה לא כשר והעופות מעורבבות ועדיין אינן כשרות והקונים כבר לקחו הביתה ואף אכלו את העופות ואין יודעים כלל למי לפנות, ממילא

הרבה יותר טוב שיילכו בעצמם לשוחט ולהכשיר בעצמם, ואז נזהרים ונשמרים מכל השאלות.

### עופות לאברכים

הוא מיד סיפר את הסיפור לחברו הרה"ג ר' הערשיל מייזעלס חתנו של רבה של שאפראן זצ"ל (כיום הוא מכהן כרבה של שאפראן) והוא נבהל ונשתומם מן הסיפור, עד שהסיפור התפשט בכל הכולל ששם למדו אברכים חשובים, ואז סוכס בין האברכים שבכל שבוע מישוהו אחר יילך לשחיטה וכשיר את העופות ויביא לכל האברכים עופות, וכולם יקנו בכסף משותף פריזער וכך ינצלו ממכשול גדול.

פתאום באיזה יום לפני צהריים, הגיע רבה של שאפראן זצ"ל לכולל, והחל לצעוק על רבינו געוואלד! היתכן שהלך וסיפר שכל העיר תדע שהעופות של סאטמאר הינן רק כשרות כדיעבד? בעלי האיטליזים טוענים כי הוא אמר זאת לרבינו וכי כולם מוסרים זאת בשמו, אמנם נכון כי רבינו סיפר זאת, אך לא לכל העיר אלא רק לבני הכולל, אך זעקו של רבה של שאפראן היה בטון גבוה, ואז הוא השיב כי הוא סיפר זאת רק לחברו ר' הירשעל מייזעלס חתנו מאחר והוא סבר כי גם הוא אינו צריך לאכול עופות שהם כשרים רק כדיעבד, אבל הוא לא הלך לספר לכל העיר, ולאחר אותן הצעקות של הרב משאפראן התבטל הענין של קניית הפריזער וד"ל.

### פרק יב

## ההיסטוריה של הדפסת "ואמרו אמן" באמריקא בשנת תשכ"ה

בתור אברך לאחר החתונה התפלל רבינו בביהמ"ד של חסידי סאטמאר, וראה איך שהצבור מזולז מאוד בעניית אמן, ולא די בכך שמדברים באמצע התפילה, אלא גם כשניגשים ומבקשים מהם שלא לדבר לועגים לאדם המבקש זאת ומכים אותו וכו'.

היה יהודי חשוב ושמו ר' וואלף (השם השני אינו זכור לי) אותו יהודי היה מסתובב וצועק נו, בטון גבוה, לאותו יהודי היה זקן אדום

ארוך, האברכים היו סוחבים את זקנו מכל הצדדים אחד מימין ואחד משמאל, והיו אומרים לו שיש לו בלע"ה זקן יפה, והיו סוחבים זאת חזק עד שהוא היה מוכרח לצעוק, והיו צוחקים בקול בכדי שכל אחד יסתכל ויראה זאת וכו', ולאחד מכן היו נוהגים לזרוק לו את הכובע מהראש, ולעתים אף היו נוהגים לזרוק את עצמם עליו והיו צועקים לשני מדוע אתה דוחף אותי והיה דוחף אותו בחזרה. אותו יהודי מסכן היה ואומלל וכל זאת בגלל שהיה מפריע להם לדבר דקה אחת באמצע שמונה עשרה ובאמצע קדיש. אותו יהודי היה סבלן, הוא לא היה עושה להם דבר על כך, והוא היה צוחק ביחד עם הליצנים, אבל כשעבר שוב, היה נוהג להמשיך ולהפריע להם מלשוחח באמצע התפילה וכו'.

הענין חדה מאוד לרבינו, הוא ממש קינא בעולם הבא של אותו יהודי ובשכר הגדול הממתין לו בעולם העליון.

היה שם גם יהודי בשם ר' לייב גליק נ"י, גם הוא היה נוהג להפריע לאותו צבור שעמד לידו, אבל הוא היה עושה זאת בשכל ולא בכח, הוא היה מתחנן וכו'.

### העולם הבא של ר' וולף

רבינו הכיר את אותם הליצנים עוד מתקופת הישיבה, היו אלו אותם הבחורים שכלל לא היו באים לביהמ"ד להתפלל אלא אך ורק לשוחח ל"ע.

לרבינו גם כאב, כאשר הרבי מסאטמאד צ"ל היה קורא בתורה ולעתים בקושי יכלו לשמוע, המשיכו לדבר, אמנם אז באמת צעקו שא' שא' !! אבל זה לא היה עוזר הרבה, אמנם באמת היה צבור גדול, צבור שבא מכל המקומות, העמידו שומרים שתפקידם היה לדאוג לשקט, וזאת לא בשל החשש מדיבורים באמצע קדיאת התורה אלא בשל העובדא שאחרת לא יכלו לשמוע את הרבי קודא, לדבי היה קול יפה ויכלו לשמוע בכל הבית מדרש רק אם היה שקט מוחלט.

נו, אז איך עושים שבאמת יהיה שקט מוחלט?

כל הענינים הללו מאוד כאבו לו, אך לך תעשה משהו, יהיה זה בכחינת קול קורא במדבר.

### שיעור בזוה"ק

רכינו היה נוהג ללמוד שיעור בכל יום שישי כלילה בזוה"ק. פעם אחת תוך כדי למודו הגיע לענין של קדושת ביהמ"ד ועניית אמן וכו', ואז נתעורר בצורה חמורה, מה זה לעשות ליצנות מדבר כל כך קדוש שהוא מיסודי היהדות שכל הכלל ישראל עומד על כך, ואז החליט שחייבים להדפיס מספר מודעות, או קונטרס קטן בענין עניית אמן, ומיד באותו יום שישי החל לחפש ולהכין חומר בענין עניית אמן.

בעת שהתרוצץ להכין את החומר נזכר שבבלגיה ראה את הספר "ואמרו אמן", ולכן מדוע עליו לחפש חומר חדש בעניין, הלא כאן יש לו הכל מן המוכן, הוא שלח מברק בהול לדודו לבלגיה, ובקש ממנו שישג לו את הספר, וב"ה לאחר מאמץ הוא מצא את הספר ושלח זאת בדואר אויר, ותוך שבוע הגיע הספר לידו, רכינו עבר מיד על הספר והאמין לתומו כי אין צורך במשהו טוב מזה, הזמן קצר והמלאכה מרובה, הזמן דוחף ובזאת הלא ניתן לעשות רבות.

### הדפסת "ואמרו אמן"

היה לו שכן טוב להבל"ח הרהגה"צ רבי יצחק אמסיל זצ"ל, הוא הדפיס אז את הספר דרכי תשובה ח"א עם הוספות, ואז הוא פנה אליו וסיפר לו שיש בדעתו להדפיס את הספר "ואמרו אמן" וכי הוא רוצה להדפיס את הספר לזכות הרבים. הוא סיפר לו שכבר היה אצל המדפיס ר' אברהם יצחק פרידמאן נ"י והוא ביקש עבור שלשת אלפים עותקים סך של \$1800 שזה היה סכום גבוה מאוד באותן הזמנים, אבל במקום שיש חילול ה', במיוחד באופן כל כך חמור, לא היתה לו ברירה והחליט לעשות מאמץ על, והלך לאסוף הלוואות. הר"ר יצחק אמסיל נתן לו אז \$100 על החשבון כעזרה לספר, אותם ה-\$100 היו עבורו חיזוק גדול בכדי שהוא יוכל להמשיך בעבודתו, הרב אמסיל הוסיף ואמר לו אז שייכנס לאדמו"ר מסאטמאר ויספר לו על עבודתו ובודאי יקבל ממנו תמיכה גדולה וממילא יהיה לו חלק גדול מן הוצאות ההדפסה, הרעיון מצא חן בעיניו.

היתה לרכינו בעיה נוספת, כמה דפים מן הספר היו מודפסים בצורה לא ברורה וקשה היה לקרוא בהם, ולכן הוא נאלץ להעתק

נוסף, והיכן הוא יחפש עתה העתק כזה, ואז הוא חשב שכוודאי לרבי מסאטמאר, שיש לו הרבה ספרים, יש לו גם עותק מספר זה והוא יוכל להיעזר בו כשילוה ממנו את הספר.

ואז הוא פנה לבחור שגר בבית הרבי (הויז'בחור) וביקש ממנו שיבדוק עבורו אם יש לרבי ספר כזה, ואז הוא מצא שאכן יש לרבי רק חלק א', וזהו בדיוק מה שהיה חסר לרבינו.

### האדמו"ר מסאטמאר ז"ל משאל את הספר

רבינו מיד נכנס לרבי שליט"א (זצ"ל) והראה לו את הספר שיש לו, וסיפר לו על תכניו, וביקש ממנו אם יוכל להלוות לו את הספר בכדי להדפיס לזכות הרבים, כמו כן ביקש שהרבי יתן לו הסכמה על הספר. הרבי דפדף בספר, ואמר לו שיש לו את הספר אצלו ואז ביחד הסתכלו בהסכמות על הספר, ומצאו בספר את הסכמתו של הרב קוק. רבינו נבהל, ושאל את הרבי הייתכן שהמחבר לקח הסכמה אצל הרב קוק? והרבי השיב כי הוא הכיר מקרוב את רבה של קאנסקיוואליע ר' יהושע אלתר ווילדמאן זצ"ל, הוא היה ת"ח וגאון עצום ויהודי ירא שמים ומחה על הרבה פירצות בדור, ואת ההסכמה רק לקח בכדי שעל ידה יוכל להשפיע בכל החוגים, אבל הוא לא היה חסיד של הרב קוק וכדומה, ואמר כי הוא יכול להדפיס הספר בלי הסכמת הרב קוק.

הרבי שאל את רבינו מהיכן תקח כסף להדפיס (הרבי ידע שהוא לומד בכלל וקיבל אז רק \$30 לשבוע שזה לא היה מספיק בכדי לחיות), ועל כך השיב לרבי כי הוא ילווה כסף וידפיס כי הוא אינו יכול לסבול יותר שהצבור מדבר באמצע התפילה בקדיש ובקריאת התורה, הצבור פשוט אינו יודע כמה העבירה חמורה, ובכוונתו לשלוח זאת לכל בתי הכנסת בכדי שהצבור יידע איך ומתי לתקן את העוול.

### פרק יג

### האדמו"ר מסאטמאר מברך

הרבי איחל לו הצלחה. לאחר מכן שאל את הרבי אם הוא יכול



מא

להשאיל לו את הספר "ואמרו אמין", כי הוא זקוק לספר לצורך ההדפסה, העותק שלו אינו טוב כל כך, הרבי ענה ואמר "ואמרו אמין", קם והוציא את העותק שלו ונתן לו את הספר ועוד פעם איחל לו הצלחה זוהי באמת מצוה גדולה. (כסף מהרבי הוא לא קיבל, נראה שהרבי שכח, אך רבינו התבייש לבקש ממנו) רבינו חשב לעצמו שבודאי ככה רוצים מן השמים וכי הוא חייב לעבור את הנסיון הזה גם כן.

רבינו הצליח להשיג ז"נ מהמשפחה שמתוכם היה צריך להכנס \$250 אבל המשפחה לא רצתה לשלם ונכנס רק \$125.

הספר נכנס להדפסה, וב"ה הספר גם יצא מן הדפוס והחלה עבודת ההפצה.

### ר' וולף החיה את נפשו

לאחר שהספר כבר היה מוכן, פנה רבינו לאותו יהודי ר' וואלף ואמר לו, אתה בוודאי מכיר את אלו המשוחחים בעת התפילה, לך ומכור להם את הספרים ותקח מהם רק חצי דולר לכל ספר, ואם הם אינם רוצים לקנות תן להם את הספר בחנם, העיקר שיעיינו בספר, הספר כבר יעשה את העבודה בשבילך ולא הצטרך להתרגו יותר, ר' וולף ממש החיה את נפשו עם הספר, זה היה עבורו כמוצא שלל רב, הוא החל בעבודה והוא מכר כמה מאות ספרים בבית המדרש של חסידי סאטמאר.

לאחר מכן פנה רבינו בעצמו לכמה בתי כנסת ומכר כל ספר ב-75 סענט או דולר, כמה שהסכימו לתת.

לאחר מכן הצליח רבינו להשיג כתובות של בתי כנסת מחוץ לעיר ושלח למאות בתי כנסת, כשרבינו מצרף למשלוח גם מעטפה בכדי שבתי הכנסת ישלחו לו תרומה לכיסוי ההוצאות.

מהתרומות ששלחו לא הצליח רבינו אפילו לכסות את הוצאות המשלוח, מעטפות כשבהם תרומות שלחו חזרה רק כשני אחוז ממקבלי הספרים. ביניהם היו מבית הכנסת בוואשינגטון הייטס שם היה יהודי שעורר כל הזמן את המתפללים שיענו אמין, הוא הזמין 10

ספרים, וכן כמה בתי כנסת מחוץ לניו יורק שהזמינו כמה עותקים. ובכך נרגע רבינו שהצליח במשימתו, ובהרבה מקומות הפסיקו לדבר באמצע התפילה וזה חלקו מכל עמלו.

רבינו לקח הסכמה לספר מרבה של שאפראן זצ"ל, וכתב הקדמה קטנה לספר.

לפי זכרונו, הוא לא פרסם את הספר בשום עיתון, ורק לאחר מכן כשכבר פרסם עוד שורה של ספרים כגון נדחי ישראל, לב טוב, שמחת הנפש, תורת החסידים הראשונים, אבן שלמה, רק אז פרסם גם את הספר "ואמרו אמן".

## פרק יד

### מבצע אהבת ישראל

רבינו ראה שבוויליאמסבורג פעילים מאוד ובכל הכוח כמבצע של "שנאת ישראל", ולא דוקא ביהודים מארץ ישראל, אלא אפילו בין אדם לחבירו ובמיוחד נגד חסידויות אחרות, ובמיוחד אם הלה לא שייך לחוגו (מפלגתו) הרי מותר לקורעו כנחש, ועל אחת כמה וכמה לדבר עליהם כל דבר אסור זהו פשוט אחת מן המצוות הגדולות והחשובות, כלל לא היה ניתן להסביר לציבור שישנו ענין כזה ששמו "אהבת ישראל" או "לא תשנא את אחיך בלבבך" וכו'.

לכן החליט רבינו להוציא לאור את הקונטרס של החפץ חיים שנשא את השם "אהבת ישראל" והדפיס מהם 5000 עותקים ופיזר אותם בכל בתי הכנסת, תתי"ם, ישיבות וכו', וכשמפיצים בחנם הספרים אוזלים במהירות כך שלעתים כבר לא נשאר אפילו עותק אחד.

## פרק טו

### מבצע צניעות

עוד בתור בחור היה רבינו נוהג להטיף לבחורים המבוגרים שכאשר מדברים עמם בעניני שידוכים שיעמידו תנאי, שאינם

מוכנים לגשת לשידוך כשמדובר יהיה בכחורה שתלכש פיאה נכרית וכדומה, אלא אך ורק בלי כלום, רק שיחבשו מטפחת ותו לא.

רבינו שוחח עם האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל כמה וכמה פעמים בענין זה. הוא היה נוהג להיכנס לבית הרבי בשעה 2:30 לפנות בוקר, (שאו נוהג היה רבינו לקום ללמוד, וביתו הי' ליד בית הרבי מסאטמאר) כולם היו יושנים אז חוץ מהבחור ר' עקיבא שהיה מתגורר בבית הרבי. הרבי היה נוהג אז ללמוד בקול. פעם אחת כשנכנס אליו מצא את הרבי יושב ולומד עץ חיים.

רבינו היה נוהג לעמוד ליד הדלת ולשמוע איך שהרבי לומד, זה היה מאוד מעניין, באמצע הלימוד נוהג היה הרבי להסתכל החוצה וכשראה את רבינו קראו להיכנס פנימה, ואז הרבה לדבר עם הרבי בענינים אלה. ענין הפיאות הנכריות הלך לרבי בחיים. רבינו ניהל בענין מבצע כל כך חזק, עד שיצא קול אצל השרכנים שאם מישהי רוצה בחור טיפש היא יכולה ללכת בפיאה, אך אם היא רוצה בחור טוב שיושב ולומד היא חייבת ללכת בלי בלגם, הקול יצא בין הכנות עד שהכנות נאלצו לוותר בענין ולמבצע היה הצלחה גדולה.

### השטן ...

אבל הבעל דבר כלל לא ישן ויבא השטן ר' ...  
נ"י שהיה אז מגיד שיעור צעיר בישיבה, בכל יום היה מספר דברים בשמו של הרבי זצ"ל, והאמת היתה שהרבי כלל לא דיבר אתו כל כך הרבה כפי שהוא היה מספר.

ואז ניגש אל רבינו ר' ... בצעקה גדולה היתכן? איך ייתכן שבחורים כלל ידברו על פיאות? וכו', באותו רגע עשה רבינו את עצמו שהוא כלל לא יודע ממה הוא מדבר! ואז הוא אמר ופרט יותר בפרטות: מדוע שוחחת עם בחור פלוני, שאם יציעו לו כחורה עם פיאה שלא יסכים רק בתנאי שהיא תסכים ללבוש רק מטפחת? שאלתי אותו: ומה החסרון בכך? הלא הספרים שלנו מלאים שאם האשה לובשת פיאה אסור לומר אז ברכה וכו', אבל הוא המשיך בשלו שלבחורים אסור כלל לדבר מהנושאים הללו.

וכך נמשך הויכוח עד שהוא אמר לרבינו בשמו של הרבי

מסאטמאר שציוה להפסיק מיד לדבר על כך (זו היתה אז הטאקטיקה, כשאמרו בשמו של הרבי נאלצו לעשות כפי שאמר).  
**הרבי מכחיש...**

ויהי היום כשר' ... אמר לרבינו שהרבי ציוה להפסיק לדבר מזה, החליט רבינו להיכנס לרבי ולשאול אותו: האם זה נכון שר' ... שוחח עם הרבי בענין? הרבי השיב לרבינו שמעולם לא דיבר אתו בענין.

בהזדמנות שניה, כשניגש אליו ר' ... ואמר לו בשמו של הרבי שלא לדבר בענין, השיב לו רבינו, שהוא בעצמו דיבר עם הרבי אמר לו שמעולם לא דיבר עם ר' ... בענין, וציוה עליו כן לדבר בענין. — ר' ... היה המום ונשאר עם הלשון בחוץ.

ר' ... הודיע לרבינו כי ישוחח עם הרבי בענין, אחר כך הלך לרבי וסיפר שקרים, הרבי סיפר לרבינו מה שר' ... העליל עליו, והרבי נתן עצה לרבינו שיעבור בענין בשקט שר' ... לא ישים לב לכך. ר' ... חשש מאוד שהבחורים יתארגנו ויעשו יד אחת נגדו, מאחר ולבחורים היו הרבה טענות נגדו.

## פרק טז

### לימודי חול בישיבה

באיזה יום בהיר הגיע הודעה לבחורים מטעם הנהלת הישיבה, שכל מי שמעוניין ללמוד אנגלית יהיו שלשה פעמים בשבוע בלילות לימודי אנגלית.

הענין הזה גרם לסערה בקרב כמה בחורים שהיו יראי שמים, והחליטו שחייבים לצאת כמודעה גדולה וחמורה נגד הנהלת הישיבה, היתכן שילמדו לימודי חול בסאטמאר (שאפילו בישיבות ליובאוויטש לא לומדים לימודי חול עד היום הזה) כנראה עשו זאת כשביל לקבל תקציבים ממשלתיים וכו'), ואת זה בוודאי עוד יעשו בהסכמת הרבי כפי כל סיפורי המעשיות שלהם!

בקיצור, רבינו עזר לערוך מודעה בלשון הקודש, מודעה חריפה מאוד ופזרו אותה בכל רחבי הישיבה והסביבה.

מה

מיד איך שהמודעה הגיעה לציבור פרצה מהומה, ור'... החל לצעוק ושוב אמר דרשה, וסיפר בדיוק מה שהוא דיבר עם הרבי בענין המודעה, והוא הוסיף כי הוא יודע בדיוק למי היה חלק במודעה הזו וכי יזרקו את אותו בחור מן הישיבה. היה לו חשד על מספר בחורים, אבל את הענין מי ערך וביצע את המודעה אחזו המארגנים בסוד כמוס, ולהנהלה לא נודע מי עשה זאת.

### לימודי אנגלית בסאטמאר

ויהי היום, בגלל אותה מודעה התכניות שלהם בלימודי אנגלית לא הצליחו, הבחורים החרדיים לא רצו בשום אופן ללכת ללמוד אנגלית, הנהלת הישיבה רצתה שכולם ילמדו אנגלית אך הדבר לא עלה בידם והם נאלצו להפסיק את לימודי האנגלית.

לאחר מכן הם התנצלו והסבירו שהם רצו בכך להציל את אותם בחורים שהיו נוהגים ללכת בערבים לבתי ספר של גויים שם למדו להיות רואי חשבון וכדומה.

אך במקום להרחיק את כל הצבור הם סיפרו לכולם עד כמה חשוב וחיוני הוא לבחורים מבוגרים ללמוד אנגלית לטענתם יוצאים לעולם הגדול וצריך לדעת את השפה.

לא עבר זמן רב ולהרבה בחורים כבר היו הרבה חוכרות לא כשרות, ובהנהלת הישיבה דנו לזרוק 40 בחורים מן הישיבה כי מצאו אצלם מאגאזינים לא כשרים, לבסוף לא זרקו אותם רק השתיקו את הנושא, בכדי שהענין לא יתפרסם.

חלק מן הבחורים סיפרו לאחר מכן, שהמורים שלימדו את האנגלית היו מושחתים, ונתנו להם חוכרות (מאגאזינים) לא כשרות, והם אלו אשר קלקלו את הבחורים.

### פרק יז

### קונטרס התקנות

כשרבינו ישב בכולל ולמד בחברותא עם רבה של שאפראן ושוחח עמו על ענין הפיאות, אז סיפר לו הרבי בסודי סודות שיש

"קונטרס תקנות" של האדמו"ר מסאטמאר אותו חיבר עוד באירופא שם הוא יצא חוצץ נגד הפאות ועוד ענינים חשובים, ביניהם הענין של לימוד השפה האנגלית וכו'.

רבינו פנה מיד להרב בערקאוויץ מנהל בית הספר לבנות של חסידי סאטמאר ושאל אותו: האם הוא יכול להלוות לו את קונטרס התקנות? הוא הסכים רק בתנאי שאף אחד לא יידע שהוא נתן לו זאת, ואז שאל רבינו את הרב בערקאביץ: מדוע זה סוד כל כך גדול? ועל כך השיב שהמקורבים אצל הרבי לא רוצים בשום אופן שיפרסמו את הקונטרס.

### בערקאוויץ חשש שיגלו מי נתן את התקנות

הוא חשש מאור, שאם רבינו יצלם את התקנות בפורמט כמו שהוא, יידעו מהיכן קיבל את הקונטרס, ולכן התחייב רבינו שידפיס זאת מחדש, וממילא איש לא יידע מהיכן קיבל את המקור, ועשה כפי שהבטיח. הוא הדפיס זאת מחדש בהידור רב והר"ל קונטרס בשם "קונטרס התקנות" הוא תרגם זאת לשפת האידיש והדפיס 5000 ושלחו לכל וויליאמסבורג בדואר עם בולים.

תוך כמה ימים היתה כל וויליאמסבורג כמרקחה, הרבה מן התושבים שמחו שהדפיסו את התקנות, היה להם מה להראות ולהוכיח על שיטתו של הרבי, אבל מה שהעסיק את ההמונים היה בעיקר מי פרסם את הקונטרס, ומדוע עד כה לא פרסמו זאת, ועל הכל מדוע ר' יוסף אשכנזי לא הוציא זאת לאור זה עד כה?

מה שהיה חשוב ועיקר שחייבים למצוא את אותו מחוצף שהעז להוציא את התקנות החוצה ועוד מחלק זאת חנם בבתיים, נדמה היה כי מאז שהעולם עומד, עוד לא קרה בווייליאמסבורג דבר כזה.

### רבינו מתערב בדברי אשכנזי ודייטש

בקיצור, רבינו הלך ברחוב ושמע את ר' יוסף אשכנזי משוחח עם ר' סנדר דייטש על המעשה הנורא של פרסום קונטרס התקנות, ואז החליט רבינו להתערב באמצע הדברים ואמר שאינו מבין איזו חוצפה זו להדפיס דבר כזה בלי הרשות שלהם? הלא כולם יודעים

שכל דברי הרבי שייך להם, אז אם כן מהיכן לקחו חוצפה שכזו, ובמיוחד שיש לכך פנים שונות בתכלית כשהם מוציאים זאת לאור כשהם מקדימים הקדמה ורשימה על ההיסטוריה מן הבית באירופה וכו', ורבינו סיים כי צריך את המחבר של הקונטרס לעקור מן השורש על העוולה הנוראה שהוא עשה.

כשרבינו הגיע לכולל פגש את אלימלך שווארץ שדפק לו על הכתפיים ואמר שעשה עבודה מצויינת!

רבינו דפק לו בחזרה על הכתפיים ואמר לו: אתה עושה את העסק ולי אתה דופק על הכתפיים ואומר יישר כח? בסופו של דבר זרקו את אלימלך שווארץ מן הישיבה. אחת הטענות נגדו היתה שהוא זה שהדפיס את קונטרס התקנות, חוץ מזה היו לו עבירות גדולות אחרות, הוא הי' מנהיג ה"שחורים" (הכוונה לקנאים).

## פרק יח

### דת משה ויהודית

תקופת זמן לאחר שהמערכה על קונטרס התקנות עבר, הזמין השי"ת לרבינו את הקונטרס "דת משה ויהודית" נגד הפיאות הנכריות, ומתוך עיון בו הבין רבינו שספר זה יכול הרבה להועיל, אז ארגן רבינו קבוצה של אברכים להדפיס את הספר, רבינו הוסיף לכך כמה הוספות חשובות, וכן הוסיפו חלק מעניני צניעות בשפת אידיש והדפיסו 5000 עותקים ושלחו זאת בדואר, התגובות היו מאוד חיוביות, היו אז אנשים שעבדו בעניני צניעות עשו אז מודעות ועוד.

מאוחר יותר דאג רבינו להכניס לעיתון "תורה וועלט" את כל החיבור של "דת משה ויהודית" בשפת האידיש והוסיף עליהן מעניני צניעות — כל זה הודפס לאחר מכן בקונטרס צניעות ישראל כהלכתה חלק ב' עיי"ש.

כשהחל להופיע העתון "די תורה וועלט" פרסם שם רבינו מאמרים שאסור ללמוד שפות של גויים ומעשה שהי' כך הי':



### תקציבי הממשלה

מאחר והממשלה חילקה תקציבים עבור תכניות מיוחדות, ולאותן התכניות היו צריכים גם ללמוד לשונות של גויים, אז ההנהלה של חסידי סאטמאר הדפיסה רשימות בהן הבהירה שעל פי חוקי המדינה חייבים ללמוד את לשון האנגלית ולכן ייאלצו גם בסאטמאר ללמוד אנגלית.

בינתיים פרצה מהומה בקרב הגוים הקורים לעצמם איימיש ממדינת פענסילוועניע, הללו לא הסכימו ללמוד בשום אופן יותר מאשר שלש כיתות, הללו לקחו עורכי דין גדולים שטיפלו בענין, הללו ביקשו והתחננו ומאחר ומדובר במלכות של חסד, הסכימו שלא יצטרכו ללמוד את שפת האנגלית, ולכן פרסם רבינו ב"תורה וועלט" את כל התקנות ששם כתוב כמפורש שדעתו של הרבי מסאטמאר שאסור ללמוד את שפת האנגלית, וגם כתב על אשר אירע אצל חוגי האימיש, והדבר הואיל שהרבה בחורים כלל לא רצו ללמוד יותר אנגלית, אבל הם היו חייבים לעשות זאת בשביל הממשלה, ולכן ההנהלה פיתחה ועשתה ככל אשר בידה להשפיע על הבחורים שילמדו אנגלית, עתה לאחר שלמדו אנגלית הם כבר יכולים לקרוא עיתונים וחברות מלוכלכים.

### פרק יט

#### הספרים הטמאים עם תמונות המנזרים

כשלבנותיו הקטנות שלמדו בשנת תשל"ז בבית הספר של חסידי סאטמאר היו להם ספרים טמאים, היה נוהג רבינו לכדוק את התמונות שרח"ל היו מלא בפריצות, כמיוחד בכל הענינים שלימדו את הילדים נושאים הקשורים במנזרים דבר העלול לפגוע באמונתן רח"ל, אז צלצל רבנו לרבה של קאשוי שליט"א ולעוד כמה רבנים הרב בערקאביץ ועוד, הללו עשו מהומה גדולה ונתגלה האמת, והוברר אז שחייבים לעבור על הספרים וכי חייבים למחוק ולכסות את מה שאסור לראות ולהסתכל, ומאחר והנהלת המוסד אינה רוצה לשלם למישהו שיעשה זאת כי זה יכול לעלות כסף, לכן המורות ציוו על הילדות שהללו יעשו זאת בעצמם, והבנות ידעו איך והיכן



מט

להסתכל בכדי לדעת איפה למחוק, אך במציאות לאחר מכן כלל לא מחקו, בפרט כשהמודים למדו את הספרים והם הבינו את הכל. אחד מחסידי רבינו הראה לרבינו היכן כתוב בספר שהעולם כבר עומד כמה מליון שנה ועוד דברי כפירה אחרים, דבינו לא יכול היה להאמין שאלו המתקראים קנאים והיודעים מה פירושה של כפירה שכל השיטה בנויה נגד הכופרים, וכשמדובר חלילה בציונים אינם מוכנים לזוז כמלוא הנימה, וכאן בתוך תוככי בית הספר של הקנאים מתירים דברי כפירה ומינות כאלו. ביקשו לפרסם את הענין בעתון "דער איד" אך הללו לא הסכימו בשום אופן לפרסם משהו שנגדם.

### דברי כפירה ומינות

רבינו פנה אז אל ההנהלה וטען שכל דבר שכתב כופר אסור כלל להכניס לבית הספר, ובודאי שהדבר חמוד פי כמה כשמדובר בילדים קטנים שהינם נקיים מכל חטא, ואם יש משהו שמותר, לפחות שיכסו את יתר העמודים, אלו שאסור להסתכל בהם, אך לדבריו לא היו כל ערך, הללו היו בבחינת קול קורא במדבר, מה שהועיל הדבר שהחלו לעשות חוברות חדשים לילדים קטנים בכדי שלא ייאלצו ללמוד יותר מדי זמן בספרי הכפירה והמינות.

ראשי ההנהלה סיפרו תמיד שהם עושים הכל על דעת האדמו"ר שליט"א, בודאי שזה היה שקר גס, כי הלא ידועים החרמות מאת גדולי ישדאל נגד לימוד שפת הגויים ושלא לדבר על דברי הכפירה והמינות שהיו מפטמים בהם את הילדים רח"ל שילדים יחשבו בענין תחיית המתים וכו' כל מה שהיה כתוב שם הכל היה כפירה ומינות הן היו נגד הי"ג עיקרים, מכאן יכולים ללמוד מוסר השכל עד היכן לא ניתן כלל לסמוך על בתי החינוך ור"ל.

בס"ד לא הי' רבינו לבד במלחמת קודש זו, עשרות אברכים השתתפו במלחמה זו נגד מחריבי הדת עם ספרי הטומאה והזוהמה...



## פרק כ מבצע כשרות

בשנת תשכ"ו קרוב חג השבועות הלך פעם רבינו לאסוף כסף, ונכנס לבית המדרש של יוצאי ווין, פגש בו יהודי בלי זקן, ושאלו: האם הוא לובש שטריימעל ובעקיטשע (חליפת משי) ועל כך השיב: כן! ואז המשיך לשאול: האם הוא לובש גרביים לבנות? כאן הדבר הפריע לו, כי לא הבין מדוע הוא שואל שאלות כאלה, נדמה היה לו כי הוא רוצה להקניט אותו, ולכן הוא השיב לאותו יהודי, שעבור 60 סענט הוא יכול לקנות לעצמו גרביים לבנות.

נו, פנה רבינו אל האיש הנ"ל: עכשיו תאמר מה רצונך להגיד בענין?

השיב האיש: דע לך כי אני יהודי פשוט העוסק באינסטלציה ואיני אוכל תולעים, ואילו אתם יהודים הלובשים גרביים לבנות זוללים תולעים!.

שאל רבינו את היהודי, אולי באמת תספר לי איך אנחנו אוכלים תולעים???

על כך השיב אותו יהודי, שהוא היה בחברה ידועה שעושה כרוב בשביל יהודים חרדיים, וראה איך שמוכרים לאותם היהודים כרוב שכתוב עליו "נבדק וכשר למהדרין מן המהדרין" והכרוב כלל אינו נבדק קודם אם יש עליו תולעים, עומדים שם גוים פורטריקנים שלוקחים חבילת כרוב בידיים וחותרים זאת לארבעה חתיכות וזורקים זאת לתוך המכונה, והמכונה חותכת את הכרוב לחתיכות יפות.

### החלטה על הקמת וועד הכשרות

הסיפור הזה מאוד הפליא את רבינו, הוא שוחח על כך עם החבר שלו ר' הערשיל וועבער נ"י, ולאחר שיחות ארוכות סוכם ביניהם שחייבים להקים וועד כשרות שיבדוק את כל המפעלים, כי לפי מה שמספרים מי יודע מה שקורה עם ייצור, החלב, הבשר, הרגים, ומי יודע אם בכלל אוכלים כשר???

התכנית התבצעה כאמור:

א. לארגן 2 אנשים מכל קהילה שיעבדו עם "ועד הכשרות", העבודה צריכה להתבצע כך, שהללו יסעו ביחד לבתי החרושת, ובכל מקום שימצאו ששם הכשרות אינו בסדר, אז כל העסקנים שיצטרפו לבדיקה יניחו מודעות בקהילתם בשם ועד הכשרות דאזתה קהלה, שאותו מוצר אסור באכילה, וכך יידעו מיד מה שמותר ומה אסור.

ב. אנו זקוקים לשלשה מכוניות, בכדי שנוכל לקחת את כל אנשי הקהילות.

ג. ר' הערשיל וועבער נ"י נסע לרכה של סקווער זי"ע, ושוחח עמו על כל הענין, שם גם סיפר לו את כל הנעשה, במיוחד מה שמצאו בענין הכרוב שאוכלים יראים ושלמים שהם מלאים בתולעים, וזאת תחת הכשר הנושא את שמו של רב ידוע ומפורסם ואין פוצה פה ומצפצף, ועל כן החליטו כל המוזכרים לעיל לעסוק בנושא ולא לשתוק.

### הרבי מסקווער מחזק ידי העושים

הרבי מסקווער זצ"ל חיזק אותנו בענין החשוב, והוא הבטיח לתמוך עבור ההוצאות בשנה הראשונה בסך של \$4000

גם האדמו"ר מקליוולאנד היה מסור לענין זה בכל לבו, ורצה להשתתף בהוצאות ונתן סך של \$2.000 לשנה.

גם רבה של אונגוואר הגאון רבי מנשה הקטן (קליין) שליט"א רצה להשתתף בענין, ונתן בשנה הראשונה סך של \$2.000 להוצאות השנה הראשונה.

בקיצור, הדבר הראשון שהחלו לעשות היה לערוך ביקורת בבית החרושת שעושים את הכרוב.

לדאבון העוסקים בענין הוכח שהמצב היה עגום ביותר, נודע שכל מה שאותו יהודי סיפר, אכן הכל אמת ב-100%, היה בידם עוד שני עדים שהעידו שראו את הכל ובדקו, והוכח שאכן בכלל לא בדקו את הכרוב.

הם ארגנו אז אסיפה אשר בה ישבו וחשבו מה לעשות בענין?, הללו חששו לספר את העובדות כהווייתן מאחר והרכנים לא ירצו

לחתום על איסור נגד רב בעל מכשיר אחר, ולכן הוחלט לפנות לרבנים ולשאול בעצתם, כי היו אשר האמינו שאולי יהיו רבנים שירצו להתיר כשמדובר בצורך רבים ובהפסד מרובה.

הם שאלו אז 12 רבנים, והציגו להם את השאלה כדלהלן:

במוצאי שבת היה לי יארצייט אחרי אבי ע"ה, ורעייתי הכינה סעודה ל-150 איש ממתפללי ביהמ"ד של חסידי ויזניץ, כשבין היתר הכינה בסעודה כדוב ממולא.

### מעשה עם כרוב...

באמצע הסעודה שאל יהודי מבין הנוכחים, האם רעייתי היא זו שבדקה את הכרוב, ועל כך השבתי, שרעייתי ב"ה נאמנת על איסורי דאורייתא וכודאי שאני סומך עליה שבדקה כראוי.

ואז אותו יהודי פנה אלי וביקש ממני שאשאל את אשתי איך היא בדקה את הכרוב, כי אם היא הכינה לכל כך הרבה אנשים סביר להניח שזה לא נעשה כראוי?

ואז טלפנתי הביתה ושאלתי את אשתי איך היא בדקה את הכרוב??? והיא השיבה, כי היא חתכה כל חבילה ל-4 חתיכות והסתכלה אם התולעים אינם זוחלים שם, ומאחר ולא מצאה שם כלל תולעים אז היא השתמשה בהם.

חזרתי לבית המדרש וסיפרתי את תשובת רעייתי, ועל כך קמה מהומה, הצבד שאל איך אפשר כלל לאכול כרוב כזה???

וכך פנינו לרבה של שאפראן זצ"ל וכן לרבנים אחרים וכולם השיבו פה אחד שאסור לאכול את הכרוב, בעת השיחה עם הרבנים המשיך השואל וטען כי זה בזיון גדול לרעייתו, היא תבזזה ברכים, ויראה כאילו אין לה נאמנות, הדבר עלול חלילה להזיק בצורה שכלל איני רוצה להעלות על דל שפתי, אבל שום דבר לא עזר, הרבנים לא ירחמו, ואינם רוצים כלל להתיר את הכרוב.

לאחר שקיבלנו את התשובות מהרבנים, שלא רצו להתיר אפילו בנימוקי הפסד מדובה, צורך גדול, שעת הדחק, ושלוש בית וכו'. ערכנו מודעה שבה אנו קובעים שאנו ראינו איך שהגוי חותך את

הכרוב לארבעה חתיכות וזורק אותן לתוך המכונות, אנו שאלנו את הרבנים והם כולם השיבו שהכרוב לא כשר, והכלים שבישלו בהם חייבים להכשיר.

את המודעה תלו ברחובות באמצע הלילה בכל רחבי העיר, כבוקר כשהצבור הגיע להתפלל ראו את המודעות, ובכל העיר היתה המולה, חלק גדול מן האנשים החזירו במהירות את הכרוב, אחרים החזירו רק חצאי צנצנות, והיו זועקים על בעלי המכולות אתם מוכרים לנו כרוב עם תולעים? בעלי המכולות לא ידעו כלל מה להשיב, הם טענו שכתוב על הצנצנות באותיות גדולות "כשר געקליבן קרויט למהדרין מן המהדרין" ואם כן איך יתכן שכלל לא בדקו? אבל לא עזרו להם כל התירוצים הצבור הפסיק לאכול את הכרוב, רבינו שוחח אז עם כמה בעלי חנויות שסיפרו שהכרוב יצא מן הביזנעס, כמעט אף אחד אינו מוכן לקנות את הכרוב. ישראל קדושים הם, כל זמן שלא ידעו היו אוכלים, אך מיד לאחר שנודע להם הם הפסיקו לאכול.

### הרב המכשיר מתרוצץ כשרץ מסומם

ומעשה שהי' כך הי' :

בעל בית החרושת עבר מבית כנסת לבית כנסת והוריד את המודעות, הרב בעל המכשיר היה אז בא"י, הוא הגיע שבועיים לאחר מכן והחל לרוץ לכל אותם הרבנים שקבעו שאסור לאכול את הכרוב.

הרב בעל המכשיר הכחיש לכל הרבנים, וזעק געוואלד, שהכל שקר !!!

### הרב בעל המכשיר בטלפון עם רבה של אונגוואר שליט"א

הרב המכשיר צלצל לרבה של אונגוואר ושואל אותו היתכן שהוא פרסם מודעה שבה הוא קובע שהכרוב אסור באכילה מאחר ולא בדקו את הכרוב???

רבה של אונגוואר השיב לו שהוא לא עשה שום מודעה נגדו, אלא אך ורק השיב על מה ששאלו אותו בענין, ועל כך התרעם הרב בעל המכשיר בטענה, שהמודעות נעשו במכונת הכתיבה שלו ואם כן איך הוא יכול לטעון שהוא לא פרסם את המודעות, השיב הרב קליין שמסתובבים אצלו הרבה אנשים ויתכן שמישהו הדפיס זאת שם, אבל הוא אינו יודע על כך, זה נכון שהוא נשאל באותה שאלה וכי הוא השיב תשובה.

לאחר שנוכח לדעת הרב קליין שהרב בעל המכשיר הצליח להשיג את כל הפרטים על ידי חוקרים פרטיים, אז הוא החליט לספר, שבאו לפניו 2 עדים וסיפרו לו הכל, והוא ממש נבהל שיקרה דבר כזה אצל יהודים?

הללו בנוסף לעדותם הביאו מסמכים, עדות של עובדים, יהודים שהיו שם וראו הכל בעיניהם?

נו, ואם כן, מה יכול רב כמוני להשיב להם???

באמצע השיחה עם רבה של אונגוואר, קיבל הרב בעל המכשיר טלפון מבעל בית החרושת של הכרוב, הרב בעל המכשיר התנצל וביקש מהרב קליין להמתין, הוא הוריד את הטלפון על השולחן והרים את השפופרת השניה, ופתח בשיחה עם בעל בית החרושת — כשהרב קליין שומע הכל מהשפופרת שלו — הרב בעל המכשיר אומר לבעל הבית המצב חמור, הם יודעים הכל, יש בידיהם עדויות, יש להם עובדים שעבדו שם שהעידו על תהליך העבודה, ומה עושים עתה?

### בעל המכשיר התבלבל והודה

בעל המכשיר היה מבלבל לגמרי, הוא לא שם לב שהוא הניח את השפופרת וכי הרב קליין שומע הכל, הוא היה המום מאז שהגיע בעקבות ה"ברוך הבא" שקיבל באותן המודעות, כאשר שונאיו הוציאו לאור את האמת בענין הכרוב שאינו נבדק.

הרב בעל המכשיר הניח את השפופרת והרים את השניה שבה המתין הרב קליין שהתרעם מדוע היה עליו להמתין כל כך הרבה זמן, הוא אמר כי לו היה מדובר באדם פרטי הוא היה סוגר את הטלפון,

אך מאחר ומדובר ברב, ויתכן שבטלפון השני נמצא אדם שזקוק לתשובה דחופה ביותר לכן הוא החליט להמתין.

הרב קליין פתח אז ושאל את הרב בעל המכשיר מה אתה רוצה ממני? בעל המכשיר העיז וביקש ממנו שיפרסם מודעה בעתונים שבה הוא יודיע כי הוא לא אמר מעולם שהכרוב אינו טוב, ואז שאל הרב קליין ומה יהיה עם יתר הרבנים, האם הללו יסכימו לך, האם הם גם יפרסמו מודעות כאלה, ועל כך השיב בודאי...

כמציאות הרב קליין התחמק ממנו ולא כתב כל מכתב שהוא חוזר בו מדבריו בענין.



### איך גילו את הפעילים בענין

חברת הייצור של הכרוב שכרה חברת כולשת, שעליה הוטל לחקור מי עשה את המודעה, החוקרים פנו לבעלי בית החרושת למכונות כתיבה, ושם אמרו לו כי באיזור ניו יורק הרב קליין בויליאמסבורג הוא היחיד שיש לו מכונה כזו, וכך נודע להם מי הוא בעל המודעה, בין 12 הרבנים שחתמו על המודעה לאיסור היה גם רבה של צעהלים זצ"ל, והוא אף פעם לא הסכים לחזור בו.

לאחר שבעל המכשיר תפס מי הוא בעל המודעה, הוא הבין שבעל המודעה כבר יותר לא יעשה דבר, הוא פנה לרבנים לקבל מהם חתימות המעידות כי הוא רב מוסמך בכל הקשור לכשרות, וביקש בכך לחזק את ההשגחות.

הוא הצליח לקבל מ-11 מתוך אותם רבנים פרט לרבה של צעהלים שלא היה מוכן לחתום על מודעה כזו.

לאחר שרכנו ראה את חתימת רבה של שאפראן על אותו בעל המכשיר, פנה רבינו לרבה של שאפראן זצ"ל, ואמר לו, כי אינו יודע מה לעשות מאחר והרבנית באה הביתה היום עם שני קרטוני כרוב שכתבו עליהם "כשר געקליבן קרויט למהדרין מן המהדרין" בהשגחת פב"פ ואני שאלתי אותה איך קרה שאת קנית כרוב כזה??? הלא הכרוב הזה צריך בדיקה מתולעים? ואז הרבנית השיבה לי, כי

רבה של שאפראן נותן על זה השגחה, וכי כך כתוב במפורש ב"דער איד", ולכן רבינו מבקש לדעת מה יש לרב לומר על כך, ועל זה השיב רבה של שאפראן: ח"ו אני אינני נותן שום השגחה ובודאי שלא על כרוב!!!

### המאבק על הכרוב

רבינו הסביר לו שרעייתו הרבנית אינה רוצה לשמוע כלל על כך עד שהיא לא תראה זאת במפורש ב"דער איד" שזה אינו אמת! היא אפילו לא רוצה ללכת לשאול את הרב, כי היא טוענת שכל מה שאני אומר זהו רק בגלל שאינני מפרגן לה קצת כרוב, וכי הוא מחמיר מדי בשבילה. כשמדובר בסימילאק היא עוד מבינה, אבל כש-12 רבנים אומרים כשר, איך אני יכול לומר טריפה???

כך ארגן רבינו קבוצה של אברכים שכולם יספרו לו סיפור דומה, ומאחר ורבה של שאפראן היה יהודי יר"ש באמת, לאחר כמה שבועות הוא פרסם מודעה ב"דער איד" שבה הוא מודיע כי הוא מעולם לא אמר שהכרוב כשר, אלא הוא כתב רק שאותו רב הוא רב שניתן לסמוך עליו, וח"ו שמישהו יחשוב שהכרוב כשר וכי הוא נמצא תחת אחריותו.

מעניין היה שאת אותו תרגיל עשו לכל הרבנים, אך אף אחד לא רצה לפרסם את האמת.

הר"ר .... נ"י קרא פעם לרבה של וואידיסלאוו זצ"ל והוא שאל אותו בענין הכרוב איך הוא יכול לכתוב שהכרוב כשר? ועל זה השיב לו הרב מוואידיסלאוו שהוא יודע טוב שהכרוב לא יכול להיות בדוק בצורה כשרה מכמה טעמים:

1. על הכרוב ניתן לראות שחתכו אותו במכונה כשהיו שלמים, את זאת יכול כל אחד לראות גם מי שמבין רק קצת.
2. ניתן גם לראות את החתיכות האחרות של הכרוב איך שהם נראים אחרת.
3. הדבר החשוב ביותר הוא שחייבים לראות כמה עולה חבילת כרוב, כמה עולה חבילה, כמה עולה העבודה, וכמה זמן צריך לקחת



עד שבורקים חבילה אחת, והחבילה כולה עולה לא יותר מאשר 59 סנט?

רבה של וואידיסלאב נתן אז נימוקים נוספים מדוע אינם יכולים להיות כשרים אך רבינו אינו זוכר אותם כרגע.

אבל הוא הוסיף, כי הוא עוד הכיר את הרב בעל המכשיר עוד מתקופת אירופה, והוא לא יכל להימנע מלתת לו מכתב המלצה.

### רוצחים רוצים להרוג את הר"ר צבי וועבער נ"י

הבעל הבית של החברה שכר שני שחורים שנסעו עם משאית והמתינו להר"ר צבי וועבער נ"י, ורבינו ועוד חבר עמדו ושמרו על צבי, היו להם אז מוטות ברזל ארוכים, וזאת במטרה להכות בהם במקרה והשחורים יתנפלו עליו. רעייתו הרבנית פחדה מאוד, היא היתה פחדנית מטבעה. עברו כמה ימים עד שעשו כמה דברים שלא ניתן עדיין לגלות אותם, עד שהבעל הבית נאלץ להפסיק באיזמיו.

לאחר שרבינו וחבריו ראו שהרבנים כלל אינם מעונינים לעזור במאבק בענין הכשרות, וזאת למרות שידעו שמצב הכשרות ירוד ביותר ל"ע, לכן נאלצו להפסיק בעבודת ועד הכשרות, ולאחר תקופה פתח במבצע "הצלה" שהחל עם ר' הערשיל וועבער נ"י, מודעות בענין פורסמו בעיתון "דער איד" וכן בעתון "מארגן זשורנאל".

## פרק כא

### "מבצע הצלה"

מיד בתחילה כשהחלה עבודת "הצלה" הם היו רק שלשה אנשים.

היה זה ביוה"כ בלילה, והיו חייבים ללכת שלשה אנשים בבית אחת.

באותו ראש השנה הלך רבינו להציל יהודי ידוע רב ובעל מחבר שהלה היה יהודי מסוכן ומאוד חולה, הוא התגורר בסביבת בית המדרש של חסידי סטמאר, החולה האמין כי הוא חלילה עומד למות

בכל רגע ל"ע, ואז רבינו נאלץ בכל היום לשבת ולהזמין רופאים, הוא לא יכל ללכת לבית המדרש, והוא תקע לעצמו שופר, זה היה אז ממש בבחינת פיקוח נפשות, וכידוע שפקוח נפש דוחה את כל המצוות.

באותו יום היו הרבה טלפונים בענין ההצלה; כל אחד היה עסוק עם פציינטיים.

כשלב ראשון עזר רבינו רבות ל"הצלה", אבל הוא החל אז לעבוד על החיבור "נפש ישעי" על מאכלות אסורות, כי הוא טען בפני הערשיל שכל האסונות ל"ע קורים כי אוכלים מאכלות אסורות. (יש הרבה מה לספר ממה שקרה ואירע בעת ה"הצלה" אך לא כאן המקום להאריך בענין).

סיפור אחד חייבים לספר כאן, ממה שאירע בעת שבמרצאי שבת אחד כשרבינו היה אצל יהודי מסויים בשעה 12 בלילה, הגיעו אז שלש קריאות-עזרה בבת אחת, מכשיר ההצלה הראה כי אותו יהודי אינו נושם וכי הוא בעצם כבר גמור, רבינו צויה לפתוח מיד את כל החלונות בכדי שיהיה אויר, היה שם חם מאוד.

רבינו התפלל להשי"ת והעביר לאותו יהודי את כל המצוות וגם את המצוה הזו של הצלת נפשות, וזכות המצוה הזו שתעמוד לו, ותוך חמשה דקות האדם חזר לאיתנו, ולאחר מכן לקחו אותו לבית החולים והוא חי עוד 20 שנה.

עניני ה"הצלה" עלה לרבינו הרבה, גם ברוחניות וגם בגשמיות, הוא היה אז טרוד מאוד וכר' השי"ת יעזור שנוכל לכתוב את כל הסיפורים והמעשיות מאותה תקופה.

רבינו גם חיבר הרבה מודעות בענין ההצלה, חלקם פורסם וחלקם עדיין לא.

## פרק כב

### מבצע סת"ם

בשנת תשכ"ה כשרבינו התגורר ב-171 טיילור סטריט עם שכנו ר' צבי וועבער נ"י, סיפר לו יהודי כי הוא נתן את התפילין שלו

לבדיקה, והוא מצא בהם שהפרשיות פסולות רח"ל, ולכן חיבר רבינו קול קורא שיזהרו בעת שקונים את התפילין והמזוזות ולקנות רק אצל סופר יר"ש וכו'.

רבינו סיפר את הסיפור לר' הערשיל וועבער נ"י ובתשובה סיפר לו ר' הערשיל סיפור יותר מעניין, ומעשה שה"י כך הי':

לפני כמה שנים קנה מישהו תפילין אצל ר' ... שכיחן אז כמ' ... אצל האדמו"ר ... והתפילין היו ממש פסולות, לבתים היו חותמות של הרבנות הראשית לישראל, אבל בתוך הבתים היה ממש הכל ריק, לא היו בתוכן פרשיות רח"ל.

### ... מוכר מזוזות פסולות

הדבר הראשון שעשה ר' הערשיל וועבער היה מודעה נגד אותם הסוחרים המוכרים סחורה פסולה, אבל הוא חש שזה לא יעזור כל כך כי כל אחד יודע שהמקום הבטוח ביותר לקנות תפילין ומזוזות כשרות ימשיך להיות אצל ר' ... ולכן הוא חשב על המצאה אחרת שהוא ישלח אברך מאנגליה לר' ... שיקנה אצלו סידור באנגלית עם מזוזה ומכסה, ויחד עם זאת יקנה תפילין זולים בהכשר הרבנות, ויבקש על כך קבלה, האברך מאנגליה אכן נכנס וקנה כפי שהורו לו, ור' הערשיל עבר עם כל החבילה שקנה האברך לאדמו"ר מסאטמאר שליט"א (זצ"ל) ופתח אותו לעיניו, כשפתחו את התפילין הוכח כי הבתים ריקים!!! ומודיע לרבי כי את התפילין הללו קנו בבית המסחר ששמו "..." אצל ...

... ומראה לרבי גם את התוית של הרבנות, ואת הקבלה ואת כל מה שאותו יהודי מאנגליה קנה אצל ר' ...

הרבי הסתובב בבית רותח מזעם, ותופס את הזקן שלו וזועק, "על הזקן שלי מוכרים תפילין ומזוזות פסולים".

### ... מזלזל ברבי...

הרבי אומר לו, יש לי תכנית, אני אתן לך כסף תשלח מחר לר' ... מישהו אחר לקנות עוד פעם, ואני רוצה לראות אם הוא עוד ימכור תפילין כאלו, אני אספר לו הלילה את כל מה שאירע את כל מה שסיפרו, ואז אמר ר' הערשיל, שהוא מפחד לבא, כי ר' ...

יתפוס מיד שהוא סיפר את הסיפור לרבי, כי ר' ... ידע שהוא עשה אז מודעות בענין זה, והוא חושש שר' ... ימתין לו עם הבריונים שלו מסביב לבית ומסוגלים להכותו! ועל זה השיב לו הרבי שיבא בשעה 2:30 בצהריים, אז אין שם אף אחד, הרבי ישלח את הבחור שהיה בבית הרבי לשליחות, וכשהוא ידפוק בחלון הרבי בעצמו יפתח לו את הדלת ויביא לו את כל אשר ציוה עליו.

ר' הערשיל קיבל על עצמו את העצה וכך עשה.

למחרת הביא ר' הערשיל לרבי חבילה, ומצאו שם את אותו דבר (זה היה כבר לאחר כל מה שהרבי זעק עליו וייסר אותו, הרבי בצדקתו חשב שהוא יזרוק את הכל לגניזה?).

הרבי שליט"א היה מאוד מרוגז ואמר, יש לי כבר עצה, מאחר ואני עומד לנסוע לוואשינגטון לנאום נגד ישראל ושם יהיו אלפי יהודים, ע"כ שם המקום הטוב ביותר לדבר בנושא הזה.

אך נראה כי הרבי חשש ... כי אם הוא ידבר בפרהסיא אז כבר לא יוכלו לעשות דבר והסיפור יתגלה וכו'.

הרבי אכן דיבר דרשה שלמה בענין התפילין והמזוזות הפסולים, היתה מהומה גדולה בענין, וב"ה זה עזר הרבה.

לאחר שר' הערשיל סיפר לרבינו את כל הסיפור הוא התרגז מאוד, מה זאת אומרת — זועק רבינו — ר' ... בעצמו היהודי הכי חשוב ויפה בעיר שהוא בעצמו ימכור תפילין ומזוזות פסולים וירמה את כל העיר ???

אסור לנו להרשות זאת בשום אופן !!! — טען רבינו.

### דרשת הרבי בוואשינגטאן

רבינו מיד חיפש את הטייפ של אותה דרשה, ורשם מילה במילה מכל מה שהרבי אמר בענין פרשת התפילין והמזוזות, והדפיס מודעות והפיצם בכל העיר.

לאחר מכן הדפיס זאת רבינו גם בספרו נפש ישע"י פרק ז'.

לאחר כמה שנים היה רבינו בבית המסחר של ר' יוסל, והוא חיפש שם ספרים, ואז נכנס יהודי, אשר ביקש לקנות מזוזות קטנות,

הסוחר נתן לו מזוזות פצפוניות, והקונה שואל מסיח לפי תומו האם זה כשר מאה אחוז??? עונה לו הסוחר שכאן עומד יהודי מא"י, ואותו יהודי הביא זאת! ואדרבה תשאל אותו, הסוחר קורא מיד ליהודי ושואל אותו, אמת שהמזוזות כשרות??? ועל כך עונה היהודי שהוא לא יודע כלל מענין אותן המזוזות, אני לא יותר מאשר שליח המביא את המזוזות באריזה סגורה ואיני נוטל כל אחדיות על אותן המזוזות!!! ואז קודא הסוחר ושואל את אותו יהודי, אבל הסוחר שמוכר לך את המזוזות הוא יהודי ירא שמים?

לאחר מכן כשאותו יהודי יצא מן החנות הלך רבינו אחריו ושאל אותו מהיכן מגיעים המזוזות? ועל כך הוא השיב כי אינו יודע דבר, הוא רק מביא כמה פעמים בשנה כמה אלפי מזוזות בחבילה קטנה בשביל ר' יוסל, ומשלמים לו מחיר טוב בשביל זה, אבל הוא לא חשב מעולם שעל הזקן שלו יהיו יהודים שיקנו מזוזות לא כשרות, ולכן מהיום והלאה הוא אינו מתכוון עוד להביא לו מזוזות, הוא אינו רוצה שעל אחריותו ישתמשו במזוזות פסולות!!!

לאחר מכן עשה רבינו עוד שורת צעדים, הוא כתב והדפיס מאות קול קורא'ס בענין המזוזות וכן עשרות אלפי ספרים ששם מדובר הרבה מענין המזוזות מכל מה שנתפרסם בענין, כמו כן הדפיס קול קורא ב"תורה וועלט" וב"אלגעמיינער זשורנאל" גם שם היה מענין ההתעוררות בענין המזוזות בקאנטריס (הרי הקיץ) וכו'.

טרוריסטים רדפו אותו בענין המזוזות, בעלי חנויות הספרים המוכרים את המזוזות רצו לבלעו חיים, פעם הוא הגיע לחנות לממכר ספרים למכור את ספריו, הכל לכאורה הלך חד וחלק עד שפתאום צלצל אליו אחד הסוחרים וזעק בקולי קולות מה זאת אומרת? איך אתה רוצה שאמכור את הספרים שלך הטוענים שאני גנב!!! שאל אותו רבינו מה הפירוש? הלא הוא כותב רק בעניני מוסר וזהירות??? ואז הסוחר אמר לו בא אלי ואראה לך ואז תשיב לי!

### סוחר המזוזות רוגזים

רבינו מיד הגיע לבית הסוחר שפתח לו את הספר "אהלי ישראל" שם הוא כותב שמוכרים היום תפילין עם פרשיות ורצועות

בשביל \$22 לכל הסעט, ושאותן הפרשיות אינן יותר מאשר חתיכת נייר, הרצועות הינן חבלים וכו', אומר לו הסוחר איך יש לכם העזה כזו לכתוב דברים כאלו, אני בעצמי קונה את הסחורה בשביל \$16 ומוכר זאת לקונה ב-\$19 בעוד שבחנויות אחרות מוכרים זאת ב-\$22 כל פרשיה ויש על זה תוית של הרבנות ואלפי יהודים מניחים בשל כך תפילין פסולים וזה 100% כשר!!! אם כן מהיכן רבינו לוקח את החוצפה הזו?, הוא מיד החזיר לו את כל הספרים, והודיע לו כי הוא לא מוכן שזה יהיה בבית המסחר שלו.

רבינו גם קיבל מכתבים קשים ביותר מחנויות הספרים בענין המודעות הרבות שהוא פרסם.

זכור אותו האיש לטוב:

בעל בית המסחר לספרים תחת השם "שיין" מקראון הייטס, הודה לרבינו מאוד על מה שכתב בספרו, והוא נתן לו כמה מהמזוזות הקטנים והגדולים הפסולים שהיו לו בחנותו, ויש לרבינו את אותן המזוזות עד היום הזה.

הוא גם סיפר לרבינו שזה חבל שלא שמע עליו קודם לכן, כי לפני כמה זמן מישהו הביא לו מזוזה בגודל של 6 אינץ', הוא ראה את הכתב שהיה יפה מאוד במיוחד ואותיות בולטות, הוא הפך אותן לצד השני והוא ראה שכתוב על המזוזה "פרינטער אין יאפן" (הודפס ביאפאן).

הסוחר נתן להדפיס את המזוזות ביאפאן על נייר הנראה כמו קלף, לא יכלו להכיר זאת כלל, הוא רק שכח להזהיר את בעל בית הדפוס שלא ירשום היכן שהדפיסו זאת, בעלי המפעל לא ידעו איזה טעות הם עושים, וכך מכרו זאת.

חלק מאותן המודעות הודפסו בספרים:

1. אהלי ישראל
2. תפארת מתת-הו
3. מזוזת ישראל כהלכתה.

כל האזהרות הועילו להפליא, פעם נשא רבינו דרשה בבית המדרש הגדול בכורו פארק.

### נסים גלויים מענין המזוזה

רבינו סיפר מה שכתוב בב"י שאצל מזוזה רואים נסים גלויים, כל מי שיש לו מזוזה ניצל, ומי שאין לו ניזוק, הוא סיפר סיפור שאירע אז, מטוס שנסע לארגנטינא והיו עליו 170 איש והתפוצץ באויר כולם מתו חוץ מששה יהודים, אחד מהששה נפטר ונשאר חמשה, אחד נשאר תלוי על עץ ושום דבר לא קרה לו האחרים נפצעו קל, אחד מהם שבר רגל אבל כל החמשה ב"ה התרפאו, הסיפור הודפס אז בעיתונות והיה בכך קידוש ה' גדול. מתוך סקרנות בדקו את המזוזות של אותם האנשים ומצאו שכביית אותו יהודי שנפטר היתה המזוזה פסולה ואילו אצל האחרים המזוזה היתה כשרה.

לאחר אותה דרשה ניגש יהודי לרבינו וביקש ממנו שימתין עד למוצאי שבת הוא רוצה להביא לו את המזוזות שלו לבדיקה, הוא הביא את המזוזות וסיפר כדלהלן, שהוא ביקש מהסוחר בחנות הספרים שהוא רוצה מזוזות מהודרות שיהיו 100% כשרות ואת זה הוא קיבל, הסך הכל היה שכל ה-9 מזוזות היו פסולות, מזוזה אחת יכלו אולי להתיר בשעת הדחק, המזוזות היו קטנות בגודל של אינטש רחצי.

למזלו של רבינו היה אז באותה שעה גם סופר מא"י ואף הוא אישר את פסקו של רבינו.

הוא ציוה על אותו יהודי שיחזור לחנות הספרים, ויתבע מבעל החנות שיחליף לו את המזוזות במזוזות כשרות, הוא פנה לבעל חנות הספרים וטען בפניו כי שני רבנים טענו כי המזוזות אינן כשרות, ואז טען בפניו בעל החנות, כי הוא מעולם לא קנה אצלו את המזוזות!!! הקונה שנדהם לשמוע זאת החל לטעון באזני הסוחר אינני מבין איך אתה יכול לומר לי שקר כזה בפרצוף, הלא אמרתי לך כך וכך??? אבל זה לא עזר דבר, היהודי יצא כבושת פנים ללא המזוזות וללא הכסף.

רבינו נתן אז לאותו יהודי עצה שבעתיד כשהוא קונה מזוזה שישלם זאת בטשעק ושבעל הבית יכתוב קבלה המאשר שקנה את המזוזות, וכן את גדלם וטיבם, שם הסופר ושם המגיה, ולאחר מכן

שיפנה לסופר מומחה שיבדוק לו את המוזוזות אם הן כשרות. מעניין היה שאותו סוחר היה מהיהודים החשובים ביותר בברוקלין, ככה מכשילים יהודים תמימים המתכוונים ברצינות לקיים מצוה כהלכתה.

## פרק כג

### העיר קראקע באמריקע

בשנת תשל"ה כשבני העיר סערו ודיברו רק על איך שמכשילים המוני יהודים באכילת נבילות וטריפות ואין פוצה פה, יהודים קרעו את שערות ראשם לאחר שנודע להם שהאכילו אותם בכל השנים בטריפות רח"ל, ואז פתאום הגיע בדואר קונטרס תורני שהו"ל ה"דאס אידישע ליכט" מארץ ישראל, שם היתה הסכמה על הספר מ"בית דין הגדול שבירושלים" שכל אחד ילמד את הספרים המלאים במוסר ויראת שמים, רבינו הציץ לאותו ספר ומצא שם סיפור שאירע בעיר קראקא, כששני קצבים הודו בהאכלת נבילות וטריפות להמונים במשך שלשים שנה וכל זאת תחת השגחת הבעל מגלה עמוקות וצוקללה"ה.

אז נוכח רבינו לדעת כמה כוחו של הבעל דבר חזק שאפילו הבעל מגלה עמוקות שהיה לו גילוי אליהו באיזה זמן שרק רצה, וגזר תעניות על כל הצרות שבאו אז על העיר, גם כשראה בבירור שישנה גזירה איומה על העיר, ובכל זאת נעלם ממנו ענין זה שהכל קורה בגלל מאכילי הטריפות רח"ל.

רבינו הבין אז שבעצם מדובר בהשגחה פרטית, דוקא בו בזמן שתפסו את מאכילי הטריפות ואנשים עדיין לא רצו להאמין שכל מה שמספרים אכן אמת, במיוחד איך זה יכול להיות שחלק כל כך גדול מכלל ישראל יאכל כל כך הרבה נבילות וטריפות ואף אחד שלא יידע???, והנה הספר הזה העיר את הצבור מהשינה של חוני המעגל, והם כבר יכלו להבין שאם בקראקא זה יכל לקרות, כ"ש בארצות הברית שכל אחד יודע שאפילו האבנים בה מגושמים עד מאוד.

בשל החשש מכריונים הוא הדפיס את הספר תחת כתובת אחרת 192 קאנארסי סטריט, שם היתה ישיבה, והמרתף היה בה ריק, והדואר הגיע לשם.



### אנשי המחנו"ט מחפשים את רבינו

יהי היום והגיעו לשם כמה בריונים מאנשי המחנו"ט (ר"ת מאכילי חלב נבילות וטריפות), הם נכנסו לישיבה, ושאלו מי הוא השייגעץ (הבחור הפושע) שהדפיס את הספר, בדיוק יצא אז אחד הבחורים מאנשיו של רבינו ושאל אותם את מי אתם מחפשים, ומה אתם רוצים??? ועל כך השיבו כי הם מחפשים את הפושעים שהדפיסו את הספר!!!, ועל זה השיב כי הוא אינו יודע מכלום, ושיש שם רק מרתף ריק, ואין להם כל מושג מי הדפיס את הספר.

אותם הבריונים שלחו מכתב באנגלית לכתובת של הישיבה והזהירו שהם יהרגו את המחבר כשיתפסו אותו, ושיפסיק מיד להפיץ את הספר.

את הספרים כשבהם הסיפור שאירע בעיר קראקע הדפיס רבינו במהדורה הראשונה 2000 ספרים, ושלח אותם כשעליהם בולים בסך של 10 סנט לכל ספר, לאחר מכן הדפיס מהדורה שניה של 5000 ספרים נוספים וגם אותן שלח כשעליהם בולים בסך של 10 סנט לכל ספר.

בפעם השלישית הדפיס רבינו את הספר בצירוף תמונות יפות בגודל של "9"-6" כל אחד, במקרה זה סבר רבינו שיש צורך לתרגם ולהדפיס את הספר גם באנגלית, ורבינו הצליח להו"ל ספר עם 110 עמודים עם תמונות וצבע כשמצורף אליהם הספר "אינציקלופדיה לכשדות", לאחר מכן הדפיסו את הספר שוב ביחד עם האינציקלופדיה לציצית יותר מ-1000 ספרים, ולפני זמן לא רב הדפיסו זאת יחד עם הספר "אינציקלופדיה לשבת" בשפת האנגלית כ-5000 ספרים.

הספר ב"ה נשא חן אצל כל אלו שקראו בו, זה פתח את עיניהם של אנשים רבים שרק אז החלו להאמין מה קורא באמת, וזאת למרות שהם כל כך סתומים מאכילת הנבילות וטריפות חלב ודם שהאכילו אז את הצבור כאן בארצות הברית.

## פרק כד תרופות לפסח

כשרבינו ייסד את וועד הכשרות בשנת תשל"ד, החלו אז לעבוד ולברר אלו תרופות כשרות לפסח, בדיוק כפי שעשה ה"מדריך לכשרות" בארץ ישראל.

היו לו כמה בעלי בתי מרקחת שסייעו בידו, ביניהם אחד שכירר עם המעבדות, ובנוסף לעזרה זו גם פנה במכתבים לכל החברות המייצרות את התרופות וביקש לוודע את תהליך הייצור, בכדי לדעת מה מותר ומה אסור.

כך הצליחו לארגן רשימה מענינים העוסקים בתרופות הכשרות לפסח, עבדו אז עם רבינו צוות שלם של אנשים רבנים מומחים שביירו היטב את הדבר, וכך גם הצליחו לברר את הענין שנמשך כמה שנים עד שהגיעו התשובות הברורות.

כך נמשכה העבודה עד שרבינו נפגש עם אחד מגדולי הרבנים בדורינו, גאון וצדיק קדוש וטהור שהיה אז חולה מאוד, רבינו הלך לבקרו, הוא שאל אותו בענין התרופות לפסח ברור כי רבינו התיר לו את כל התרופות, אך הוא הגיע להחלטה שחייבים לעבוד קשה בענין התרופות בכדי שיוכלו לעזור להמוני החולים כי קיימת כאן שאלה של פקוח נפשות. וכידוע ישנם הרבה אנשים שלמרות שהם חולים מאוד הם מחמירים על עצמם אפילו כשמדובר בפקוח נפשות.

ולכן רבינו פנה אז לרב גדול שהיו לו אז קשרים גדולים עם מייצרי התרופות, וכיחד הצליחו לארגן תכנית, רשמו את כל המוצרים הכשרים לפסח ולכל השנה, וכן את אלו שקיימת בהם שאלות: דהיינו בעניני חמץ, בשר בחלב, יין נסך, בשר וכו'.

רשמו את כל סוגי התרופות והכינו אותם על טופס בכדי למלאות עליהם את הטקסט.

### תרופות חמצות בפסח

הם התארגנו קיוו שלקראת הפסח הקרוב יצליחו להדפיס רשימה של 1500 סוגי תרופות, בכדי שיוכלו בכך לסייע לנצרכים.

בינתיים אכן הגיעו תשובות של הרבה חברות גדולות המייצרות את התרופות, ובהם כותבים בתי החרושת, כי לא שייך כלל לקבוע דבר ברור בענין, מאחר ומשנים מזמן לזמן את הייצור ולכן לא ניתן בשום אופן לקבוע דבר ודאי וקובע בענין, וגם אם ימצא מישהו שיאמר שכך וכך הם פני הדברים אז הוא לא נאמן, כך טענו המייצרים הגדולים של התרופות.

ולכן במקום לעשות רשימה של 1500 תרופות שהינן כשרות לפסח, הם נאלצו להדפיס קונטרס שלם תחת השם "שלום לרחוק ולקרוב אמר ד' ורפאתיו" שבהן חלק מאותן המכתבים הרבים ששם רואים בבירור שבכלל לא שייך לסמוך על אותן הרשימות של התרופות, הדברים הודפסו גם בעתון המאור, אלגעמיינער זשורנאל, ועוד — (ראה להלן נספחים).

החומר הנ"ל הודפס גם בספר אפיית המצות השלם חלק א', וב"מדריך לכשרות" (חלק 31), וכן בעוד ספרים וקונטרסים היכן שהודפסו כל הענינים בנושאי התרופות, כגון בספרי האנגלית ועוד. מעניין היה שראשי התאחדות הרבנים היודעים היטב את האמת, ממשיכים לכתוב שהתרופות הינן כשרות לפסח.

## פרק כה

### מלחמת המצות לפסח

בשנת תשל"ז קמה מהומה גדולה בענין החיטים שמצאו במצות של חסידי סאטמאר, ומעשה שהי' כך הי' :

אפו אז במאפיית המצות של סאטמאר קבוצות שלמות של תלמידי חכמים ויהודים יראים ושלמים בני תורה וכו'

פתאום מצאו הרבנים חיטים לא טחונים בתוך המצות, הם זרקו את כל הבצק, והחלו לעשות בצק חדש, וכך חזר על עצמו הרבר שוב ושוב, הם פנו בטענות למנהל המאפיה הר"ר יודיל ראזענבערג שליט"א שהיה במשך שנים מנהל המאפיה ושאלו אותו מה קורה כאן? מיירא (גוש בצק) אחת אחרי השניה מלאה בחיטים, ואז נתן להם ר' יודל שקית מלאה של קמח, ובדקו את הקמח ואכן הכל היה

בסדר, ואז שאל אחד היהודים מה הפשט של כל הסיפור הזה?  
מדוע הבצק האחר היה מלא בחיטים, ואילו הפעם הוא טחון  
טוב בלי חיטים? השיב להם ר' יודיל שמאחר והשנה הקמח עשוי  
יותר מדי דק והכל נשרף, לכן ערכבו את זה עם קליפת החיטה  
(קלאייען) ולכן מצאו הרבה חיטים בקמח.

הסיפור התפזר בכל העיר, הרבה מהקבוצות הפדטיות שאפו  
בעצמם ומצאו הרבה חיטים, עשו מאמצים להוציא את החיטים, אך  
כשנודע להם מה הם פני הדברים, החליטו לפנות לרבנים ולשאל  
שאלת רב, והרבנים דלהלן פסקו שאסור לאכול את אותן המצות:

1. רבה של פאפא זצ"ל
2. רבה של קאשוי שליט"א.
3. הרה"ג ר' אברהם לייטנער.
4. הרה"ג ר' פישעל הערשקאוויץ אב"ד קלויזנבורג.

וכן עוד הרבה רבנים שהצטרפו אליהם בענין, כולם היו בדעה  
אחת כי אסור לאכול את אותן המצות.

הנושא גרר עמו סערה גדולה בחוצות העיר, לצבור נודע ממש  
כמה ימים לפני פסח כי אסור לאכול את המצות, וכל מי שהיה לו  
מצות מאותה מאפיה החל לחפש מצות במאפיות אחרות, אבל לא  
כולם הצליחו להשיג מצות אחרות, והצבור בסאטמאר רתח מזעם,  
זה היה הנושא על סדר עליו דיברו בכל מקום אליו הגיעו.

עד שהתכנסה אסיפה בקהלת סאטמאר, ושם הוציאו פסק —  
תנחשו איזה? — שהמצות כשרות וישרות, ו"יאכלו ענוים וישבעו".

אבל לדאבונם יתר גדולי הרבנים לא רצו להצטרף להיתר  
שלהם, ועמדו על שלהם כי המצות אסורות, וכי קיים חשש של חמץ  
בפסח, ומי ירצה לקחת על עצמו סיכון של חמץ בפסח.

### מצות סאטמאר אסורות

ויהי היום ובקהלת סאטמאר לא יכלו עוד לסבול שהרבנים  
יאמרו על המצות שלהם שהן אסורות וכי הן חממות, החלו להפעיל  
בריונים נגד אותם הרבנים, שלחו להם מכבי אש, משטרה,

אמבולנסים, שלחו לביתם הזמנות ענקיות מבתי מסחר שכלל לא הזמינו אותם, וכן הפעילו כל מיני סוגי טרור שרק היה אפשרי באותו זמן, עד שהרבנים פסקו מדבר מענין המצות.

אבל ב"ה לא אלמן ישראל, בסאטמאר עדיין ישנם כמה יהודים שהם יראים אשר לא כרעו לבעל המפלגתי, ופרסמו כרוז בענין החיטה ובענין כמה מכשולות נוספים שאירעו באותו זמן.

בדיוק אז לאחר פרשת המצות נודע כי במקוה ... לא היה השקה ולא הודיעו על כך לצבור, ורק לכמה אנשים זכרו למסור על כך. גם נושא זה הסעיר את אותם היהודים, שזעקו מרה על כך במודעה שלהם, היו דברים נוספים אך אינם זכורים כרגע לכותב שורות אלו.

שנה קודם לכן, אירע שבעלי החברה ממאפיית המצות קצרו את החיטה כשעדיין ירדו גשמים, ולאף אחד מכל יתר המאפיות עדיין לא היה חיטה, כל המאפיות החלו לחפש להביא חיטה מאריזונה, ארץ ישראל ועוד.

קהילת סאטמאר היתה היחידה שהיה לה חיטה אך היו עליהן ספיקות, מאוחר יותר הגיעה חיטה כשרה ללא ספקות, אבל היה חבל לקהילת סאטמאר לזרוק כל כך הרבה חיטה, ולכן השתמשו בחיטה שהיו עליהן שאלות.

תקופה קודם לכן היתה באותה מאפיה שריפה, ומכבי האש הרטיבו הרבה מאוד סחורה, ויודעי דבר אמרו שהם השתמשו בהרבה מאוד סחורה שהתרטבה, היכן שמכבי האש התיזו דרך צנורות מים.

עשרות בעיות ומכשולות מצא שם רבינו בעצמו, כשאפה מצות במאפיה ביחד עם עוד רבנים, הוא הגיע למסקנה שחייבים להתחיל בחיבורים בענין אפיית המצות שכל אחד יוכל למצוא בעצמו את הבעיות ויאתר בקלות את כל החסרונות, ולא יוכלו להעלים את המכשולות מעיני הבאים למאפיה.

כך הוציא רבינו את שני החלקים של אפיית המצות ג' חלקים, ואכילת המצות ז' חלקים.

שני הספרים הללו הלך רבינו בעצמו למכור בבתי הכנסת, זה

נמכר כ"ה טוב מאוד, רכינו גם שלח את שני הספרים לכמעט כל הרבנים וכן כמה מאות חבילות לארץ ישראל עם דואר ים לכל הרבנים בכדי שיוכלו לחקן את ענין אפיית המצות.

הסעט הודפס בארצות הברית בפעם הראשונה ב"1000 טופסים, לאחר מכן גם הודפס בארץ ישראל 1300 טופסים ונשלחו לכל הרבנים והישיבות, ולאחר מכן הודפסו בארצות הברית 2000 ספרים של חלק א' בלבד. בא"י הודפס הספר שוב 3000 סעטים של שני חלקים כל אחד שהוכללו לאחר מכן בסעט של ששת החלקים של הקובץ לעניני כשרות ששה חלקים.

### פרק כו קונטרס קול יעקב

כשנת תשל"ח לאחר שרכינו כבר הוציא לאור את ספרי אפיית המצות, מנחת יהודה, מנוחת שלו', ועוד, הוא היה אז דחוק מאוד בכסף, והיה חייב אוצרות של כסף, אבל מאוד כאבו לו כמה ענינים שרכינו רצה לעורר עליהם, כמו ענין הטלויזיה, שעטנו, תרופות, והמכשול הגדול של הנשים ההולכות לבד לרופאים.

ולכן רכינו החליט להלוות עוד \$700 ולהוציא את הקונטרס "קול יעקב" ולשלוח אותו לכל בתי הכנסת ברחבי ארצות הברית, בתוספת בקשה שהרבנים יעוררו את הרבים, ולאחר מכן רכינו יוכל לשבת ללמוד ש"ס שו"ע וכו', לא היה לו כבר יותר כח לחובות ולהדפיס ספרים, כל ספר עולה לו בדמים תרתי משמע עד שזה יוצא לאור.

השי"ת עזר לו ועבודת הקונטרס הסתיים הוא נשלח ל-2500 בתי כנסת לכל אמריקא, הכניסו מעטפות בכדי שישלחו כסף בחזרה, ובכסף שנכנס אז לא יכלו לשלם אפילו את הוצאות הדואר. רכינו ישב ללמוד במנוחה ושלוה.

ביקש יעקב לישב בשלוה! קפץ עליו... וכו'.

ביום בהיר קיבל רכינו טלפון מיהודי ששמו ר' משה יפה נ"י,

שואל אותו רבינו מה אני יכול לעזור לך, השיב ר' משה נ"י שיש לו בעיה גדולה, ומה הבעיה שלך? — שואל רבינו — אז הוא מספר לו כך, שיהודי הראה לו קונטרס בבית המדרש קול יעקב בענינים שונים של יהדות, ומאחר והוא כבר כתב לפני 40 שנה מענין עניית אמן וקדושת בית המדרש, דברים שהם חשובים מאוד, והוא כבר דיבר עם סופדים המבקשים סכומי עתק ומסוככים אותו בתירוצים שונים אז הוא מבקש לדעת האם הוא יכול לעזור לו, (הוא ידע והכיר שאותם האנשים רק אוהבים לקחת כסף מהשני אבל לעשות אינם יודעים).

ועל כך השיב לו רבינו כי יעשה עבורו ככל שיכול בחנם ללא כל תשלום, עבור עבודתו אינו רוצה כסף, כל חייו מוקדשות לזיכוי הרבים, אבל שתדע שלאחר שנכתוב את הספר נצטרך למסור זאת לדפוס להדפיס, ולאחר מכן להפיץ וכן הלאה וכל זה עולה הון רב, וזקוקים שיהיה מהיכן לשלם כל זאת!

על כך הוא השיב שעל כל זה יש לו נדבן, אותו נדבן אף הוא רוצה שהדברים ייצאו לאור עולם.

### להב של קדושה

בקיצור: אותו יהודי הגיע אליו, ומקריא לפניו את הדברים באנגלית, הוא ראה מן הדברים שהוא תרגם לו מאנגלית לאידיש שבוער באותו יהודי אש של קדושה מענין קדושת בית המדרש ואותו יהודי כבר הרבה פעמים בכה בפני הרבנים שיעשו שלא ידברו בעת קריאת התורה וחזרת הש"ץ ר' משה ממש בכה בבכיות נוראות אך הוא דיבר כאילו אל הקיר.

ע"כ הוא החליט להעלות את ההרגשות שלו על גבי הכתב עם עט סופר, הנייר הלא סובל את הכתיבה, וכך הוא מספר לרבינו את רעיונותיו ודרשות המוסר שלו מענין זה איך שהוא עורר את הצבור בבתי הכנסת בענין, ואת הרבנים לחוד שיתקנו את הפירצה הגדולה.

באותה שיחה נודע לו מאותו ר' משה שליט"א שהוא נכד של הלבוש, ואז הוא הבין שלא בחנם בוער בלבו כזו אש שאינה רוצה להיכבות כי יש לו ניצוץ קדוש של הסבא שלו שהיה כולו אש להבה בענין קדושת בית המדרש, כפי שידוע המעשה של הלבוש שהודפס

בספר עניינת אמן כהלכתו.

אותו יהודי ממש בכה היתכן? לאף אחד לא איכפת, הרבנים מאפשרים לדבר, הגבאים אינם עושים דבר, כן אמן לא אמן, כאילו מדובר באיזה משחק ילדים, וכאן עומד לו יהודי ורואה את הכל וכל מילה שכל יהודי מדבר דוקר לו בלב כאילו דקרו אותו במדקרות, לרבינו ה"י אז רחמנות גדולה על אותו יהודי.

### בלתי לד' לבדו

רבינו שמח אז מאוד שלהשי"ת יש עוד עדיין כאלו יהודים אמיתיים המבקשים רק את רצונו, והמוכנים למסור את נפשם במסירות נפש ממש ללא כל פוליטיקה וממש ברחמנות של תמימות "בלתי לד' לבדו". כמו שהר"ר מרדכי'ע מנדבורנא ז"ע אמר בעת התפילה כשהוא הגיע ל-לא-ל ברוך נעימות יתנו וכו', "כי הוא לבדו מרום וקדוש", אז הוא אמר באידיש, רק הוא לבד, רק הוא לבד, הוא חזר על כך לפחות 100 או מאה וחמישים פעם בכדי שיכנסו לכל העצמות שאין עוד משהו חוץ מהשי"ת לבדו.

כשראה שעומד בפניו יהודי שכולו אמת ענה רבינו לר' משה נ"י ואמר שהוא מוכן לעשות הכל מה שהוא רוצה, הוא אינו מסתכל על זמן ומה שהוא יבקש ממנו הוא יעשה.

אבל היתה להם בעיה גדולה, רבינו כלל לא הבין אנגלית, ממילא איך הוא יוכל לעבוד על כתביו של ר' משה, הלא היו צריכים לכתוב אותם מחדש, לסדר אותם לתקן את הכתב\_שלו ולהכין אותו לדפוס, רבינו סיפר לו מענין הספר "ואמרו אמן" וכו', ואז נפל ברעיונו עצה שהוא יכין קונטרס במאמרים קצרים שכל אחד יוכל ללמוד זאת בקיצור וידפיסו אותם בשלשים אלף עותקים וישלחו זאת לכל בתי הכנסת בכל אמריקא, וכך יוכלו לתקן את הפירצה הגדולה של הדיבורים האסורים באמצע התפילה.

ענה לו ע"כ ר' משה נ"י, כן כן, טוב מאוד עם לשון הקודש, אבל צבור גדול אליו תשלח את הקונטרסים מבין רק את שפת האנגלית?

ועל כך הוא השיב לו, שלאחר שזה יהיה מוכן נוכל למסור זאת



לתרגם ולהדפיסו גם באנגלית.

התכנית מאוד מצאה חן בעיניו, אבל איך רואים מיד פירות — הוא שאל — העור שעליו בער לו, ותוך חרשיים הקונטרס עניית אמן כהלכתו 32 עמודים היה מוכן, ובפעם הראשונה הדפיסו ממנו 6200 עותקים, שלחו זאת בדואר, וזה עזר הרבה מאוד.

### הספר תורגם לאנגלית

אבל מיד עם הסיום של ההדפסה בלשון הקודש הוא נמסר גם לתרגום לאנגלית, ר' משה נ"י היה לו הנאה גדולה מהעבודה, הוא בער כל כך, הוא שאל ובכה מדוע שלא נכתוב לרבנים מלמדים מחנכים וכו', דברי התעוררות שהללו יחנכו את הדור בקדושת עניית אמן וקדושת בית הכנסת?

השיב לו רבינו אתה צודק, אך על כך צריך לכתוב קונטרס נוסף שגם אותו ישלחו לרבנים, יש צורך לדבר עמם שיעוררו על ענין זה. הראשון שעמו דיבר אז רבינו היה רבה של דעברעצין שליט"א שהבטיח לומר דרשה מענין "קדושת בית המדרש", ורבינו יתחייב להדפיס זאת תיכף ומיד, וישלח אותן בכמויות ענק.

רבה של דעברעצין שליט"א קיים ומיד אמר דרשה גדולה בבית מדרשו ועורר את הצבור בענין עניית אמן, אותה דרשה הודפסה בספר "מדריך לעניית אמן".

גם אותו ספר היה בו 32 עמודים כשבפעם הראשונה הדפיסו 7000 ספרים.

לאחר מכן נתנו את הספר "מדריך לעניית אמן" לתרגם בשפת האנגלית כשממנו הודפסו עשרת אלפים עותקים.

לקחו אז את שני הספרים "עניית אמן כהלכתו" ו"מדריך לעניית אמן" ועשו משניהם ספר אחד באנגלית תחת השם "אמן רעספאנס", הוסיפו לכך קונטרס באנגלית בענין מזוזות ותפילין פסולות.

הספר הכיל 128 עמודים הדפיסו מן הספר 5000 עותקים ומיד שלחו לכל אמריקה לכל הישיבות למשפיעים למחנכים ולמלמדים.

לספר היתה כריכה מעניינת צבועה בארבעה צבעים בכדי שיתפוס את העין.

באותו זמן הדפיסו גם ספר בלשון הקודש "עניית אמן כהלכתו" ביחד עם הספר "מדריך לעניית אמן" ו"תפארת מתתיהו" בענין המזוזות והתפילין הפסולות בשתי שפות באידיש ובאנגלית 128 עמודים הכל ביחד בכרך אחד הדפיסו 3000 ספרים ושלחו לכל בתי הכנסת וכו'.

וכל זאת עדיין לא סיפק את ר' משה שדחף את רבינו שיכתוב עוד בעניין עניית אמן והעיקר שיחנכו את הילדים הקטנים בענין גדול חשיבות ונחיצות עניית אמן וקדושת בית המדרש, ולכן במשך שנתיים הכין רבינו ספר נוסף בענין אמן ששם הספר "יצחק לשוח" על קדושת בית המדרש באידיש 224 עמודים גם ספר זה היו בו כריכת צבע יפה והדפיסו מזה 3000 כרכים, ושלחו אותו לכל העולם.

במשך השנתיים גם הדפיסו את הספר תפארת מתתיהו על מצות מזוזה באידיש ואנגלית שהיו בהם 48 עמודים 5000 כרך מכל אחד.

## פרק כז

### הזקן בישראל כהלכתו

#### צורת יהודי

בשנת תשל"ט כשרבינו היה אצל בעל בית הדפוס להדפיס את הספרים לפסח, הוא ראה שמדפיסים שם את הספר "הדרת פנים זקן" בענין הזקן, אמר רבינו לבעל בית הדפוס שהספר אכן מאוד מעניין, אבל זקוקים לחיבור הזה 500 שעות בכדי לעבור עליו, לעומת זאת יש לו קונטרס באידיש בענין הזקן הכולל רק 20 עמודים, ובתוך שעה עד שעתיים ניתן לראות בכירור שאסור לחתוך את הזקן, ואז אמר לו בעל בית הדפוס שמחבר הספר ישלם עבור הספר העיקר שהוא יודפס, השיב לו רבינו אדרכה תדבר עם המחבר שיתקשר עמי, ולא עברו כמה שעות הגיע טלפון מהרב וויינער

עה

שליט"א ששאל אותו האם יש לו מה למכור בענין גילוח הזקן? ורכינו השיב כן! הם קבעו פגישה ושם עבר על הקונטרס, הוא הוסיף עוד כמה דברים קטנים משלו ונתנו את זה להדפיס, מיד לאחר ההדפסה נמסר גם לתרגום באנגלית ושלחו זאת לבתי הכנסת, רבנים, ולכל רחבי אמריקא.

הספר הודפס באלפי טופסים, הרבה אנשים טלפנו ואמרו שלאחר שקראו את הספר הבינו כי הם נאלצים להתחיל לגדל זקן.

### יהודי החל לגדל זקן

רכינו פנה אל יהודי אחד ממתפללי בית מדרשו ושאל אותו: הייתכן שאינו מגדל זקן, והלה השיב כי הוא התפלל הרבה שנים אצל המלאכים בויליאמסבורג, וכן אצל כמה רבנים גדולים, ואף אחד לא העיר לו על כך שצריך לגדל זקן, הוא נוהג להתגלח בסם.

בקיצור, רכינו לקח את הקונטרס "זקן ישראל כהלכתו" ולמד עמו רק 10 דקות, וכבר הבין כי הוא חייב לגדל זקן, ומאז אף פעם לא נגע בזקנו, היו לו טענות לאותם היהודים, שאם אכן זו עבירה כל כך גדולה מדוע לא אמרו לו אף פעם שהוא חייב לגדל זקן?

רעיתו של אותו יהודי היתה בדיוק אז בארץ ישראל לכמה חרשים לעזור לנכדים, וכשהיא חזרה הביתה כבר היה לבעלה זקן די גדול!, היא נבהלה מאוד, היא לא הכירה אותו, מה קרה כאן? — שאלה האשה — איך זה קרה פתאום כשהזדקנת שהחלטת לגדל זקן? ועל כך השיב שהוא רק למד כמה שורות בענין הזקן והוא נוכח לדעת כי אסור לגלח את הזקן, ולכן יש לו כעת זקן, וכעת יש לו צורת יהודי באמת.

### פרק כח

#### מבצע צניעות — יחוד — רופאים —

#### וועד קדושת בנות ישראל

בשנת תשל"ט טלפן יהודי בשם הרב טאלער שליט"א לרכינו, ומספר לו כי הוא רוצה להיפגש עמו בענין מאוד חשוב שהוא בגדר

רבינו שלח אז מסמכים לרכה של קאשוי, וכן לרבנים אחרים בכדי שיראו מה העיתונים כותבים בענין הרופאים, מה הללו עושים במזיד וביודעים, כפי שהודפס אז בכל העיתונים, רבינו אף הדפיס זאת בעיתונות היהודית ותרגם זאת לאידיש, ולאחר מכן הוא שוחח עם רבה של דעברעצין שליט"א, ורכה של אונגוואר שליט"א בעל משנה הלכות, אותם שני הרבנים סיפרו לו סיפורים שאין להעלותו על הכתב, רבינו סיפר להם מה שסיפרו לו ועוררו בענין וכו'.

רבינו מיד פרסם קול קורא בעיתונים, — הרב טעלער אף סייע לרבינו להשיג רשימה של עשרת אלפים רופאות בכל ניו יורק שהינם מומחיות בכל הענינים.

כמו כן ארגנו רשימה של כל בתי החולים ששם ישנן רופאות והדפיסו זאת בספר "אהלי ישראל — הלכות יחוד השלם", כמו"כ פרסמו בעיתון שאם מישהי מעונינת ברופאה, היא יכולה לפנות לטלפון של הרב טאלער שליט"א, שהוא עצמו היה עונה את הטלפון, והיה מסייע למצוא רופאה בכל נושא וענין שהיו זקוקים לו.

לאחר כל דברי ההתעוררות הנ"ל, מודעות בעיתונים, הודפסו כל הספרים הללו בנושא:

1. צניעות ישראל כהלכתה (לכית דוד) ל"ב עמודים. 3000 טופסים.
2. אור הצניעות בישראל 16 עמודים 3000 טופסים.
3. קדושת ישראל על הלכות יחוד ועוד, 128 עמודים 3000 טופסים.
4. מדריך לצניעות בישראל (כל עניני צניעות) 128 עמודים 1500 טופסים.
5. מדריך לצניעות 16 עמודים, נדפס ביחד עם ספר מנחת יהודה, 3000 טופסים.



## פרק כט דיני תורה בישראל

בשנת תש"מ ביקר רבינו יהודי חשוב בבורו פארק בענין חשוב מאוד, וכפי שידוע האימרה מהבעל שם הקדוש "כשאתה עושה אתה עושה בשביל עצמך", ואז אמר לו היהודי שהוא תכנן לבוא אליו ולדבר עמו באיזה ענין חשוב, וכך הוא סיפר: שהיה לו דין תורה עם איזה יהודי, והרבנים התנהגו אחרת מכפי שצריך להתנהג על פי הדין, כשהללו אמרו לו אתה הלא עשיר אז מה משחק אצלך תפקיד כסף?, תוותר למען העני סך של מליון דולר!, יכלו לחשוב שבאמת מדובר ביהודי עני ל"ע, במציאות מדובר היה באחר שהיה עשיר גדול אלא הלה הבטיח לרבנים סכום כסף גדול, וממילא הללו עשו הכל למען אותו יהודי הנותן כסף — כפי האימרה הקיימת באנגלית "מאני טאק" (הכסף מדבר).

שאל אותו היהודי מה ניתן לעשות! לא רק שהוא הפסיד את הדין תורה, אלא עתה עוד הולכים לבית המשפט ורוצים להמוס אותו רח"ל, הוא ממש אינו יכול להבין איך שיהודים וכל שכן רבנים יכולים לנהוג כך ???

רבינו נתן אז לאותו יהודי עצה, שעזרה לו, והוא זכה אז במשפט.

### דיני תורה מזוייפים

בעקבות אותה פירצה, ועוד כמה פירצות שנודעו על דיני תורה מזוייפים, כפי שקרה אצל הרב שלמה שווייצער שליט"א רב דקהל דרכי נועם במאנסי, החליט רבינו לפרסם ספר בשם "דיני תורה בישראל".

הסיפור עם הרב שווייצער היה כך: היה לו דין תורה אצל 3 רבנים מפורסמים שהסתבך עמם, והוא שאל אז עצה מה לעשות?, רבינו אמר לו שעליו לדעת שכל הרבנים היפים, הללו ממש גנבים לוקחי שוחד, לא בגניבה בשקט ובהסתר אלא בגלוי, הוא נתן לו אז

עט

עצה ואמר, אמנם הוא בעצמו בודאי יודע טוב חושן משפט, אך זה בוודאי לא יעזור לו יתר על המדה, ולכן עליו להקליט את כל הד"ת על טעיף, ואם הרבנים יפסקו שלא כדין הוא יוכל להוכיח להם שכל הרבנים הינם לוקחי שוחד ושלמונים ועושים הכל שלא כדין.

הרב שווייצער אכן כך עשה, והוא הקליט את הדין תורה על טעיף, וכשהגיע הענין לפסק הלכה, כותבים הרבנים את הטענות של שני הצדדים בתשובה, ואז קפץ הרב שווייצער!!!

אני אף פעם לא טענתי טענה כזו!!! הרבנים אינם דוברי אמת!!! על כך משיבים הרבנים אין זה אמת, אינך זוכר, אתה כן טענת ככה!!!

הרב שווייצער פנה לרבנים ואמר אתם אומרים כך, אתם יכולים להשבע שכך טענתי???

ועל כך השיבו אל תקשקש במוח זהו זה, זהו הפסק וככה זה. ומה תעשו אם עכשיו אוכיח שכל מה שאתם אומרים כל כולו שקר???

הרב שווייצער הוציא מנרתיקו את הרשם קול (טייפ) ואמר, עכשיו תאזינו לטייפ, ותשמעו שכל מה שאתם כותבים הינו שקר!

### הרב חטף את הטייפ

הוא פתח את הטייפ, אחד מהרבנים חטף את הטייפ, והפסק נשאר פסק, וכך שרדו מהרב שווייצער המטופל ב-16 ילדים כ"י סך של שבעים אלף דולר.

הרב שווייצער הוציא לאור חיבור תחת השם "אבן מקיר תזעק", שם הוא פרסם את כל הזיופים שעשו, הוא אף פרסם רשימות בעיתונות נגד דיני התורה באמזריקא, וכן אף כתב חיבור שלם בעניני דיני תורה.

רבינו פתח אז בית דין צדק לדיני תורות בחנם, וקרא אז לכל הקהלות לעשות אותו הדבר.

כמה קהלות אכן עשו כך, קלויזנבורג, אונגוואר, מאנסי וויזניץ, באבוב ועוד.

רבינו הוציא אז לאור את הספר "המשפט בישראל כהלכתו" בשפת האידיש 64 עמודים, כמו"כ ערך גם חיבור בענין גניבה, ומיד תרגמו זאת אף לשפת האנגלית וחיברו חוברת של 80 עמודים, אותן הספרים סייעו רבות בעניני דיי"ת, כמו"כ היה בהתאחדות הרבנים דיני תורה מזוייפים שזעקו עד לב השמים.

רבינו גם הדפיס אז קול קורא בענין דיני התורה המזוייפים, חלק מאותם הקול קורא הודפס בספרו, חלק אחר לא הודפסו בשמו רק בשמות בדויים, כשרבינו עוד מקוה פעם לפרסם את שמו המלא על אותן הקול קורא'ס.

המלחמה עם הרעבנים היתה קשה מאוד, אי אפשר כלל לתאר כמה כח השקיעו באותה מערכה, כי היא הפריעה לרבנים שיוכלו לגזול את היהודים העניים, זה לא יאומן כי יסופר כמה צער ועגמת נפש זה עלה לרב שראה את אותם היהודים, רבנים עוד מתקופת אירופה הינם גנבים ותופרי כיסים רח"ל (ראה נספחים).

שמעתי מרבינו הרבה סיפורים בענין דיני התורה המזוייפים אך לא הספקתי לציין את כולם.

## פרק ל

### המערכה נגד הזריקות (רפואיות) בעופות עולם הפוך בא"י הוא איסור חמור ובחו"ל אסור להרהר אחרי ההיתר

מעשה שהי' כך הי':

בשנת תשל"ט התקשר בטלפון הרב אברהם לייטנער לרבינו, וסיפר לו שהרב ווייס מירושלים עיה"ק פרסם כתב איסור על אותן העופות שמזריקין בהם הורמונים.

ענין הזריקות בעופות הינה בעיה רצינית בכל הקשור לכשרות העופות החיים, מחשש שמזריקין את הזריקות (חיסון ותרופות) ביום פקיעתן (במדגירות — בלול) ולאחר מכן (כשהינם בני ד' וה' שבועות) העלולים להטריף את העופות, ודין גרמא היא מכשלה

עצומה של ריבוי מאכלות אסורות ח"ו בישראל.

החדרת עופות שחוטות אלו לאחבי החרדים בכל מקומות מושבותיהם עלולה להרוס את חומת הכשרות, להכשילם במאכלות אסורות ר"ל. הביד"צ של העדה החרדית בירושלים קבע איסור על מכונת הזריקה שמשתמשים בו ברחבי ארצות הברית לזריקת העופות מיום הוולדס, וגם במשך שנות קיומם על פי הצורך.

האיסור פורסם בחוצות בחודש תמוז בשנת תשל"ט נגד המכונה החדשה שבה למעשה משתמשים גם בארצה"ב.

### הרב לייטנער מערער על כשרות העופות

הרב לייטנער שליט"א ביקש אז מרבינו שיכרר לו היטב מה נעשה בענין ברחבי ארצות הברית, כי אם פני הדברים הוא כפי שקבעו רבני העדה החרדית, הרי שאסור לאכול עופות בארצות הברית.

רבינו גייס אז צוות שלם של אנשים שהחלו בחקירה ודרישה בענין המכשול הנורא, בכדי לברר מה קורה כאן ובכדי לדעת כיצד מתקנים את המכשול.

דבר ראשון פנה רבינו במכתב לכל ה־50 מדינות של ארצות הברית וביקש מהם שישלחו פרטים אודות אותם הזריקות.

תוך כמה שבועות הגיעו תשובות מכמעט כל 50 ממשלות המדינות, וכולם פה אחד ענו ואמרו כי אכן כך נוהגים באותו דרך בדיוק כפי שנהוג בארץ ישראל, וממילא על פי פסק הביד"צ של ירושלים הרי שהעופות הינם טריפה גם בארצות הברית.

רבינו קבע פגישה עם הרב לייטנער והציג בפניו את כל המכתבים שהוא קיבל, הרב לייטנער היודע לקרוא היטב אנגלית, פרץ בזעקה ואמר "אוי געוואלד!" המצב מביך, אסור באמת לאכול את העופות בארצות הברית, וחייבים להתחיל להשיג עופות שאין מזריקין להם זריקות.

הרב לייטנער הוסיף כי לדעתו יהיה זה דבר מאוד קשה ובלתי אפשרי לבצע את הדבר; לאסור את כל עופות ארצות הברית הוא



דבר בלתי אפשרי, ולתקן את הכל, גם זה בלתי אפשרי, ובמיוחד כשהוא בעצמו ידע איזו עבודה קשה תהיה לו לשכנע את הרבנים שלו.

הרב לייטנער אמר לו אז שלא שייך כלל לדבר עם אף אחד, ועד שכותבים ספר לוקח זמן, ולכן חייבים להדפיס מיד את פסק הביד"צ של ירושלים, וכן את מכתבי המדינות בענין ורק אח"כ יוכלו להתחיל להרעיש עולמות בענין, אך רבינו התעקש לכתוב ספר והחל בעבודה.

זה לקח בערך ארבעה שבועות יומם ולילה והחיבור היה מוכן וערוך להדפסה, רבינו נסע להרב לייטנער במכונית, המכונית עמדה בחוץ חיכתה שעתיים על חשבוננו, כי כל רגע היה חשוב ויקר, היהודים אוכלים רח"ל טריפות, וחייבים מיד ללכת לדפוס כי מדובר ב"פקוח נפשות".

### הרב מאיץ לחבר ספר

הרב לייטנער נתן את ההסכמה בפה מלא (כמובן שבכתב הוא חשש לתת את ההסכמה כידוע) ורבינו מסר את החיבור לדפוס עוד באותו יום, וכבר הועבד לכריכיה של מר דוענצווייג ששם הכריכיה היא "כריכית תפארת".

ואז נודע, שאחד מעובדי הכריכיה שהוא בנו של שוחט, לקח את הספר כשעדיין לא היה כרוך ונסע עם הספר לשחיטת וויינלאנד, וכשנודע הדבר לרבינו הבין כי המצב מסובך, ומדוע?

כי אנשי המחנ"ט (ראשי תבות של מאכילי גבילות וטריפות חלב ודם) מיד איך שזה יודע להם, הם ידאגו לכך שיתפרסם מיד היתר גמור ללא כל בירור.

רבינו התקשר מיד למר ראזענצווייג נ"י ואמר לו שהוא חייב לגמור את הספר עוד באותו יום, ואם לא הוא אינו זקוק עוד לספר, וזאת בגלל המעשה שנעשה שעובד שלו העביר את הספר למשחטה.

בעל הכריכיה עשה מאמצים גדולים ועד לשעות הערב הספר היה כרוך, זה היה ביום רביעי בלילה, והיה ברור לרבינו שביום חמישי יהיה כבר כתוב ב"דער איד" שהכל כשר וישר ו"יאכלו ענוים וישבעו" ואז עוד יאמרו שרבינו יצא ועשה דוקא נגד

הרבנים המכשירים (מכשילים) של סאטמאר ובגלל שהם אומרים כשר רבינו אומר טריפה, ואם ישאלו הלא רבינו אמר את דבריו קודם כי הרי חיבור כזה לוקח לפחות שנה עד שניתן להכינו, ואילו ההיתר יצא רק עכשיו, בכל זאת הללו יופיע בשקרים ובפלפולים מסובכים.

### הרב לייטנער חתם שהעופות כשרים!!!

ולכן לא היתה ברירה ועוד באותו לילה בטרם יצא לאור ה"דער איד" שלחו את הספרים על ידי שרות מיוחד (קאר סערוויס) מבית לבית, וכך הגיע הספר "אכילת התרנגולים כהלכתה" לבתי רבים עוד בטרם שהופיע העיתון "דער איד".

רבינו נאלץ לעשות זאת בטרם ה"דער איד" יופיע קודם ויכשיל את ההמונים כשיפרסם היתר שקרי כדרך השבתאים בדורם.

בבוקר של יום חמישי אכן הופיע ב"דער איד" מודעה שעליה מתנוססת רשימה של הרבה רבנים שהעופות כשרים, וכי אין כל שאלה עליהם, ואחד הרבנים החתומים על אותה מודעה הוא הרב אברהם לייטנער שליט"א, רבינו נדהם — הרב לייטנער היה האיש שעורר את כל הענין — וטלפן להרב לייטנער ושאל אותו מה קורה, הלא אתה היית זה שטענת שחייבים לפרסם ספר בענין, וכי הכל טרף, ופתאום אתה מכשיר את אותן העופות?

ואז סיפר הרב לייטנער מעשה שהיה:

זימנו אסיפת רבנים במנרוי בבית מדרשו של האדמו"ר מסאטמאר (בכדי שיוכלו לומר שזה היה בביתו של הרבי, כי הלא לא ניתן לומר שקר שכל אחד יתפוס) והרב ביק אמר כי לדעתו חייבים עתה להוציא מכתב ולקבוע כי העופות הינן כשרות, ואז שאל הרב לייטנער איך ניתן לכתוב שטר מוקדם???

ועל זה השיב הרב ביק שעתה יחתמו כולם כי אכן העופות כשרים "למהדרין מן המהדרין" ולאחר מכן יחלו לברוק, ואם יתברר שזה כשר אז הלא יש כבר הודעה בענין, ואם יתברר חלילה שזה טרף יכתבו שהעופות אינן כשרות (דבר כזה לא יתכן במציאות), — הבטיחו אז להרב ביק כבוד וכסף, ושימנו את בניו וחתניו

למשרות גבוהות ויהיה להם הרבה כסף וכבוד, הוכטח למנותם רבנים מכשירים על מקוואות ומשחטות בשר, והספיק בכדי שיפעל ויעשה (כרצונם).

החתימות נחתמו והיתה מודפסת ב"דער איד" נגד רצונם של הרבנים, בדיוק כפי שקרה בפרשת החלב ורק לאחר מכן הלכו לבדוק.

### הרב ווייס מסתבך

בשבוע לאחר מכן פורסם ב"דער איד" מכתב מהרב ווייס מירושלים שבו הוא קובע שהעופות כשרות, (וכי הוא פסק רק בארץ ישראל שזה טרף וכו') וכל המהרהר אחריהם עתיד ליתן את הדין, ואז רבינו נחרד, איך יתכן במציאות שהגאב"ד הרב ווייס יחתום על מכתב כזה?

רבינו היה המום, איך זה יתכן שבארץ ישראל מפרסמים איסור, ועד כדי כך שגם הרבנים הציונים הצטרפו לדעתו של הרב ווייס, וכל המושבים בא"י הפסיקו לתת את הזריקות, ומאז נתנו זריקות רק ברגלים בכדי שלא תהיה שאלה של נקיבת הסימנים !!! ודוקא כאן בארצות הברית הוא התיר ??? — העיתונות בארץ ישראל כתבה כי העופות טריפה, ואילו ה"דער איד" כתב רק בענין הציונות "הכשרות" אינו מענינו...



הענין ממש הדיר שינה מעיני רבינו הוא לא יכל להאמין למתרחש, ולכן חשב רבינו שאולי מדובר כאן במכתב מזוייף, שפורסם ללא רשותו של הרב ווייס, ברור הדבר שאם הרב ווייס ירצה להכחיש זאת ב"דער איד" לא ידפיסו זאת, ולכן החליט רבינו לברר בעצמו את האמת לדעת מה קורה כאן, הוא טלפן לביתו של הרב ווייס בארץ ישראל, ומהבית נמסר כי הוא נמצא בשווייץ, ולאחר מאמץ שעשה לחפש את הרב ווייס מצא רבינו את הרב ווייס בשווייץ, והוא אמר לו בזה הלשון:

שלום עליכם! כאן מדבר שלום יודא גראס רבה של האלמין מבארא פארק, מאחר וזה עתה הוצאתי לאור ספר ששמו "אכילת התרנגולים כהלכתה" ד' חלקים, ובקונטרס מיוחד הדפסתי את תשובתו של הרב ווייס מה שכתב בארץ ישראל בענין הזריקות, והוסיף כי הוא בירר בארצות הברית ב־50 מדינות שאישרו בכתב שחור על גבי לבן כי נוהגים להזריק לעופות בדיוק כפי שנהוג בארץ ישראל, הרי יוצא שעל פי האיסור של הרב ווייס אסור גם לאכול את העופות בארה"ב, ופתאום אני רואה ב"דער איד" מכתב מכב' שהעופות בארה"ב כשרות, "וכל המהרהר אחריהם עתיד ליתן את הדין", ולכן ברצוני לדעת האם באמת הוא כתב את המכתב, או ששיקרו בשמו???

#### הרב ווייס חתם שלא ברצונו

הרב אישר כי אכן הוא כתב את המכתב, ואז שאל אותו רבינו האם באמת כבודו כתב "וכל המהרהר עתיד ליתן את הדין" הוא השיב כן!!! אני כתבתי את הלשון הזה.

המשיך רבינו ושאל א"כ איך יסביר כב' מדוע בא"י זה טריפה ואילו כאן זה כשר? איך יכול כב' לכתוב דבר כזה?

הרב ווייס השיב ואמר כי הוא נאלץ לחתום על מכתב כזה, והוסיף כי לא הוא כתב את הנוסח, אלא הכתיבו זאת והוא חתם על המכתב בניגוד לרצונו, (איימו כי אם הוא לא יחתום יפסיקו את משלוח הכספים לעדה החרדית, כמו שקרה בענין החלב, הערת הכותב).

המכתב הפך להיות אח"כ "תורה שלימה" בהתאחדות הרבנים, שם הדפיסו ב"מפתח הכשרות" (שאחרים קראו לה "מפתח הטריפות" כי כל מטרת אותו קונטרס היה רק בכדי להתיר בשר נבילה, בשר טריפה, חלב, עופות טריפות, יין נסך, וכו').

אלה מנהיגיך ישראל!

לאחר מכן פרסם רבינו מודעות בעיתונות בענין הזריקות, שבהן צילם את מכתבי הממשלות בענין הזריקות לעופות, הציבור קיבל ברצינות את כל הדברים הללו, חייבים לציין, כי לאחר שפורסמו כל

הדברים הללו בעיתון "ג'ואיש פרעס" תיקנה משחטת "עמפייער" את כל העניין, ומאז נתנו זריקות ברגליים בדיוק כפי שעשו בא"י, ההבדל בהוצאות על כל חצי קילו בשר היה בשליש של סנט אחד.

אך על כך כלל לא חשבו ב"התאחדות הרבנים" שעם קצת מאמץ כספי ניתן לתקן את הדבר, האמת היתה, שבחיבור של רבינו היו כתובים כל העצות, וכולם ידעו שאת זה ניתן לעשות, אבל לדאבוננו הם לא היו מעוניינים כלל לתקן את הדבר, שם כלל אין חושבים לתקן את הדברים, זה מעניין אותם כשלג דאשתקד...

ענין התיקונים מעסיק אותם כמו הפיאה השמאלית, כן-כשר-לא-כשר רח"ל, אותם מעסיק אך ורק פוליטיקה.

אי אפשר ליישב את הדבר רק על פי הזוהר הק' האומר שלפני ביאת המשיח יבוא יהיו רוב הרבנים והרעבי"ס חברי הערב רב רח"ל.

לא כתוב בשום מקום האם יקראו לאותו ערב רב "התאחדות הרבנים" או שם אחר, האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל מביא זאת בספרו "ויואל משה" בשם שו"ת הרשב"א עיי"ש.

### הפסיקו לאכול בשר

עתה בואו נראה מה עשו הרבנים היראים, וכן רבי'ס?

1. חלק גדול מן היהודים היראים הפסיקו או לאכול בכלל בשר עוף, וזאת למרות שלא נגעו בכשר בהמה!

2. האדמו"ר מסקוור שליט"א והאדמו"ר מוויזניץ שליט"א מאנסי הזמינו עופות הגדלים אצל אלו הירועים שאינם נותנים זריקות לתרנגולים.

3. הביאו משאית שלמה עם עופות ממאנטריאל ליד טאש.

4. הרבי'ס היראים והרבנים שלחו שליחים לכל מקום בכדי להתעניין, ועד היום הינם משתמשים בעופות שאין מזריקים בהן זריקות.

5. קבוצה של אברכים שומרי תורה ומצוות הודיעו מיד ברבים כי ניתן לקבל עופות בריאים במקומות שסימנו (ראה נספחים).

6. רבינו קיבל מכתב מבן דוד של בעלי "עמפייער" הגר בארץ ישראל, שכתב לרבינו כי הוא מודה לו מאוד על הספר "אכילת התרנגולים כהלכתה", הוא מציין שהענין מבורר בטוב טעם, והוא ביקש להודיע כי "עמפייער" מיד תיקן את הענין כשנודעו לו הדברים.

7. אבל הרע-בנים המכורים מהתאחדות הרבנים הללו אינם רוצים בשום אופן לתקן, אפילו כשאין זה קשה כלל לא היו צריכים לעשות יותר מאשר להרוויח פחות בשליש סנט על כל עוף, מי לא היה מוכן בשביל כשרות לשלם סנט אחד נוסף ??? ובמיוחד היכן שלוקחים כבר יותר מ-300 אחוז יותר ממחיר הנטו של העוף, הלא היום קיימת מצוה של הפקעת שערים, חייבים רק לגנוב ולגזול מן היהודים היראים, ולכן מדוע שעל הבעלי בתים לשלם את שלישי הסנט מכיסם... — או שיגדילו את המחיר או שלא יעשו תיקונים. וככה זה נשאר.

עתה לך תאמין לאותם הרבנים, לך תסמוך עליהם, זוהי כוונת הזוהר הקדוש, כשהוא מזהיר אותנו שרוב הרבנים הינם מן הערב רב.

## פרק לא

### מבצע להנהיג תקנות שני שובי"ם

בשנת תשל"ז החל רבינו לתקן את ענין השחיטות שיהיה נכון וטוב על פי ההלכה, וכן שיעמדו 2 שוחטים אחד ישחט, ואחד יברוק את הסכין, ובנוסף יעמוד משגיח, והשחיטה תהיה שחיטה בכמות קטנה, הרבה בני הכולל הפסיקו לאכול מן השחיטות הגדולות והשחיטות הקטנות פרחו.

עשו מודעות אז למען השחיטות הקטנות שם יש עומד על גביו הכודק את הסכין של השוחט, ולפי הגר"א על פי ספר מעשה רב, עדיף שיאכלו מאכלי חלב בשבת מאשר יאכלו משוחט שלא היה עומד על גביו.

ויבא הרב ביק, ובדרשה של שבת הגדול אמר, שיש אדם שהוא משוגע הרוצה לאסור את העופות בכל ארצות הברית כי הוא מצא

מעשה רב של הגר"א זצ"ל, וטען כי ארצות הברית היא עיר גדולה ואי אפשר להנהיג שם את כל מה שנהגו באירופה!  
(מעניין לציין, איך קרה שהרב ביק הפך להיות חסיד של ה"התאחדות הרבנים" לעבוד עמם ביד אחת?).

בשנת תשל"ה כשנתגלו המכשולות של השחיטה הגדולה היה זה הרב ביק שזעק בבית מדרשו בזה הלשון שהיא נבלה וטריפה חלב ודם ושלא יאכלו את הבשר שלהם, וחלק גדול מהשיבות הליטאיות הפסיקו להשתמש בבשרם, ומה קרה פתאום שהכל הפך להיות כשר וישר???

התירוץ הוא שהבטיחו להרב ביק הרבה כסף והרבה כבוד, ניתן לראות איך שההתאחדות כותב עליהם בעיתון "דער איד" ומוזה להסיק, כפי שמובא באריכות בספר "אכילת בשר הלכה למעשה" וממילא אין זה עוד פלא מדוע הסכים על כל מיני הטריפות ועד שהיה מוכן לבזות ברבים את מי שאין בו אשמה, ויצא נגד תקנה קדומה שיהיו שני שוחטים.

### הרב ביק מתעלם מהח"ס

רבינו טלפן להרב ביק ועשה עצמו כאילו מדבר אדם אלמוני, ושאל אותו, שמאחר ושמעתי מרבינו שקיימת תקנה קדומה שחייבים להיות בשחיטה שני שוחטים, מה דעת כבוד הרב לכך?, ועל כך הוא השיב כי רבינו הוא משוגע, והוא אינו מבין כי בארצות הברית לא שייך להנהיג הנהגות כפי שנהגו באירופה, כאן חייבים לאכול בשר, אי אפשר לעצור את ארצות הברית מלאכול בשר.

אז השיב לו רבינו שהלא כתוב במפורש בחת"ס ביו"ד סי' י"ג, ובתשובת דברי חיים חלק יו"ד סי' י"ב ועוד, שבכל מקום היה נהוג שיעמדו שני שוחטים, ועל זה השיב הרב ביק כי אין חת"ס כזה. ואז ממשיך רבינו ואומר להרב ביק, תסלח לי יש לי כאן בידי שו"ת חת"ס ואני עתה מסתכל בתוך זה ואני רואה כתוב במפורש כדברים האלה! (ראה נספחים)

ואז צעק הרב ביק "אין חת"ס כזה"!!!  
ואז ממשיך רבינו ואומר לו איך אתה יכול לומר לי שקר כזה,

בבקשה תוציא את החת"ס ותסתכל בפנים, האם הינך יודע בעל פה את כל החת"ס?? אני מודיע לך כי נמצא כאן לפני החת"ס ואיך אתה יכול לומר לי שאין חת"ס כזה, הלא אתה בעל גאווה מסריח והוריד את הטלפון.

רבינו החליט לנתק את הטלפון בטרם הרב ביק מנתק כדרכו כשהוא מתרגז.

### שקרי הרבנים

רבינו ראה אז עד היכן הגיעו שקרי הרבנים, הוא הוציא אז לאור ספר שאלות ותשובות זבחו זבחי צדק ג' תשובות שם מבואר ענין התקנה הקדומה המוזכרת בפוסקים (והי' נהוג כמעט בכל תפוצות ישראל ל' הד"ח) להצריך שני שובי"ם עומדים זה ע"ג זה רואים ומשגיחים שהוכשר כדת וכהלכה מתחלתו ועד סופו (עיי' תקנת רע"א בסוף הקונטרס), עם כל המסתעף להלכה ולמעשה.

לאחר מכן הדפיס ספר "שחיטת בשר כהלכתה" שם יש פרק שלם בענין 2 שוחטים, והביא שם 27 פוסקים לפיהם חייבים שיהיו 2 שוחטים בכל שחיטה.

לאחר מכן מישהו טילפן להרב ביק (וזאת לאחר שרבינו שלח לו את הספר כדואר) ושאל אותו בענין, הוא השיב לו את אותו דבר, ואז אותו אברך שצלצל אמר לו הלא כתוב בספר כך וכך? וע"ז הוא השיב כי זה אינו "תורת משה", האברך צעק עליו, מה הפירוש אתה מזלזל בכל הגדולים מן הדורות עברו? ומונה לו את כל שמות הגדולים? והרב ביק זדק את הטלפון... הוא לא רצה בשום אופן להודות על האמת.

ואכן לאחר מכן אכן הנהיגו בכמה מקומות להעמיד שני שוחטים בכל מקום והרבה יהודים יראים הלכו בעצמם לבדוק את השחיטה, הוא לימד אז הרבה רבנים איך לבדוק סכינים ואכן תפסו הרבה שוחטים עם סכינים לא טובים.





## פרק לב

### רב מארץ ישראל זועק כי השחיטה בארה"ב אינה שחיטה כלל!

בשנת תשמ"ה היה רבינו אצל רופא בערב שבת, ורבינו נפגש שם עם מנקר מומחה, בשם הר"ר ראובן פערלאוויטש נ"י, תלמיד מוסמך של הגאון רבי משה פיינשטיין שליט"א (זצ"ל), הוא היה מתפלל אצל רבינו הרבה פעמים, האברך הינו תלמיד חכם, יהודי חרד, ואינו יודע משום חכמות.

לפני שנים, כשרבינו עדיין לא ידע מעניני המכשולות בניקור, הוא אמר כי הוא יכול להעיד, שהוא לא מצא בארה"ב מישהו היודע ניקור כראוי, כל העבודה של המנקרים בארה"ב הוא רק לחתוך את הבשר ולא מנקרים את החלב, הענין לא כל כך הפריע לרבינו מאחר, והוא ידע שכל השחיטה הינה טריפה, ואין מתקנים את השחיטה, וממילא לא יעזור דבר גם אם ינקרו כראוי!

אותו אברך סיפר, כי הוא מגיע עכשיו מהמקוה של רחמיסטריווקא, והוא מצא שם יהודי מא"י, שהוא רב ושוחט בעיר והוא בא לבדוק כאן בארצות הברית את השחיטות, הלה אמר לו שכל השחיטה בארצות הברית אינה שחיטה, ושכלל לא שייך לציין לצידה את המלה "כשר" כי היא אינה כשרה!

רבינו ביקש מאותו ר' ראובן פערלאוויטש שהוא יארגן לו פגישה עם אותו רב, הוא רוצה לדבר אתו אישית! ואז אמר לו הרב פערלאוויטש שהוא אינו זקוק לתיאום מוקדם, הוא נמצא עתה במקוה של רחמעסטריווקא, וממילא אם יגש לשם הוא יפגוש אותו ויוכל לשוחח עמו.

### הרב מארץ ישראל

רבינו פנה מיד והלך למקוה, הוא עשה עצמו כאילו הוא מגיע למקוה ולא שהוא מחפש אותו, אותו יהודי התלכש אז, רבינו התפשט במהירות ורץ במהירות למקוה, הוא טבל את עצמו ורץ מיד החוצה, ושאל את הרב, האם כב' מכת ים?, אתה נראה לי מאוד

מוכר! הרב שאל את רבינו מי אתה? והוא השיב שמי "הרב גרוס", אני מוציא לאור של כל מיני ספרים בעניני כשרות ועוד. ואז הוא מספר לרבינו כי לפני זמן מה הוא קיבל מרבינו את הספר "שחיטת ואכילת בשר", ומאחר והוא שוחט ורב הוא מבין ויודע את הצורך באותן הספרים, הספר ששלח אליו מועיל הרבה, אמר אותו יהודי, ואז שאל רבינו את השוחט מתי הגעת, ומה מעשיך כאן? אז הוא סיפר לו, שמאחר והוא שכיר מטעם הרבנות הוא בא לתקן את הניקור כאן בארצות הברית. וזאת מאחר שהרבנות קונה עשרות טונות של בשר מארה"ב, במיוחד חלקים של לשון, כבדים, מח, רגלים של כבשים וכו', ועל כשרות אותה שחיטה אף אחד לא חשב להרהר, מאחר והרבנים הנותנים את ההכשרים שולחים אוצרות של כסף לארץ ישראל, ממילא הבשר בוודאי כשר!!!

אבל לאחר ששמעו על כל המתרחש בענין החלב! הם החלו לבדוק את הכבדים! ומצאו שכל הכבדים מלאים בחלב, וכך נודע להם שהשתמשו כל השנים בכבדים שלא היו מנוקרים, הוא הגיע למקום על מנת לתקן את המכשול של הכבדים, ולדאוג שיורידו את החלב מהכבדים.

הוא הוסיף, כי הוא הזהיר את בעלי המשחטות, שאם לא יורידו את החלב כפי שהוא דורש, יפסיקו בארץ ישראל לקנות אצלם את הבשר.

אותו רב הוסיף וסיפר, כי מאחר והוא כבר נמצא כאן בארצות הברית, הוא החליט לבדוק את תהליך השחיטה. ויהי היום הוא הלך לבדוק את השחיטות והוא רואה שהמצב לא טוב, אין כאן כלל שחיטות, אין כאן שחיטה.

### השחיטה פסולה

רבינו חשכ אז על עשרות דברים שהוא עלול היה לפסול בהן את השחיטה, אך לא ידע מה הוא ראה שבשל זה יצא הקצף, ולכן שאל אותו למה כוונתך? האם לכך ששוחטים במהירות? 60 לשעה? השיב אותו רב כי הוא לא מתכוון כלל למהירות, הוא כלל לא מדבר מענין זה, הוא מתכוון למשהו אחר לגמרי, בשחיטה כל כך גדולה שיעמוד שוחט לבדו מבלי שיעמוד לצידו בודק סכינים, איך יכולה

שחיטה כזו להיות כשרה?, בארץ ישראל כשהוא הולך לשחוט 5 בהמות יוצאים לשחיטה 5 אנשים אחד שוחט ואחד בודק פנים בודק חוץ אחד משגיח רוב, ופה שוחטים 60 — 70 לשעה ועומד רק שוחט אחד, ואין כלל בודק סכינים?

על המתרחש באותן המשחטות סיפר אותו רב, שהוא ניגש לשוחט ידוע וברק את סכינו וראה שסכינו פגום, הוא העיד לשוחט כי הסכין פגום! השוחט נעלב וצעק עליו "אתה ציוני לך חזרה לא"י"!!!

הרב שלא הבין את פשר תגובתו של השוחט המשיך ושאל, אינני מבין מה הקשר של סכין עם ציונות? אני אומר שהסכין פגום, אז אתה זודק ומספר לי סיפורים של ציונות? עליך לדעת, כי אני רחוק מאוד מן הציונות, אני בריסקער, ילדי לומדים בבריסק, ואינני כלל ציוני!! ומה תגיד עכשיו על הסכין הפגום, מה אתה עושה בעיות, תניח לסכין וזה הכל, קורה שסכין הופך להיות פגום! ואז ממשיך השוחט וצועק "משוגע, תיסע בחזרה לא"י".

אותו הסיפור עם הציונות היה לו עם שוחט שני, נראה כי שם קיים מושג שכזה, כשתופסים מישהו עם סכין פגום הוא טוען שהשני ציוני!!!

הרב המשיך וסיפר, שהוא היה ב־23 משחטות ובודק את מהלך השחיטה, ואף אחת מהן לא נמצאה כשרה.

לאחר מכן הוא היה במקום היכן שמולחים את רגלי העגלים וראה שאין מולחים את הרגלים, רק טובלים את שני הקצוות מלמעלה ומלמטה, וזוהי כל עבודת המליחה, הרב שאל ומדוע אין מולחים את כל הרגל??? משיב המולח כי הלא ישנן שערות עליהם, ואיך ניתן למלוח???, על טענתו של הרב הלא כתוב במפורש כי מולחים בשער! ועל זה השיב המולח מה אתה מבלבל את המח, אני מולח כבר כך 30 שנה, ואתה בא להנהיג מנהגים חדשים.

בקיצור אותו רב הפסיק מיד את ייבוא הבשר מאותן המשחטות.

הרב המשיך ושאל את הרב המכשיר, האם הוא זה שהתיר לו למלוח כך? הרב המכשיר השיב כי הוא מעולם לא התיר למלוח כך.

הרב טוביה שטרן ממיאמי הוסיף ואמר באסיפה של אגודת הרבנים שהתקיימה במיאמי, שהוא היה ב־23 משחטות בארצות הברית, ורק שנים מהם הוא מצא כשרות, אין מדברים כלל מ"גלאט כשר".

חלק מדבריו בעניני כשרות הודפסו באלגעמיינעם זשורנאל בשנת תשמ"ה.

כפי הנראה היה הרב מארץ ישראל ביחד עם הרב שטרן ב־23 המשחטות הללו.

הרב מא"י הפסיק מיד לקנות את הבשר מארה"ב והחל לקנות בשר באירופה.

### טשטוש עיני הרבנים

מסיפור זה נוכל ללמוד איך שהכסף מטשטש את עיני הרבנים שבא"י, בין הרבנים של הרבנות הראשית, ובין הרבנים של העדה החרדית, הכסף יענה את הכל.

הרבנים מהרבנות הראשית לא בדקו את הכשרות של ארה"ב, ובכל השנים אכלו את הבשר מבלי שבדקו קודם לכן, הללו תורמים כסף לרבנות, ולמשלה, אז בוודאי הבשר כשר.

אבל לזכותם חייבים לציין, כשנודע להם כי הבשר לא כשר, הם מיד הפסיקו להשתמש באותו הבשר.

יותר מאוחר הבי"ד של ירושלים עיה"ק, התיר את החלב לאחר שנודע להם שהבשר בארצות הברית אינו מנוקד כראוי וכי הינם מלאים בחלב, וזאת מאחר וחששו מהאיום להפסיק לתת 160 אלף דולר למוסדות תורניים שבשליטת העדה החרדית, הכוונה היא לכסף המגיע מ"קרן הצלה" "להציל" מוסדות בא"י הלוקחים כסף גם מן הקרן וגם מן המדינה, כשהינם משתמשים בשמות שונים כידוע.

כשהתעורר ענין הזריקות, קרא אז גם כן אותו דבר, הגאב"ד הרב ווייס שליט"א נאלץ לחתום, לפיו הוא מתיר את העופות, וזאת על פי תכתיב של מאכילי החלב. — הרב ווייס חשש מן הכבוד, מן הכסף, או מן הטרור.

### 10 לשונות על כל בהמה

עוד דבר אפשר ללמוד מן המעשה, כפי שכבר ידוע מאז ומקדם, שבארה"ב אינם מסתפקים המוכרים למכור על כל בהמה 5 לשונות, אלא מוכרים עשרה, הפזמון "כי משמש בד' לשונות" כבר מיושן, זה היה נכון רק באירופה...

הרב שהיה נוהג לקנות את הסחורה ולהעביר לארץ ישראל היה מספר, שבארץ ישראל היו קונים את כל הלשונות והכבדים שהיו מספקים כי היה לזה שוק טוב, כולם היו בטוחים כי מדובר בכבדים ולשונות כשרים, עתה כשהולכים לקנות כבד או לשון איך אפשר כלל להתעסק עם זה הלא אלו בוודאי טריפה!!!

אגב, שאלה אחרת שמעסיקה רבים מחוקרי הכשרות במשחטות ארצות הברית, אם מספקים כל כך הרבה לשונות וכבדים "גלאט כשר" לארץ ישראל, מהיכן יש לאותן המשחטות כל כך הרבה לשונות וכבדים גם בשביל ארצות הברית???

רכינו מוסיף ומספר מעשה ששמע מרבה של אונגוואר שליט"א, הוא ביקר במשחטה ושם הוא ראה איך שהרופאים זורקים את הכבדים שיש להם מחלת הסרטן, מפילים את זה קומה דרך צנור, שם נוהג הרופא לצבוע אותו בצבע ירוק, — החוק תובע שיראה ירוק — זהו הסימן שהכבד מסוכן ואסור לאכלו.

רבה של אונגוואר היה מאוד סקרן לדעת מה קורה שם עם הכבדים, אז הוא ירד לאותו מקום והוא מצא שהכבדים נמצאים בפח גדול, ולידו עמד קצב שהוציא משם את הכבדים והכין אותם למכירה לצבור, הרב עשה את עצמו כלא יודע ולא מבין בענין הסרטן של הכבדים, אלא שאל את הקצב, מהיכן אתה יודע שכבדים אלו כשרים?

השיב הקצב כל מה שמגיע לכאן הוא כשר, אין צורך להסביר עד כמה היה מביך ומצחיק לשמוע דברים אלה, אין מדברים כבר מכשרות, גם כשמדובר במחלות הם מוכנים להכשיל את הרבים, וכפי שהגמרא אומרת "טוב שבטבחים שותפו של עמלק", והוסף

צה

לכך את האימרה "טוב שכרופאים הרוג" ועיי"ש פירש"י ותבין את ההמשך לפי הסיפור.

## פרק לג

### המקוואות במחנות הקיץ (קאנטריס בלע"ז)

בשנת תשל"ב היה רבינו בעיירה ליבערטי שבערי ניו יורק במחנה הקיץ אצל ר' נח קליין נ"י, ורבינו ראה שישנם שם בלע"ז 30 משפחות חרדיות של אברכים לא היה להם מקוה, בשבת כבוקר הלכו רק כמה אברכים לכריכת השחיה, כאותה תקופה שחט רבינו בשביל רבה של מארגארעטען שליט"א, הוא הרויח אז סכום ניכר, אבל מאחר ולא היה שם מקוה, הציע לאברכים ששהו במקום שהוא ישאר במקום לשבוע ימים ויבנה להם מקוה ושזה צריך לעלות בערך \$350, רבינו יחפור בור, ולאחר מכן יזמין חברה שתשפוך צימענט, וכך תהיה להם מקוה מוכנה.

רבינו נשאר שם בס"ה שבוע ימים, הכין את המקוה, וקלקל לעצמו בעת העבודה זוג מכנסים ונעליים, אבל עד סוף השבוע היתה המקוה מוכנה, היה זה דבר יפה שבעלי בתים שילמו בשביל הוצאות המקוה שבסופו של דבר עלה בערך \$500.

מעניין היה, כשרבינו הציע לשוחטים לבנות מקוה דומה, לא הסכים אף אחד מהם לשלם.

### ההבדל בין השוחטים לאברכים

שם השווה רבינו בין אותם האברכים שרצו מאוד מקוה, לבין השוחטים שכלל לא הרגישו בחסרונו של המקוה, וא"כ איך ניתן לקרוא לשוחט יד"ש מרבים, (כיר"ש מרבים ישנם שלשה פשטים עיין בספר "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה" דף ס"ב אות ל' וז"ל:

הבודק צריך להיות יר"ש מרבים כמבואר ביו"ד סימן ט"ל סעי' י"א י"ג, וביאור תיבת "מרבים" עיי' ברש"י (נחמי' ז' פסוק ב') שפירש מימים רבים — אבל כביאור אבן יחייא שבמקראות גדולות פי' דר"ל יותר מכל שאר הרבים והגדולים שבישראל, ע"ש

ובדע"ת סימן ל"ט ס"ק ס' כ' ששמע בשם הגאון אבד"ק לבוב בשם הגה"ק מבאטשאטש ז"ל, דהכוונה שיהי' מפורסם ברבים שיחזיקו אותו לירא ד', ועפ"ז אמר דגם אם הרבים טועים בדמיונם באיזה דבר וסוברים שנוהג כן אינו יר"ש אף שהאמת אינו כן אסור לו להיות שו"ב אצלם ולנהוג קולות הללו ודומיהן, עכ"ל), כפי שידוע חייב השוחט כל יום ללכת למקוה, והם אינם הולכים, וזאת למרות שיכלו בסכום של כמה מאות דולר לבנות לעצמם מקוה (עיי'ן ספר קול השחיטה, מעשה נורא בענין המקוה אצל השוחטים), אותם האברכים כשהיו זקוקים למקוה רק לימי שבת וראשון — כל השבוע לא היו שם — וזאת לתקופה של חדשיים בלבד, מיד הסכימו, ולמרות שידעו שיחכן שבשנה הבאה לא יהיו כלל במקום הזה, היו מוכנים לשלם עבור בניית המקוה, ולעומת זאת השוחטים, הנמצאים כסדר במקום אחד במשך כל ימות השנה, לא הסכימו להשקיע אפילו פרוטה אחת, אלו הפנים של אותם הירא שמים מרבים !!!

## פרק לד

### מצות הכנסת אורחים

פעם בא אורח יהודי לרכינו, ושוחח עמו כמעט כל הלילה, היה באמת אז חבל על הזמן, אבל רכינו חשב שאם הספרים הקדושים אומרים שזו מצוה גדולה לדבר עם האורח, וזאת אף שידוע שיכשל בלשה"ר, הרי בודאי שיש לקיים מצוה זו, הוא החליט לשוחח עמו, ואז שטח בפניו האורח את בעיותיו, ודיברו דברים שונים עד שהגיעו לענין המצוה של ציצית, מזוזה, שבת, יחוד, ועוד אותו יהודי רתח מזעם ושאל מה קורה לרכנים מדוע הם שותקים? ועל זה השיב רכינו כי הוא יכול לפתור את כל הבעיות, הוא יכול למחות על כל הבעיות שהאורח הזכיר, ניתן לחבר ספר ולשלוח לכל הישיבות ובתי הכנסת, וממילא על ידי אותו הספר יצליחו למחות שכל העולם יידע על כך.

ואין לך שאלות על הרבנים רק על הבעלי בתים המשיך ושאל?

תרופה ולא היו זקוקים כלל לחלב עכו"ם, ואיה"ש ה' יעזור והכל יעבור בשלום בלי "חלב עכו"ם", אסור לשכוח שהרופא אוכל טריפות, והוא רוצה לזכות גם את הילדים עם טריפות... ורבה של שאפראן הוסיף ואמר לרבינו, איך אתה מבין אם יכנו את היסודות של הילד על איסור, מה תצפה מן הילד שלך... כל היסוד הלא הוא יסוד אסור, והראה לו את הפר"ח עם תשובת הרמב"ם בספר הק' "דגל מחנה אפרים" פ' עקב, את הסיפור עם הרמב"ם ע"כ, ונדפס בספר נפש ישעי' ח"א בהקדמה.

לאחר שהוא בירר אצל אנשים אחרים נודע לו שבכתים הכי חתיים משתמשים ב"סימילאק" וזאת על פי דרישת הרופאים, ולאחר שיחה ארוכה עם רבה של שאפראן בענין, הוא ציוה על רבינו לפרסם את חומר הענין.

### "סימילאק"

ואז החל רבינו לארגן קול קורא נגד חלב עכו"ם לילדים קטנים (כי לפי החקירות התברר שבכל וויליאמסבורג לא השתמשו יותר משלשה משפחות ב"חלב כשר" — "חלב ישראל" — כולם פיטמו את הילדים ב"סימילאק רח"ל).

הקול קורא היה מוכן, ורבינו פנה לעיתון "דער איד" וביקש להדפיסו, והעורך אינו מוכן להדפיסו אפילו בשביל מחיר של פי עשרה ממחיר מודעה.

העורך טען איך אני יכול לפרסם מודעה נגד ילדי וילדי כל השכונה המשתמשים באותו חלב שאתה כותב שהוא אסור!

ואז אמר לו רבינו כי הוא בא בשליחות של רבה של שאפראן וצ"ל, והעורך השיב ואמר שהשליחות תהיה ממי שלא תהיה, אם רוצים לכתוב על מוצר כלשהו שאינו כשר, צריכים ללכת ל"התאחדות הרבנים", ושהם יפרסמו זאת.

רבינו פנה מיד ל"התאחדות הרבנים" ודיבר שם עם האנשים החשובים שם ושאל אותם מה ניתן לעשות, ואחד מהם אמר לרבינו כי אינם יכולים לכתוב על דבר כזה שהוא אינו כשר כל עוד שלא הכינו אלטרנטיבה כשרה, רבינו התרגז ושאל על פי דבריך זאת



אומרת שאי אפשר לאסור את החזיר עד שיהיה חזיר כשר?  
ועל כך הוא השיב כי זוהי שיטתו של האדמו"ר מסאטמאר.

### ה"דער איד" מסרב לפרסם איסור

השיב רבינו אני מבין אתכם היטב, אבל איך זה שאתם זורקים דבר כזה על הרבי, האם אתם חושבים שאני מקראקע שתוכלו לספר לי סיפורי מעשיות, אך הוא עמד על דעתו ואמר שזו שיטתו של רבינו הק' ואל תבלבל לנו את המח!

רבינו הלך לרבה של שאפראן זצ"ל, וסיפר לו את כל אשר אירע, והוא הציע להרב שהוא יפנה שוב ל"דער איד" וישוחח עם אחד בשם הרב גולדשטיין שהוא יותר חרד והוא בודאי יסייע בידו, הוא עבר אליו בשליחות של רבה של שאפראן זצ"ל, והוא לא סייע בידו כלל.

כך שלא היתה לו יותר ברירה עד שהוא נאלץ להדפיס קונטרס וכך החל למעשה הספר "נפש ישעיה" כשהראשון הופיע עם 80 עמודים שהיו מודפסים במכונת כתיבה, ולאחר מכן התווספו הרבה דברים עד שהספר תפח ל-530 עמודים.

כשהספר יצא מן הדפוס עשה רבינו עיסקה עם בית מסחר ספרים ירושלים, הוא הסכים לתת לו את מחצית מעלות הספר וזאת בתנאי שהוא ימכור הרבה ויפיץ את הספרים בעולם, ואכן היתה מודעה גדולה ב"דער איד" שבה נאמר כי המכירה הראשית הוא בבית מסחר ספרים "ירושלים", שם גם היתה מודפסת מודעת ברכה של האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל, (הגם שאנשי המחנו"ט, מספרים שהרבי מסאטמאר זרק אותו על הארץ, ועוד שקרים כאלו. — ראה נספחים) וגם היתה שם כתבה על הספר, וכך יצא רבינו לבתי המדרשות ומכר שם את הספר.

האנשים היו שם כל כך נאיבים ושאלו אותו מי בכלל אוכל מאכלות אסורות שיצטרכו להדפיס ספר בענין זה, הלא אנו כולנו אוכלים רק מה שיש עליו הכשר!!!

### תרומה לרבינו

הוא נאלץ להשיב להם, שיש לו בית עם ילדים קטנים, והוא

צריך להאכיל אותם, ולכן הוא מוכר את הספרים לצרכי פרנסתו. הם רצו לתת לו דולר תרומה, השיב להם שהם מביישים אותו כשנותנים לו דולר, וכי הוא אינו הולך לאסוף תרומות, אז אם הם רוצים לתת את ה-\$5 בכבוד הוא יקח זאת מידם, אך אם לא אז לא צריך, נדבות אינו רוצה, וכך הוא נאלץ לנדוד מבית כנסת לבית כנסת עד שהוא הצליח לחדור לבתי אותם היהודים שהכניסו את הספרים לביתם. כבית הכנסת של חסידי סאטמאר הצליח רבינו למכור בערך 500 ספרים.

שנה אחר כך הדפיס רבינו את הספר "נפש ישעי'" בפורמט קטן כשבהם 62 עמודים 23.000 ספרים ושלח לכל כתובת יהודית שהיה בידו, בבורו פארק בלבד הוא שלח 10.500 כרכים, בווליאמסבורג קרוב ל-5000 כתובות, והשאר שלח לפלעטבוש, קראון הייטס, מאנטריאל, טורונטו, מאנסי, סקווער ועוד.

וזאת עד שהצבור התעורר קצת מן התרדמה והחל לחשוב מענין הכשרות.

אנשים שעברו בבתי חרושת של יהודים החלו לספר, השוחטים פתחו את פיהם, וכן משגיחים ורבנים וכו'.

## פרק לו

### המערכה על קדושת השבת בברוקלין

בשנת תש"מ הגיע לרבינו יהודי שהציע לעסוק בעניני קדושת בית המדרש, רבינו אמר לאותו יהודי, שמאחורי עתה קיימת בבורו פארק בעיה גדולה של חילול שבת בפרהסיא, כשנפתחים בכל כמה שבועות חנויות חדרשות והללו פתוחות בשבת קודש, ומדובר בתוך לב לבה של בורו פארק, לכן הוא מציע לעסוק עתה בנושא זה, הוא הוסיף שהוא שוחח על כך עם הרבנים אך אין פוצה פה ומצפצף.

רבינו אמר לאותו יהודי כי הוא רוצה לצאת בקריאה לכל הרבנים שיעשו בענין קדושת השבת.

אותו יהודי הסכים, ורבינו הכין כתבה לעיתון, וקרא ליהודי לבא

קא

אליו. רבינו הראה לו את הכתבה, היהודי התאכזב, הוא אמר שלא לזה התכוון, הוא חשב שרבינו בוודאי מכין מודעה, וממה שהוא רואה ומבין מדובר בכתבה ולא במודעה, והודיע כי הוא אינו מוכן לשלם זאת!

השיב לו רבינו, שאם הוא לא רוצה לשלם זאת, שיערב לו, וכי הוא ישלם זאת מכיסו, לאותו יהודי לא היתה סיבה להתנגד שרבינו ישלם את שכד המודעה מכיסו, ואכן אותו תורם לא שילם עד היום לרבינו את הוצאת אותה כתבה, אך לאחר מכן אותו יהודי חיפש ומצא נדבנים שתרמו סכומי עתק למען "קדושת השבת".

### הפגנה נגד "וואלדבאום"

לאחר זמן אותו יהודי דאג לקשר בין ה"ועד למען קדושת השבת" לבין רבינו שבראש אותו וועד עמד רבה של יאסע שליט"א הרב אשכנזי, היו להם כמה אסיפות והוא הצליח לאסוף כל מיני קול קורא'ס בענין השבת, עשו גם מודעות שבהם קראו לצבור שלא לקנות בחנות של "וואלדבאום" שהיה במרכז השכונה בשדרה ה-13 והיה פתוח בשבת.

את המודעות עם חתימות הרבנים הוא פירסם ב"דער איד" ב"אלגעמיינעם זשורנאל", ועוד.

תלו עשרות מודעות בכל הרחובות שבהם ניסו למחות נגד מחללי השבת בפרהסיא, וכן חילקו ברחוב עשרות אלפי מודעות.

שורה ארוכה של מכתבים כתבו לבעל החנות "וואלדבאום" שמאחר ואביו היה יהודי עליו לכבד את המקום והיהודים הדרים במקום, ולסגוד את החנות בשבתות, ולא להפוך את המקום למרכז קניות ענק בשבת, אבל לא עזר דבר, ניסו בכל אמצעי אפשרי לשכנע אותו, אך בשום אופן לא הצליחו.

הם כינסו אסיפה עם רבני וועד הכשרות ולאחר דיון ומו"מ בענין סוכם להכין הפגנה גדולה בשבת נגד אותו חנות.

תוך כמה שבועות הכל היה מוכן לקראת ההפגנה, שבת לאחר התפילה התאספו המונים בשדרה ה-13 ליד בית המדרש דקהל "האלמין" שבנשיאותו של רבינו, דבר שהיה למעשה סכנה בשביל

רבינו מאחר והחנות היתה בשכנות לבית מדרשו של רבינו, ובין מנהלי החנות המקומית ישנם רוצחים גמורים רח"ל.

### ראשי הקונסול מסלפים

אבל, בשביל השבת חייבים למסור את הנפש, חלק מן הרבנים השתתפו בהפגנה, היה זה אז קידוש השם, אפילו שירד אז גשם חזק בכל זאת הצבור הגיע בגשם, וההפגנה הצליחה יותר ממה שתוכנן.

פתאום מגיע אחד מגדולי הרבנים בבורו פארק שהיה אמור לשאת דרשה במקום וסיפר שהגיעו אליו כמה מראשי הקונסול שסיפרו לו בשמם של כמה איטליינים שהם מאיימים שחלילה יהרגו אנשים אם יסגרו את החנות, כי זו החנות היחידה שלהם הפתוחה בשבתות בכל האזור, ולכן הרב ציוה להפסיק מיד את ההפגנה ולהתפזר.

הצבור במקום השיבו לאותו רב כי זה תרגיל פוליטי של ראשי הקונסול כי הם ממונים מטעם המשטרה לשמור על הסדר, הרב תפס מה שהולך פה, ואיך עבדו עליו, ולאחר שהדברים הוכהרו לו היטב, נשא הרב דרשה חמה בענין "שמירת השבת".

רבינו לא רצה שיידעו כלל שיש לו אפילו את החלק הקטן ביותר בארגון ההפגנה, הוא היה מעוניין שזה יראה יותר פשוט על מנת שלא יהיה לענין מתנגדים וכו'.

לרבינו היה קשר רק עם מספר רבנים אלו שהוא יכל להיות סמוך ובטוח שהללו לא יגלו סודות מן החדר.

הם רצו לעשות אז מחאות בכל שבת, בדיוק כפי שקורה בירושלים, אבל לכך התנגדו הרבנים, הם טענו כי זו סכנה, ולכן בטלו את ההפגנות.

(יש עוד הרבה מה לספר על כל מה שאירע במערכה על קדושת השבת ובעזה"י נרחיב במהדורא הבאה.)

כמה שנים אחרי זה הרגו את מנהל המקום, הכניסו אותו לפריזער, והחנות נסגרה כליל.

## פרק לז מערכת הכשרות והשחיטה (בקיצור נמרץ)

בשנת תשל"ג כשרבינו יצא נגד השחיטה עם קול קורא שחיבר אז, רדפו אז השוחטים אחרי רבינו וביקשו להרגו.

אחד השוחטים נסע 400 מיילים בכדי לתפוס את רבינו, ועל פי הידוע היה בידו אקדח טעון, — השוחטים שעברו עם רבינו סיפרו לו זאת — והוא ברח במהירות להר גבוה, הוא התחבא שם ארבע שעות. הרוצח שהגיע למקום שמע שרבינו ברח ועזב את המקום, חשש ככל הנראה שרבינו הלך להזמין משטרה, ולכן נס מן המקום, ולאחר שעזב יצא רבינו ממחבואו.

הם החלו לעשות טריקים כפי שנהגו לעשות באירופה (ראה באריכות ב"טראנסילוואניע אידישע צייטונג" שנתפרסם זה לא מכבר), הללו הכירו היטב את השיטות של רציחה, שפיכות דמים, — תרתי משמע — ולעשות כל דבר אסור שבעולם, שום דבר לא מנע מהם במיוחד כשיכלו לפטם את צבור היהודים בנכילות וטריפות חלב ודם לא בשוגג אלא במזיד, ועוד קראו להם יהודים יפים, כפי שמנהיגם הודה שבמשך שלשים שנה משקרים את אותם היהודים כאילו נותנים להם לאכול בשר "גלאט כשר", שאפילו לשיטת הרב המכשיר האדמו"ר הנוכחי של סאטמאר שהודה — כפי שהוקלט בטעיף — שכל הנאמר הוא רק בכדי לרמות את הצבור וכי באמת אין כלל דבר כזה הנקרא "גלאט כשר"!!!

### שוחט מבקש לרצוח את רבינו

אותו שוחט שרדף אחרי רבינו ולא תפס אותו, החל לאיים על השוחטים, שאם הם יעברו אתו לא יתנו להם להכנס לבית המדרש של סאטמאר, ויקלקלו להם שידוכים, יפריעו לכל השמחות שלהם, הפעילו סוגי טרור שונים שבהם איימו על השוחטים, וכל זאת בכדי שייחשב כאילו רבה של מארגארעטען שליט"א שעמו עבר רבינו במשך החמש שנים האחרונות זרק אותו מן השחיטה ולא תהיה לו

יותר פרנסה, ואז יוכלו הם לפרסם שזרקו אותו ממארגארעטען וכו' ויוכלו לפרסם ככל העולה על רוחם.

השוחטים נסעו הביתה, ושנים מן השוחטים פנו לרבה של מארגארעטען ואמרו כי הם פוחדים להמשיך לשחוט בשל העובדה כי מופעלת עליהם לחצים וטרור מצד מתנגדיו של רבינו.

רבה של מארגארעטען הודיע כי הוא לא ישלח שום שוחט, ומי שאינו רוצה לבוא שלא יבוא, הרב עמד על שלו, הוא ידע שבכך תלויה כל השחיטה שלו, כי 2 שוחטים זהו אחוז גבוה מן השחיטה, ושוחטים קשה להשיג, אך בכל זאת הודיע רבינו לרבה של מארגארעטען כי הוא ישאר בבית ושהשוחטים יסעו כי הוא אינו רוצה להרוס שחיטה טובה שרבינו מסר את נפשו למען אותה שחיטה, אך הרב בשום אופן לא רצה לשמוע מכך, והתעקש שרבינו יסע לשחיטה.

### איומים על בעלי האיטליזים

השוחטים הלכו הביתה, ושנים מהם שהיו חסידי סאטמאר סיפרו מיד לאותו שוחט רוצח את כל תוכן השיחה שהרב אינו מוכן בשום אופן לוותר על רבינו, ואז פנה השוחט לכל האטליזים, ואיים עליהם שאם הם יקנו בשר משחיטת מארגארעטען, אז הם יאסרו את האטליז ויפעילו נגדם כל סוגי הטרור.

בעלי האטליזים צלצלו לרבה של מארגארעטען שליט"א, וסיפרו לו על האיומים שאותו שוחט איים עליהם, אחד השוחטים אף סיפר כי הם עובדים עתה להרוס כליל את שחיטת מארגארעטען, רבינו פנה לאחד השוחטים וביקש ממנו שיודיע לכל השוחטים ובפרט לאותם שני השוחטים מחסידי סאטמאר שהם יכולים לנסוע מאחר והוא אינו מתכוון לנסוע כלל לשחיטה, וזאת למרות שהרב ממארגארעטען לוחץ עליו שיסע, הללו ידעו שמילה של רבינו זו מילה.

### השוחטים נענשים

השוחטים כולם אכן הגיעו למקום שהתאספו על מנת לנסוע ביחד לשחיטה שנערכה כרגיל, אך באמצע הנסיעה פתאום נפתחו

קה

הדלתות והשוחטים עפו מן המכונית חלקם אושפזו בבית החולים לכמה ימים, וחלקם נפצעו קל אך סבלו זמן רב מפצעים וכאבים, השוחטים אמרו מיד כי זהו העונש שקיבלו בשביל מה שעשו לשלום יוד'ל (דבינו).

הבעל שם טוב הק' אומר "מה שהארם עושה הוא עושה לעצמו" ידוע המעשה עם האלמנה שהגיע לפני המלך וכו', אותו רבד גם כאן כל זמן שדבינו היה אצל השחיטה הוא ידע שיש לדאוג שהיהודים יאכלו כשר, אך מיר כשהוא עזב את השחיטה והחל לעסוק בתיקון העולם הרפס מודעות בעניני כשרות התחיל להתארגן "וועד הכשרות".

תהליך הקמתה של "וועד הכשרות" החלה כך:

דבינו פנה לכמה יהודים ידאים מכמה קהילות, ביניהם גם רבנים, הוא נשא דרשות בכל הישיבות, וסיפר להם מה נעשה באמת בשחיטה, ומה מאכילים את הצבור, ואז ארגנו עשרות אברכים, רבנים, מנהלי קהלות, מלמדים, עסקנים מקהלות שונות.

ערכו ישיבות, וסוכם שחייבים להו"ל ירחון כשרות ששמו יהיה "מדריך הכשרות".

רבד אחר היה חסד להם והוא רב שהמדריך ישא את שמו, דבינו פנה אז להרבה רבנים, אך כולם לא הסכימו, הוא סיפר להם כי יש לו ב"ה הרבה בני כולל, רבנים, מנהלים וכו', והם רוצים להו"ל "מדריך לכשרות", ואת כל ההוצאות הוא מוכן לשאת על שכמו, הרב ישא דק בכבוד, כי הענין הוא שהמדריך ישא שם של רב שהיא פירמא, כל הרבנים טענו כי איזה רב ש"מדריך הכשרות" ישא את שמו יהיה קשור לטרוד, ולהם אין כח לשאת זאת, הם ידעו היטב מה עשו סאטמאר לספינקא, דעש, ולעוד 30 מגדולי ישראל, הם אינם מוכנים להיות הקרבנות התודניים.

**רבה של דעברעצין בראש ועד הכשרות**

ער שהשי"ת ב"ה עוד ודבינו ביחד עם העסקנים שעסקו בענין הגיעו לרבה של דעברעצין, והצליחו להשפיע עליו שיסכים שהחוברת תשא את שמו, הסבירו לו שכל המטרה היא דק לכתוב

דברי התעוררות בעניני כשרות כגון להעלות כל מיני שאלות והרב ישיב, הם הוסיפו כי יש נדבן המעוניין להחזיק ולשלם מדריך כזה בכל חדשיים וכו', בקיצור הוא הסכים ונענה לפניו.

תוך כמה שבועות יצא לאור ה"מדריך" הראשון, ולאחר מכן כבר הצטרפו כעשרים רבנים שכתבו דברי חיזוק ועידוד באותו מדריך בעניני הכשרות.

כאן יש לכם רשימה של כל הרבנים שעודדו ותדמו מפרי עטם ל"וועדת הכשרות" ואלו הן (לפי סדר הא-ב): הרב הגאון מוהר"ר אליעזר זוסיא פורטיגאל שליט"א אדמו"ר מסקולען שליט"א, הרב הגאון מוהר"ר שלמה האלבערשטאם שליט"א אבדק"ק באבוב, הרב הגאון מוהר"ר נחום מרדכי פערלאו שליט"א אדמו"ר מנאוואמינסק, הרב הגאון מוהר"ר הלל ליכטענשטיין אב"ד קראסנא, הרב הגאון מוהר"ר משה ניישלאס אב"ד דשיכון סקווירא, הרב הגאון מוהר"ר חי"ל דייטש שליט"א אדמו"ר מהעלמען, הרב הגאון מוהר"ר משה שטערנבוך שליט"א מח"ס מועדים וזמנים, הרב הגאון מוהר"ר שלו' משה הלוי אונגאר אב"ד נייטרא, הרב הגאון מוהר"ר אברהם מאיר איזראעל שליט"א טב"ד הוניאד, הרב הגאון מוהר"ר יצחק אייזיק אייכענשטיין אב"ד קיוויאשד.

לפעילות זו היתה השפעה רבה, היו בדיהם יותר מ-120 עסקנים, ואי אפשר לתאר איזו כח גדול היה לכך בכל ארצות הברית, כל הסוחרים ממש רעדו, גילו אז שהרבנים המכשירים אינם יודעים כלל את שמות המוצרים המיוצרים תחת שמותיהם, העסקנים גילו סודות שבעלי המפעלים התפלאו איך הגיע המידע הזה לידי העסקנים.

כל זה היה לכאורה טוב ושקט עד שהגיעו לענין השחיטה, כשהחלו לגלות פדטים מהנעשה בשטח זה, כאשר רצו לכתוב כי מאכילים את כלל ישראל בנבלות וטריפות חלב ודם.

כלל לא ניתן לתאר מה קרה אז, כי בענין זה חייבים לכתוב לא ספר ולא שנים, סריה של ספרים לא יספיקו בכדי להעלות את כל



אשר אירע באותה תקופה, באותה אמריקה שבעבר אמרו צדיקים עליה שאפילו האבנים שבה טריפה.

כל מי שרוצה לקרוא על השתלשלות במערכה עם הקצבים, על כל מה שהללו עשו וגרמו למחנה החרדי בויליאמסבורג ובבארא פארק יכול לקרוא עליהם בספרים דלהלן:

1. מדריך לכשרות חלקים יד, טו, טז, יט, כ, עא.
2. ספר אכילת בשר הלכה למעשה.
3. שו"ת זכחו זבחי צדק ג"ח.
4. קונטרס על הניסים.
5. שחיטת ואכילת בשר ב' חלקים.
6. סיפורים נפלאים מצדיקי ישראל.
7. פנינים יקרים.
8. ניקור חלק הפנימי.
9. מצב הניקור בארצות הברית.
10. עלבונה של תורה.
11. עמק הבכא.
12. נפש ישעי' שחיטה.
13. נפש ישעי' ניקור.
14. די שטאט קראקא.
15. מדריך הכשרות חלק לב, לג, לד, לה, לו, לז, לח, לט.
16. קול השחיטה (אידיש)
17. קול השחיטה (לשון הקודש)
18. מלחמת קודש (הקדמה ל-120 ספרי ניקור)
19. וויכטיג פאר יעדען.
20. ספר שמע ישראל.
21. בשר גלאט כשר בזמן הזה.
22. מכתבי התעוררות.
23. פנינים יקרים
24. קול השחיטה ענגליש
25. מלחמת השם
26. בשר גלאט כשר בזמן הזה

## פרק לח מערכת ציצית ושעטנז

בשנת תש"מ נודע לרבינו כי מוכרים בחנויות טליתות פסולות, ואולי יותר נכון טליתות מזויפות, שלכאורה נעשה מצמר, ולמעשה זה מעורב בפוליאסטר.

רב מסויים סיפר לרבינו, שסוחר ידוע מווילימסבורג הכניס 10.000 טליתות מסחורה מעורבת.

רבינו הרפיס מיד מודעות ואזהרות בענין הטליתים בעיתונים "די תורה וועלט" ו"אלגעמיינער זשורנאל" וגם בקונטרס של קול יעקב.

היו אז גם חששות גדולים בענין השעטנז, ורבינו פרסם מודעות בענין זה.

לאחר שהמודעות פורסמו טלפנו אליו בעלי חנויות לממכר ספרים שיש להם הרבה צרות מהקונים כשהם באים לקנות טלית הם אינם מאמינים שזה של צמר? השיב להם רבינו, שעל כך ישנה רפואה, שיילכו למעבדת שעטנז, ושם יבררו אם מדובר בשעטנז או לא.

כך החזירו הסוחרים את הסחורה המעורבת שלא היתה טובה, והם נאלצו למכור זאת לצבור המודרני, אבל הם חיכו קצת עד שהצבור ישכח מזה.

